

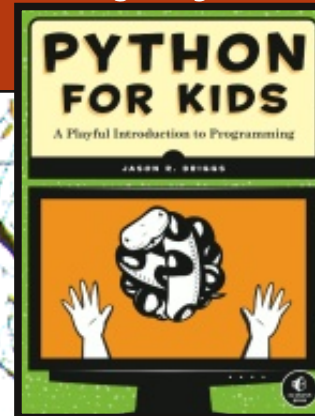
Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

2013. március – 71. szám

Könyvajánló:

NÖVESSZ CSALÁDFÁT

Családfakutatás a Personal Ancestral File Wine-nal való használatával

A Full Circle Magazin nem azonosítható a Canonical Ltd.-vel

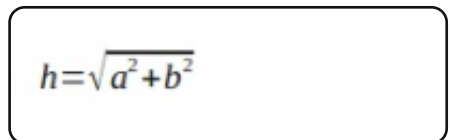

Hogyanok

Python – 41.rész

8

LibreOffice – 22. rész

12

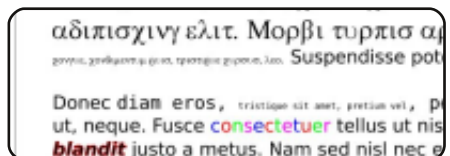
Családfakutatás

15

Blender – 4. rész

22

Inkscape – 11. rész

25

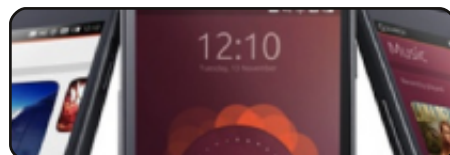
Grafika

Full Circle

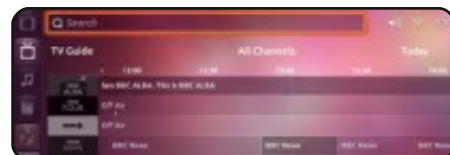
AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

Rovatok

Parancsolj és uralkodj

6

Kérdezd az új fiút

30

Linux Labor

34

Linux oklevél

52

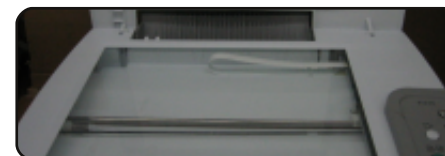
Ubuntu hírek

4

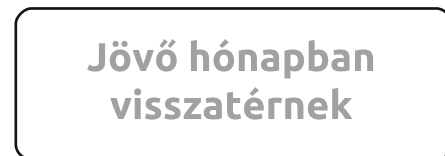
Játékok Ubuntu

51

Kávé

49

Hölgyek és az Ubuntu

XX

Vélemények

Az én történetem

36

Különvélemény

37

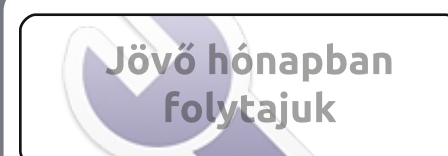
Fókuszban

39

Levelek

47

Webfejlesztés

XX

Webfejlesztés

Minden szöveg- és képanyag, amelyet a magazin tartalmaz, a Creative Commons Nevezd meg! - Így add tovább! 3.0 Unported License alatt kerül kiadásra. Ez annyit jelent, hogy átdolgozhatod, másolhatod, terjesztheted és továbbadhatod a cikkeket a következő feltételekkel: jelezned kell a származékodat a szerzőnek (legalább egy név, e-mail cím vagy url eléréssel), valamint fel kell tüntetni a magazin nevét („Full Circle magazin”) és az url-t, ami a www.fullcirclemagazine.org (úgy terjeszd a cikkeket, hogy ne sugalmazzák azt, hogy te készítetted őket, vagy a te munkád van benne). Ha módosítasz, vagy valamit átdolgozol benne, akkor a munkád eredményét ugyanilyen, hasonló vagy ezzel kompatibilis licenz alatt leszel köteles terjeszteni.

A Full Circle magazin teljesen független a Canonicaltól, az Ubuntu projektek támogatójától. A magazinban megjelenő vélemények és állásfoglalások a Canonical jóváhagyása nélkül jelennek meg.

Üdvözlünk a Full Circle újabb kiadása alkalmából!

Megtalálod a magazinban a szokásos Python, LibreOffice, Inkscape és Blendert hogyanokat. Csatlakozik hozzájuk egy igen átfogó Hogyan a „Personal Ancestral File”-ről, ami egy windowsos genealógiai alkalmazás. De ne ijedj meg, David O. Rowell bemutatja, hogyan kell telepíteni a Wine segítségével, valamint azt is, hogy használd a PAF-ot arra, hogy a családfádat elkészítsd. Hát igen, a Linux tartalmazza a Grampsot, de sokkal többet nem, ezért szükséged lehet egy alternatívára. Szerencsére a PAF elég makulátlanul működik Wine alatt.

Abban nincs kétségem, hogy mindannyian hallottatok már az Ubuntu telefonos és táblagépes verziójáról. Ebben a hónapban két cikkünk is van, amelyek ezt a témát boncolgatják. Az első Lucasé (Parancsolj és Uralkodj) aki bemutatja mi is ez. A következőben Copil (Kérdezd az új fiút) megemlíti az összefoglalójában, hogy az Ubuntu mit is tud ajánlani és mit tartogat a jövőre nézve.

Szükségeitek van valamire, ami lefoglalja a gyerekeket a közelgő ünnepek alatt? Nézzétek meg Copil „Python for Kids” (a No Starch Press-től) ismertetőjét. Ha Copil megértette, a gyerekek könnyedén veszik majd az akadályokat. Copil, ez csak egy kis vicc volt! Az ismertető témaánál maradván, biztosan érdekesnek fogjátok találni a Chrome OS-t Arttól. Lehet, hogy veszélyt jelenthet a Windows vagy OSX-re nézve? Legalábbis Art így véli. Olyannyira, hogy még az annyira kedvelt Linuxunkat is veszélybe sodorhatja! Ha már az örültségekről van szó, remélem, hogy Knightwise véleménye egy kis vitára buzdít benneteket (Ed ezt nem tudta elérni). Még a Windowst is megemlíti, mondtam, hogy örült!

Küldjétek a cikkeket folyamatosan, asztalképeket, ismertetőket, történeteket, alternatívákat, vagy bármit, ami a Linuxszal kapcsolatos.

Minden jót, és tartsuk a kapcsolatot!

Ronnie

ronnie@fullcirclemagazine.org

A magazin az alábbiak felhasználásával készült:

Full Circle Podcast

Megjelenik havonta, mindig a friss Ubuntu hírekkel, véleményekkel, áttekintőkkel, interjúkkal és hallgatói visszajelzésekkel. A Side-Pod egy újdonság, egy extra (rendszerellen) rövid podcast, ami mellékága a fő podcastnek. Leginkább általános technikai és nem-Ubuntu cuccokkal foglalkozik, melyek nem illenek a fő podcastbe.

Műsorvezetők:

- Les Pounder
- Tony Hughes
- Jon Chamberlain
- Oliver Clark

<http://fullcirclemagazine.org>

AUDIO MP3

AUDIO OGG

Letöltés

Az Ubuntu leleplezi a multitaszkos táblagép által nyújtott élményt

Ezen a héten a Canonical közölte az Ubuntu táblagépekhez kiadott SDK elérhetőségét. A táblagépekre szánt Ubuntu az Android olyan alternatívájával látja el a gyártókat, amelyet ugyanazokkal az eszközökkel kezelhetnek, mint az Ubuntu szerver vagy asztali változatát. A táblagépekre szánt Ubuntu egy elegáns, egységes megoldás, amely biztonságos többfelhasználós környezetet nyújt.

<http://www.canonical.com/content/ubuntu-unveils-tablet-experience-multi-tasking>

Az Ubuntu Touch Developer Preview és SDK alfa kiadása, és az Ubuntu Touch Developer Preview magasabb szintre emelése

David Planella és Daniel Holbach ír az új Ubuntu Touch De-

veloper Preview-ról, amely a Galaxy Nexus, Nexus 4, Nexus 7, és Nexus 10 eszközökön használható. Megemlítik a benne lévő funkciókat, valamint egy útmutatót arról, hogyan lehet részt venni a jelenlegi projektben.

<http://developer.ubuntu.com/2013/02/releasing-the-ubuntu-touch-developer-preview-and-sdk-alpha/>
<http://developer.ubuntu.com/2013/02/taking-ubuntu-touch-to-new-levels/>

Az Ubuntu Developer Summit-okat most és minden harmadik hónapban online rendezik meg

Jono Bacon közöl egy változtatást az Ubuntu Developer Summit ütemezésén, amely kizárólag online lesz és minden harmadik hónapban lesz megtartva, és leírja, hogy „az UDS új formája a nyíltság és átláthatóság fejlettebb formáját nyújtja, amelyet az online jelenlévő résztvevőkre optimalizálnak.” Bacon közli, hogy „az első online UDS jö-

vő héten, 2013. március 5-6-án, 14 órától 20 óráig tart (UTC), a következő esemény pedig kb. ugyanakkor lesz, mint az eredetileg Oaklandba ütemezett fizikai UDS.”

<http://fridge.ubuntu.com/2013/02/26/ubuntu-developer-summits-now-online-and-every-three-months/>

Vitassuk meg a köztes kiadásokat (és a gördülő kiadást)

Rick Spencer vitát indít az Ubuntu fejlesztési javaslatok listájáról, amely azt javasolja, hogy „vessük el a nem-LTS kiadásokat és térjünk át egy gördülő kiadásra, plusz az LTS kiadások.”

<https://lists.ubuntu.com/archives/ubuntu-devel/2013-February/036537.html>

Mir + Unity QML + Unity API-k = Unity

Olli Ries, a Canonical Unityért és a kijelző szerverért felelős műszaki igazgatója közli és meg-

osztja a Mirről és a Unity QML-ről szerzett tapasztalatait. Ahhoz képest, mint amit Ries becsúszó céljuknak hív, a Unity visszatér a Qt/QML-hez, a Mir pedig 2013-ban felváltja az Xserver-t.

<http://fridge.ubuntu.com/2013/03/04/mir-unity-qml-unity-apis-unity/>

Nem győzték meg a gördülő kiadások

Mark Shuttleworth válaszolt a gördülő kiadások ötletre. Shuttleworth kifejti, hogy nem győzte meg az ötlet, mivel többek között bizonytalanságot vezet be ott, ahol biztonságra van szükség. A javaslat idén újra felmerült és Shuttleworth engedélyezte a Canonicalnál dolgozó fő tervezőcsapatnak, hogy létrehozzon egy „kísérleti lufi” javaslatot. Shuttleworth megjegyezte, hogy a Rick Spencer által benyújtott javaslat nem volt végleges tett, mivel nem nyújtották be a Technical Board-hoz és így, bár a Közösségi Tanácsot megbízták ezzel, nem tettek lépéseket sem.

Shuttleworth jelezte, hogy a javaslatot összeállító csapat váratlan felfedezéseket tett. A kiadások, a kiadások mechanizmusai és a kiadási minták mind olyan rejtélyeket hoztak elő, amelyeket meg kellett fejteni. Shuttleworth azt is jelezte, hogy a résztvevők által kifejezett néhány olyan elvárás, mint például a PowerPC architektúra támogatása, irreális volt a mai fogyasztói piac természete alapján.

Ezenkívül Shuttleworth kérte, hogy legyen vége annak, amit ő „melodramának” nevezett és jelezte, hogy „Nem szakadt le az ég”. Miközben megjegyezte, hogy volt egy paradigmaváltás az integrációtól a vezetésig, Shuttleworth azt is kijelentette, hogy azok, akik a haladás igényét érezték, „ne mérgezzék maguk mögött a kutat”. Shuttleworth megjegyezte, hogy most az Ubuntu-nak – ahogy ő nevezi – az életben egyszer adódó lehetősége van arra, hogy uralkodó legyen a fogyasztói elektronika területén, és itt az ideje, hogy addig üsse a vasat, amíg meleg.

A bejegyzés olyan kérdésekkel zárul, amelyek megpróbálják a tárgyalást visszaterelni a gördülő kiadási javaslat megvitatásához, mielőtt márciusban beadnák a Műsza-

ki Bizottságnak.

<http://www.markshuttleworth.com/archives/1228>

Kiadták a 13.04 (Raring Ringtail) első béta verzióját!

Stéphane Graber, az Ubuntu kiadásokért felelős csapat nevében bejelenti a 13.04 (Raring Ringtail) első béta verziójának kiadását.

Az első béta verzió számos szoftverfrissítést tartalmaz, amelyek készen állnak a széleskörű tesztelésre. Ez egy korán kiadott CD-kép-készlet, így várhatók bizonyos hibák. Az első béta kiadásban történt változások és az ismert hibák részletesebb leírásáért (amely megspórolhatja neked a duplán előforduló hibák bejelentésére fordított erőfeszítést, vagy segít neked bizonyított megoldásokat találni), kérlek nézd meg a következő honlapot:

<http://www.ubuntu.com/testing/>

A teljes bejelentés itt található: <https://lists.ubuntu.com/archives/ubuntu-devel-announce/2013-March/001024.html>

Az Ubuntu GNOME-ot jóváhagyták hivatalos változatként

Tim Lunn közli az Ubuntu GNOME fejlesztők nevében, hogy a változatukat, „amelynek az a célja, hogy a legtisztább GNOME asztali élményt hozza az Ubuntu-ra”, azaz az Ubuntu GNOME Remixet az Ubuntu Műszaki Bizottsága elfogadta hivatalos változatként.

Gratulálunk az Ubuntu GNOME fejlesztőknek!

<https://lists.ubuntu.com/archives/ubuntu-gnome/2013-March/000035.html>

Sok köszönet az Ubuntu Hírek Csapatának az e havi közreműködésükért.

Ebben a hónapban a következő forrásokból származnak a hírek:

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuWeeklyNewsletter/Issue305>

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuWeeklyNewsletter/Issue306>

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuWeeklyNewsletter/Issue307>

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuWeeklyNewsletter/Issue308>

Eredetileg ebben a cikkben az első benyomásaimat akartam megírni az Ubuntu Touch fejlesztői bemutatójáról. Mivel azonban nem tudtam a fejlesztés alatt álló verziót a TF101-emben (Asus Transformer) futtatni, és mivel nem voltam hajlandó a vadonatúj Nexus 7-esem garanciáját (és a rajta lévő adatokat) kockára tenni, hogy teszteljem az Ubuntu Touch nagyon alap verzióját, új tervvel kellett előállnom. Amikor elmeséltem Ronnie-nak a helyzetet, elkezdtünk azon gondolkodni, hogy vajon az Ubuntu Touch le fogja-e valaha váltani nálunk az Androidot. Ronnie szkeptikus volt ezzel kapcsolatban, míg én elég nyitottan álltam a kérdéshez. Rövidre fogva a történetet, úgy döntöttem, hogy összeírom a gondolataimat, az Ubuntu Touch miért lehet érdekes a mobilhasználók számára, és miért nem lesz képes elcsábítani őket az Androidtól. A többi mobil operációs rendszert nem veszem figyelembe, mivel az Ubuntu Touch – legalábbis egyelőre – csak Android eszközre telepíthető. Azok, akik az én szokásos leíró cikkemet várták, nézzenek vissza a következő kiadásnál!

Mi az Ubuntu Touch?

Azoknak, akik nem hallották a bejelentést, az Ubuntu Touch, az Ubuntu 4" és 10" közötti képernyőméretű, android-alapú eszközökre fejlesztett verziója. Az További információk részben van link a hivatalos közlemények oldalaira. Néhány érdekes tulajdonság, amivel a befejezett termék elméletileg rendelkezni fog:

- Képes lesz dokkolni billentyűzetet, egeret és képernyőt, és visszatérni a teljes Ubuntu asztali környezet érzését (hasonlóan az Android-ra készült Ubuntuhoz).
- Képes lesz munkafolyamatokat különböző eszközök között zökkenőmentesen mozgatni (telefon, tablet, TV, asztali gép).
- Képes lesz a teljes képernyőt hasznosítani (ezt a szélekről előhúzással és

az interfész gombok és opciók elrejtésével éri el).

- A lezárt képernyő „a te igényeidre van szabva”. Tulajdonképpen a lezárt képernyőn megjelennek azok az információk, amelyek a gyakran végrehajtott műveletek alapján számodra fontosak lehetnek.
- A lehető legkevesebb lépéssel érhető el azok az alkalmazások, amelyeket szeretnél. Például az alkalmazás-tálcát a bal oldalról lehet előhúzni, függetlenül attól, hogy éppen hol vagy (még a lezárt képernyőn is működik), így közvetlenül az alkalmazásra ugorhatsz, ahelyett, hogy először fel kellene oldanod a képernyőzárat, és utána megkeresni az alkalmazást elindító gombot.
- Képes egyszerre telefon alkalmazásokat (mint például rövid üzenet küldés/csetelés) és tablet alkalmazásokat (média alkalmazások, videó hívás

stb.) futtatni. Ez csak nagyobb képernyő-méretnél érhető el, de engem nagyon megfogott, aki lelkes felhasználója vagyok a csempés alkalmazások megoldásoknak.

Van persze sok más tulajdonsága is, de ezek azok, amelyek láttán egyetértően bólogattam.

Miért maradnál az Androidnál?

Jó néhány évig egy Asus Transformer TF101-et használtam, és csak mostanában cseréltem le egy Google Nexus 7-re. Miközben inkább alkottam rajtuk (levelezés, weboldal tesztelés, cikk- vagy könyvolvasás, és néha jegyzet/cikk-írás), előfordult, hogy egy-két játékot is játszottam. Az alkotás legalább olyan könnyen megy az Ubuntu Touchon, mint bármelyik asztali géphez készült Ubuntu vagy bármelyik Androidos eszközön. A „baj” akkor kezdődik, amikor olyan alkalmazásokat akarunk használni, amelyek nem az asztali gépeknél megszokott feladatokat látnak el. Ideértve az érintőképernyőre írt játékokat (például a Simpsons Tapped

Out, a Draw Something és társaik), valamint bármilyen, alkotáshoz készen alkalmazást, amit kifejezetten érintőképernyőre terveztek. Mivel az Ubuntu Touch célja, hogy mindazokat az alkalmazásokat elérhetővé tegye egy mobil eszközön, amelyek az Ubuntu asztali verziójában megtalálhatóak, sok mobilra átszabott alkalmazás hajlamosabb lesz meghibásodni, amikor először használják őket egy új eszközön. Ez egyszerűen annak tudható be, hogy az Ubuntu Touch még új, míg az Android már jelen van néhány éve. Ezért néhány alkalmazás már fejlettebb, és sokan kétszer is megfontolják, hogy alternatívát keresnek az Ubuntu-ban. A Canonical úgy próbál javítani ezen a helyzeten, hogy az API-ba kisméretű képernyő támogatást integrál, abban a reményben, hogy a fejlesztők hamarabb elkezdik az Ubuntu Touchot támogatni, minthogy megjelenne a stabil verzió. Végül is mást nem tehetsz, mint megvárnod a megjelenést, hogy el tudd dönteni, megéri-e váltani.

Van olyan Android alkalmazás, ami nélkül nem tudnál létezni? Írd meg nekem emailben (cím a cikk legutolsó bekezdésében található).

Az Ubuntu Touch nem Androidot használ?

Az Ubuntu Touch a Cyanogen-Mod 10.1-en (jelly bean) alapul. Azonban az eszköztámogatáson és a rendszeren kívül, amivel az Ubuntu bebootol nem sok minden maradt a ROM-ból. Maga az Ubuntu egy chroot környezetben fut, attól a pillanattól kezdve, hogy minden eszközmeghajtó betöltődik az Android keretrendszerből. Úgy képzelem, ez azért van így, mert az eszközök szélesebb körén használható és nem kell új drivert írni külön minden egyes hardverre. Nem látom, hogy ennek a módszernek sok lehetséges hátránya lenne.

Van az Ubuntu Touch-nak jövője?

Véleményem szerint mindenképpen fejleszteni fogják. Ha jelent valamit az a sebesség, amivel a fejlesztői előzetesek a különböző eszközökön megjelentek, akkor valószínűleg nagyon-nagyon gyors lesz a fejlődés. Kétlem, hogy kiszorítaná az Androidot, ahogy a Web OS, a Windows Phone és az iOS sem végzett a többi mobil oprendszerrel. Valószínűleg megtalálja a maga pi-

aci részesedését, és főleg cégek számára lesz érdekes. Ennek az az oka, hogy ha már elég telefon felel meg a követelményeknek, akkor az Ubuntu Touch könnyen használható asztali gépként is (a megfelelő dokkoló állomással). Ez azoknak a cégeknek lehet érdekes, amelyek már most is minden alkalmazottjukat ellátják céges telefonnal, laptoppal és/vagy tablettel. Az Ubuntu Touch-ot használva elég egy telefon és egy dokkolót kiadni, és egyszerűen telerakni az irodát dokkolókkal, billentyűzetekkel, egerekkel és monitorokkal. Ennek megvalósíthatósága teljes mértékben attól függ, hogy a termék végleges verziójában ez az asztali funkció hogyan kerül megvalósításra.

Következtetés

Nem sok minden mondható biztosra. A FOSS fejlesztést ismerve azonban gyors fejlődésnek leszünk szemtanúi, ahogy közeledik az Ubuntu Touch-eszközök várható megjelenési ideje, 2013 végén, 2014 elején. Az alapötlet és a tulajdonságok, amiket a Canonical igyekszik beletenni, mind eszméletlenül tetszenek. Ha végül meg is valósítják, akkor én mindenképpen adok az Ubuntu eszközöknek egy

esélyt. Abban a pillanatban, hogy használhatóbb lesz (és kicsit jobb lesz az eszköztámogatása), akkor biztosan megpróbálom még egyszer a TF101-esre telepíteni.

Mint mindig, most is remélem, hogy legalább néhány olvasó érdekesnek találta ezt a cikket. Ha van véleményed az Ubuntu Touch-ról (vagy egyszerűen egyetértesz/nem értesz velem egyet), akkor nyugodtan írd erre az email címre:

lswest34@gmail.com.

Légy szíves, a tárgyhoz írd oda, hogy „C&C” vagy „FCM”, hogy ne vesszen el a bejövő leveleim között.

További információk

<http://www.ubuntu.com/devices/tablet> (tablet oldal)

<http://www.ubuntu.com/devices/phone> (telefon oldal)

<https://wiki.ubuntu.com/Touch/Devices> (az eszközök listája és jelenlegi állapotuk)

Lucas a számítógépe folyamatos tönkretételétől a javításig mindent megtanult. Küldj neki emailt az lswest34@gmail.com címre.

Tegyük fel, hogy egy multimédia központot szeretnél létrehozni a nappaliban. Van egy számítógép erre a célra, azon pedig egy csodálatos program, az XBMC. Napokon keresztül rippeled a DVD filmjeid és sorozataid a számítógépre. Utánanéztél a dolgoknak és a fájlokat már a megfelelő módon át is nevezted. Tegyük fel, hogy az „NCIS” a kedvenc sorozatod és megvan az összes DVD-n elérhető része. Találtál egy helyet, ahol az aktuális epizódok is elérhetőek. Szeretnéd megtudni, hogy mi lesz a következő epizódban és hogy mikor adják a TV-ben. Szeretnél továbbá egy listát is az összes epizód-ról, amivel elkápráztathatod a barátaidat.

Körvonalakban erről szól a következő projektünk, amelyet ebben a hónapban kezdünk el. Először be-leássuk magunkat a TV-műsorokat tartalmazó mappába, kibányásszuk a sorozatok nevét és az összes epizódot – annak címét, évadát és az epizód számát. A kinyert adatokat egy adatbázisban tároljuk el.

Az XBMC elvárja, hogy a sorozat

részeit az alábbi módon nevezzük el:

`Tv.Műsor.Neve.SxxExx.Epizód cím ha szeretnéd.kiterjesztés`

Példának használjuk az NCIS legelső epizódját. AVI formátum esetén a fájl neve így nézne ki:

`NCIS.S01E01.Yankee White.avi`

a legutolsó epizódé pedig:

`NCIS.S10E17.Prime Suspect.avi`

Ha a sorozat címe több szóból áll, azt így adhatjuk meg:

`Doctor.Who.2005.S07E04.The Power of Three.mp4`

A mappaszerkezet az alábbi módon kell, hogy kinézzen:

```
TVShows
  2 Broke Girls
    Season 1
      Episode 1
      Episode 2
    ...
    Season 2
  ...
  Doctor Who 2005
    Season 1
    ...
    Season 2
```

és így tovább. Most hogy már ismerjük a struktúrát, lépünk tovább.

Nagyon régen készítettünk egy olyan programot, amely az MP3 fájljainkat rendezte egy adatbázisba. Ha jól emlékszem ez a 35. számban volt, a Python sorozat 9. részeként. Egy WalkThePath névre keresztelt rutint hívtunk meg a mappák kezdőmappából történő rekurzív bejárásához és kikerestük az összes „.mp3” kiterjesztésű fájlt. Ennek a kódnak a nagy részét most újra fogjuk hasznosítani, persze kisebb módosításokkal. Ez alkalommal videófájlokat fogunk keresni, amelyek az alábbi kiterjesztések valamelyikével rendelkeznek:

```
.avi
.mkv
.m4v
.mp4
```

A számítógépes média világában ezek a formátumok rendkívül elterjedtek.

A projekt első részét „tvfilesearch.py” néven fogjuk elmenteni. Ha a végére értünk, ne felejtsetd

majd el elmenteni, a következő számban ott folytatjuk, ahol ma abbahagyjuk.

Kezdjük az import utasításokkal:

```
import os
from os.path import join,
getsize, exists
import sys
import apsw
import re
```

Importáljuk az os, sys és apsw programkönyvtárakat. Ezeket korábban már használtuk. Ez alkalommal szükség lesz a re programkönyvtárra is a reguláris kifejezések használatához. Erről ma csak felületesen lesz szó, de a következő számban részletezni fogom.

Jöjjön a két utolsó függvény. Minden egyéb, amit később hozzátesszünk a kódhoz, az import utasítások és e két függvény között szerepel majd.

Ez lesz a fő függvényünk, itt hozzuk létre a kapcsolatot az SQLite adatbázissal, amelyet az apsw biztosít. Létrehozunk egy sormutatót, majd pedig meghívjuk a MakeDatabase függvényt és ezzel – ha

Hogyanok – Programozzunk Pythonban – 42. rész

még nem létezik – létrehozuk az adatbázist.

Az én TV-fájljaim két meghajtón vannak eltárolva, ezért csináltam egy listát, amely az útvonalakat tartalmazza. Ha neked csak egy mappád van, módosíthatod ezt a három sort az alábbiak szerint:

```
startfolder = "/file-  
path/folder/"  
WalkThePath(startfolder)
```

Most létrehozuk a saját „standard” if __name__ függvényünket.

```
#=====
```

```
if __name__ == '__main__':  
    main()
```

Túl vagyunk az unalmas részen, jöhet a hús és a krumpli. A MakeDataBase függvénnyel kezdünk. Ezt tegyük rögtön az import utasítások után.

A fenti függvényt az MP3 szkener esetén már átbeszéltük, így most csak emlékeztetnék rá, hogy itt ellenőrizzük a tábla létezését, ha pedig még nem létezik, létrehozuk.

Most létrehozuk a WalkThePath függvényt:

A függvény meghívása során (ahogy azt már pedzegettem) megadjuk a fájlok elérési útját, pontosabban a gyökérmappát, ahonnan a keresésünket indítani szeretnénk. Töröljük a showname változó értékét, amelyet majd később fogunk

```
#=====
```

```
def MakeDataBase():  
    # IF the table does not exist, this will create the table.  
    # Otherwise, this will be ignored due to the 'IF NOT EXISTS' clause  
    sql = 'CREATE TABLE IF NOT EXISTS TvShows (pkID INTEGER PRIMARY KEY, Series TEXT,  
RootPath TEXT, Filename TEXT, Season TEXT, EPISODE TEXT);'  
    cursor.execute(sql)
```

használni. Megnyitjuk az error log fájlt és hagyjuk, hogy a függvény tegye a dolgát. A hívás után (os.walk) egy három elemből álló rekordot kapunk vissza (mappa útvonala, mappanevek, fájlnevek). A mappaútvonal egy karakterlánc lesz, amely az elérési utat adja meg. A mappanevek az almappák nevéből álló listát adnak, a fájlnevek pedig a nem-mappák neveit foglalja össze. Ezeket a listákat ele-

```
#=====
```

```
def main():  
    global connection  
    global cursor  
    # Create the connection and cursor.  
    connection = apsw.Connection("TvShows.db3")  
    cursor = connection.cursor()  
    MakeDataBase()
```

```
#=====
```

```
def WalkThePath(filepath):  
    showname = ""  
    # Open the error log file  
    efile = open('errors.log', "w")  
    for root, dirs, files in  
os.walk(filepath, topdown=True):
```

mezve megkeressük a kiválasztott kiterjesztésű fájlokat.

```
    for file in [f for f in  
files if f.endswith  
(('.avi', 'mkv', 'mp4', 'm4v'))]  
:
```

Felbontjuk a fájlneveket kiterjesztésre és fájlnévre (kiterjesztés nélkül). Ezután meghívjuk a GetSeasonEpisode függvényt, amely a fájlnev alapján megadja az

```
#=====
```

```
# Set your video media paths  
#=====
```

```
startfolder = ["/extramedia/tv_files/", "/media/freeagnt/tv_files_2/"]  
for cntnr in range(0,2):  
    WalkThePath(startfolder[cntnr])  
    # Close the cursor and the database  
cursor.close()  
connection.close()  
print("Finished")
```


évad- és epizódszámot (itt feltételezzük, hogy az elnevezés megfelelően formázott).

```
OriginalFilename,ext =  
os.path.splitext(file)  
  
fl = file  
  
isok,data = GetSeasonEpi-  
sode(fl)
```

A GetSeasonEpisode egy bool változót és egy listát (ebben az esetben „data”) ad vissza, amely tartalmazza a sorozat nevét, az évadot és az epizódszámokat. Ha a fájlnev nem megfelelően formázott, az „isok” bool változó értéke hamis.

A folytatásban ellenőrizzük, hogy a fájl része-e az adatbázisnak. Ha igen, nem kétszerezük meg. Egyszerűen csak a fájlnevet ellenőrizzük. Áshatnánk mélyebbre és megvizsgálhatnánk az útvonalak egyezését is, de ez alkalommal ettől eltekintünk, így is jó lesz.

Ha minden megfelelően működik, a lekérdezésre adott válasz egy 1-es vagy 0-ás lesz. Ha 0, akkor még nincs benne az adatbázisban, így most hozzáadjuk, ha pedig már benne van, akkor csak továbblépünk. Vegyük észre a Try Except parancsot. Ha valami rosszul sül el,

```
        if isok:  
            showname = data[0]  
            season = data[1]  
            episode = data[2]  
            print("Season {0} Episode {1}".format(season,episode))  
        else:  
            print("No Season/EPisode")  
            efile.writelines('-----\n')  
            efile.writelines('{0} has no series/episode information\n'.format(file))  
            efile.writelines('-----\n\n')
```

```
        sqlquery = 'SELECT count(pkid) as rowcount from TvShows where Filename =  
"%s";' % fl  
        try:  
            for x in cursor.execute(sqlquery):  
                rcntr = x[0]  
                if rcntr == 0: # It's not there, so add it
```

```
        try:  
            sql = 'INSERT INTO TvShows (Series,RootPath,Filename,Season,Episode)  
VALUES (?, ?, ?, ?, ?) '  
            cursor.execute(sql, (showname, root, fl, season, episode))  
        except:  
            print("Error")  
            efile.writelines('-----\n')  
            efile.writelines('Error writing to database...\n')  
            efile.writelines('Filename = {0}\n'.format(file))  
            efile.writelines('-----\n\n')  
    except:  
        print("Error")  
        print('Series - {0} File - {1}'.format(showname,file))
```

például olyan karakter van a szövegben, amelyet az adatbázis nem tud kezelni, a program nem fog leállni. A hibát mindenesetre a log-fájlban jelezzük, hogy később azt ellenőrizhessük.

Itt egyszerűen csak elhelyezünk egy új rekordot az adatbázisba,

vagy az error fájlba írunk.

```
# Close the log file  
efile.close  
# End of WalkThePath
```

Most nézzük a GetSeasonEpisode függvényt.

```
#=====  
def GetSeasonEpisode(filename):  
    filename = filename.upper()  
    resp = re.search(r'(.*)S\d\dE\d\d(\.*)',  
filename, re.M|re.I)
```

A re.search rész a re programkönyvtár része. Egy minta karak-

terláncot használ, amely a mi esetünkben a fájlnev, amit elemezni szeretnénk. A re.M|re.I paraméterek, amelyek megadják, hogy többsoros típusú keresést (re.M) szeretnénk ignore-case (re.I) típussal kombinálni. Erről, azaz a reguláris kifejezések kezeléséről többet is megtudhatsz a következő számból. Most a keresett mintánk a „S” karakterekből áll, amelyet két decimális szám követ, valamint egy „E” betű és két további szám, végül pedig egy pont. A következő fájlnev – „tvshow.S01E03.avi” – például megfelel a keresési feltételeknek. Néhányan „tvshow.s01e03.avi”, vagy „tvshow.103.avi” néven kódolják az információt, amit nyilvánvalóan nehezebb értelmeznünk. A következő hónapban úgy módosítjuk majd a függvényt, hogy a legtöbb esetben működőképes maradjon. Az „r” segítségével nyers karakterláncot is használhatunk a keresés során.

Haladjunk tovább. A keresés visszaad egy objektumot, amiben nézelődhetünk. A „resp” egy válasz, amely üres abban az esetben, ha nincs egyezés. A visszakapott információ két csoportra osztható. Az első fele a keresett karakterlánc előtti részt tartalmazza, míg a második a keresett mintára ráillő részt is. A fenti esetben például az első

rész a „tvshow” lenne, a második pedig „tvshow.S01E03.”.

```
if resp:
    showname =
resp.group(1)
```

A műsor nevét az első csoport alapján határozzuk meg. Meghatározzuk ennek a hosszát, ez alapján pedig összerakjuk a megfelelő karakterláncot.

```
shownamelength =
len(showname) + 1
se = filename[showna-
melength:shownamelength+6]
season = se[1:3]
episode = se[4:6]
```

Ez után a műsor nevében szereplő pontokat lecseréljük szóközökre – a szöveg így az emberi szem számára könnyebben olvashatóvá válik.

```
showname = show-
name.replace(".", " ")
```

Készítünk egy listát, amely tartalmazza a műsor nevét, az évadot és az epizód sorszámát, ezeket az értékeket pedig egy igaz értékű bool változóval egyetemben a függvény visszaadja (a bool változó értéke azt jelzi, hogy minden rendben ment).

```
ret = [showname, sea-
son, episode]
return True, ret
```

Amennyiben nem találtunk egyezést, a listánkba a műsor címe helyére üres karakterláncot teszünk, a másik két értéket pedig „-1”-re állítjuk. A bool változó értéke Hamis lesz.

```
else:
    ret = [ "", -1, -1]
    return False, ret
```

Ennyi lenne a kód mára. Vessünk egy pillantást a programunk kimenetére. Feltételezve, hogy a fájlstruktúrád pontosan olyan, mint az enyém, az alábbi szöveg jelenik meg a képernyőn...

```
Season 02 Episode 04
SELECT count(pkid) as row-
count from TvShows where Fil-
ename =
"InSecurity.S02E04.avi";
Series - INSECURITY File -
InSecurity.S02E04.avi
Season 01 Episode 08
SELECT count(pkid) as row-
count from TvShows where Fil-
ename =
"Prime.Suspect.US.S01E08.Un-
derwater.avi";
Series - PRIME SUSPECT US Fi-
le - Prime.Su-
spect.US.S01E08.Underwater.av
i
```

... és így tovább. Ha szeretnéd, lerövidítheted a megjelenítendő ki-

menetet. Minden egyes bejegyzés el lesz mentve az adatbázisunkban, valahogy így:

pkID	Series	Root Path
	Filename	
	Season	Episode
2526	NCIS	/extrame-
		dia/tv_files/NCIS/Season
7	NCIS.S07E04.Good.Cop.Bad.Co	
p.avi	7	4

Mint mindig, a teljes kód most is elérhető a PasteBin.com-on: <http://pastebin.com/txmmagkL>

Legközelebb további Évad|Epi- zód formátumokkal fogunk foglal- kozni és tovább fogjuk bővíteni a ma megírt programunkat.

Találkozzunk legközelebb.

Greg Walters a RainyDay Solutions, LLC (Aurora, Colorado) tanácsadó cég tulajdonosa és 1972 óta programozik. Szeret főzni, túrázni, szereti a zenét és idejét a családjával tölteni. Honlapja: www.thedesignatedgeek.net.

Előfordult már, hogy szövegszerkesztés közben egy képletet kellett beillesztened a szövegbe? Mondjuk egy matematikai tudományos értekezés vagy egy statisztikai kérdés megválaszolása közben. Gyorsan belefuthatunk ilyen formázási problémákba, ha az alap matematikai műveleteken felül szeretnénk megadni valamit. A LibreOffice ezt a problémát a Math modulja segítségével oldja meg. A modult önállóan is használhatjuk képletek létrehozására, de elérhetjük azt közvetlenül a többi modulból is. Ebben a cikkben megtanuljuk, hogyan vigyünk be képleteket a Math szerkesztőjébe, a következő részekben pedig, hogy hogyan használhatjuk fel azokat a Writerben.

Nyissunk egy Math ablakot a Képlet parancsra kattintva a LibreOffice kezdőoldalon vagy a menüben Fájl > Új > Képlet pontra kattintva.

A Képlet ablak

A képlet ablak három részből áll: az előnézetből, a képletszerkesztőből és a képletelemek ablak-

ból. A felül található előnézet mutatja meg az elkészített képletet. Alul a szerkesztőben adjuk meg a képletet. A különálló képletelemek ablak parancsaival gyorsabban adhatunk meg különböző elemeket a képletünkhöz. Ezeket az elemeket tekinthetjük a képletünk építőköveinek is.

A képletszerkesztés három módja

Háromféleképpen adhatunk meg képleteket a szerkesztőben: a

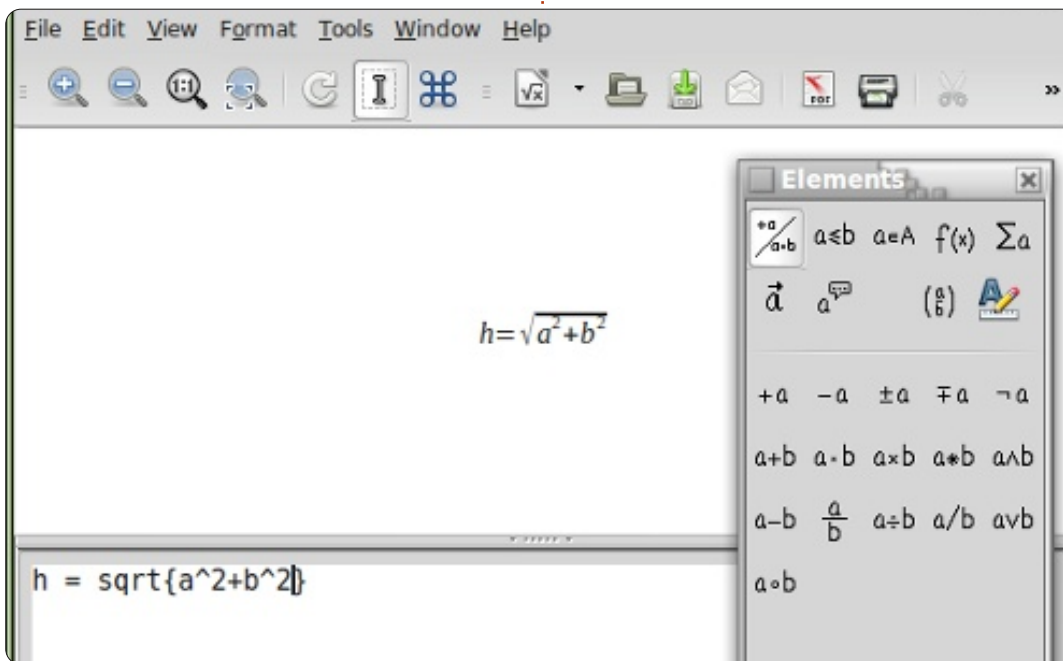
képletelemek ablakon keresztül, a felbukkanó menüvel vagy a képlet begépelésével.

A képletelemek ablak

A képletelemek ablak két részre van osztva. A felső rész a kategóriákat tartalmazza, alul pedig az egyes kategóriák elemeit jeleníti meg. Ha kiválasztunk egy kategóriát és rákattintunk a kategória egy elemére, a program hozzáadja azt az elemet a szerkesztőhöz egy $\langle \rangle$ szimbólummal együtt, ami nem

más, mint az elem változójához tartozó helykitöltő. Az első ilyen helykitöltő ki van jelölve. A elemre való ugráshoz üssünk F4-et.

A Shift+F4-el ugorhatunk az előző helykitöltőre. A képletelemek ablak használatának gyakorlásához végig fogunk menni egy képlet megadásának lépésein ezt a beviteli módszert használva. Kezdjünk egy üres képlet ablakkal, válasszuk a „Relációk” kategóriát, majd az „Egyenlő” elemet. A $\langle \rangle = \langle \rangle$ jelenik meg a képletszerkesztőben, az első $\langle \rangle$ pedig ki van jelölve. Üssük be a „h” betűt, az F4 billentyűvel pedig ugorjunk a következő $\langle \rangle$ -re. Válasszuk a „Függvények” kategóriát és a „Négyzetgyök” elemet. A szerkesztő kicseréli a $\langle \rangle$ -t $\sqrt{\langle \rangle}$ -re, valamint a zárójelen belüli $\langle \rangle$ lesz kijelölve. Az „Egy- és kétoperandusú operátorok” kategóriából válasszuk az „Összeadás” elemet. A program beilleszti a négyzetgyök zárójelei közé a $\langle \rangle + \langle \rangle$ -t. Most válasszuk a „Formázások” kategóriát, azon belül pedig a „Jobb felső index”-et. A kijelölt helykitöltő helyén a $\langle \rangle^{\langle \rangle}$ jelenik meg. Üssük le az „a” billentyűt, az F4-el pedig ugorjunk a követke-

ző helykitöltőre. Üssük le a „2”-t, majd ismét az F4-et. Válasszuk ki a „Jobb felső indexet”. Üssünk „b”-t, az F4-el pedig ugorjunk az utolsó helykitöltőre. Üssünk újra „2”-est. A végső eredmény így fog kinézni:

$$h = \sqrt{a^2 + b^2}$$

A szerkesztőbe bevitt formula pedig a következő:

```
h = sqrt{a^{2} + b^{2} }
```

A felbukkanó menü

A felbukkanó menü nagyban hasonlít a képletelemek ablakra. A képletszerkesztőre jobb gombbal kattintva megkapjuk az összes kategória menüjét. Kattintsunk egy elemre, hogy a szerkesztőben hozzáadjuk azt. Menjünk végig újra az előző példán, de most használjuk a felbukkanó menüt a a képlet létrehozásához. A végén ugyanazt az eredményt kell, hogy kapjuk.

Közvetlen bevitel

Ahogy a Math-el dolgozunk és megismerjük az egyes elemeket, a képleteket megadhatjuk közvetlenül a szerkesztőben is. Ez magasan a leggyorsabb módja a képletek

szerkesztésének. Most, hogy már kétszer elkészítettük a képletünket (a képletelemek ablakkal és a felbukkanó menüvel), lássuk, meg tudjuk-e ezt ismételni közvetlenül a képlet megadásával, az eszköztárak használata nélkül. Segítségképpen használhatjuk az előbbi szöveget.

Különleges karakterek

A képletelemek ablak és a felbukkanó menü nem tartalmaz mindent. Sok számítás tartalmaz görög karaktereket és egyéb szimbólumokat. A Math lehetőséget ad, hogy számításainkban speciális karaktereket használjunk. Ha a speciális karakterek között nem szereplő elemet szeretnénk beilleszteni, akkor a sajátunkat is hozzá tudjuk adni.

Görög betűk hozzáadása

Az Eszközök > Katalógus menüben férhetünk hozzá a görög betűkhöz a „Görög” és az „iGörög” csoportokban. A „Görög” sima szövegekhez tartozó, míg az „iGörög” dőlt betűvel szedett karaktereket tartalmaz. Válasszuk ki az általunk keresett karaktert és kattintsunk a „Beszúrás” gombra. Ha készen vagyunk, kattintsunk a „Bezárás”-ra. A közvetlen bevitelhez a „%” jel után írjuk be a görög betű nevét. A pi betűhöz például a „%pi”-t kell megadni. Ugyanezt dőlt betűvel szedve a kis i betű beszúrásával tehetjük meg (“%ipi”).

Egyéb különleges karakterek

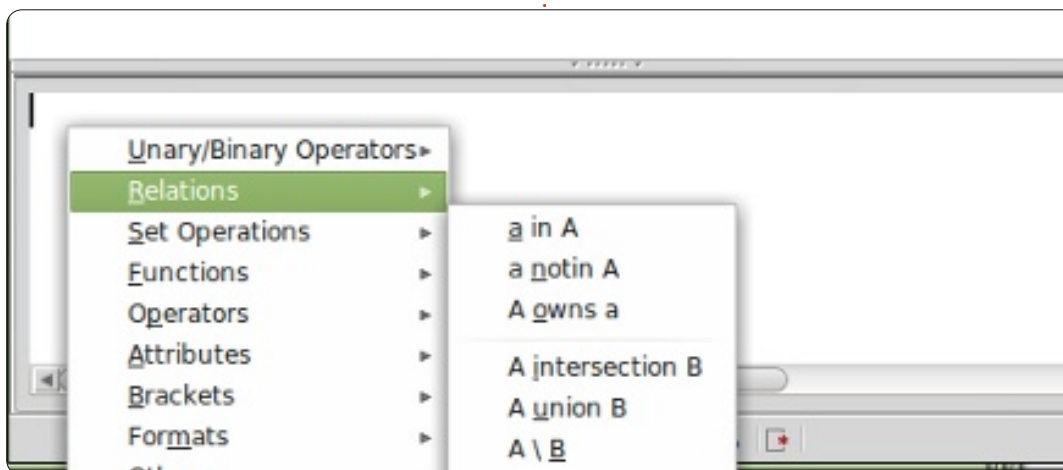
A többi speciális karakter az Eszközök > Katalógus pont „Különleges” csoportjában találhatóak. Válasszuk ki a szimbólumot és klikk a „Beillesztés”-re. Ahogyan használjuk és megismerjük a szimbólumok neveit, közvetlenül is bevihetjük őket a „%” és a szimbólum névének leütésével.

MEGJEGYZÉS: A kis „i” betű csak a görög betűket teszi dőltté. A többi elem dőlt verziójának beszúrását a következő hogyan fogja taglalni.

Különleges karakterek hozzáadása

Ha a katalógus nem tartalmazza a kívánt karaktert, hozzáadhatjuk a sajátunkat is. Egy ilyen karakter a prime szimbólum. Adjuk ezt hozzá a különleges karaktereink listájához.

Eszközök > Katalógus, majd válasszuk a „Különleges” csoportot. Klikk a „Szerkesztés” gombra, ami megjeleníti a „Szimbólum szerkesztése” dialógust. A betűkészlet legyen „DejaVu Sans”, a részhalmaz pedig „Általános központozás”. A keresett szimbólum kódja Ux2023. A szimbólum neve legyen „prime”. Klikk a „Hozzáadás” és az „OK”

gombokra, amitől a „prime” szimbólum felkerül a különleges karakterek listájára. A használathoz kiválaszthatjuk a katalógusból, de közvetlenül is bevihetjük a „%prime” begépelésével.

Összefoglalás

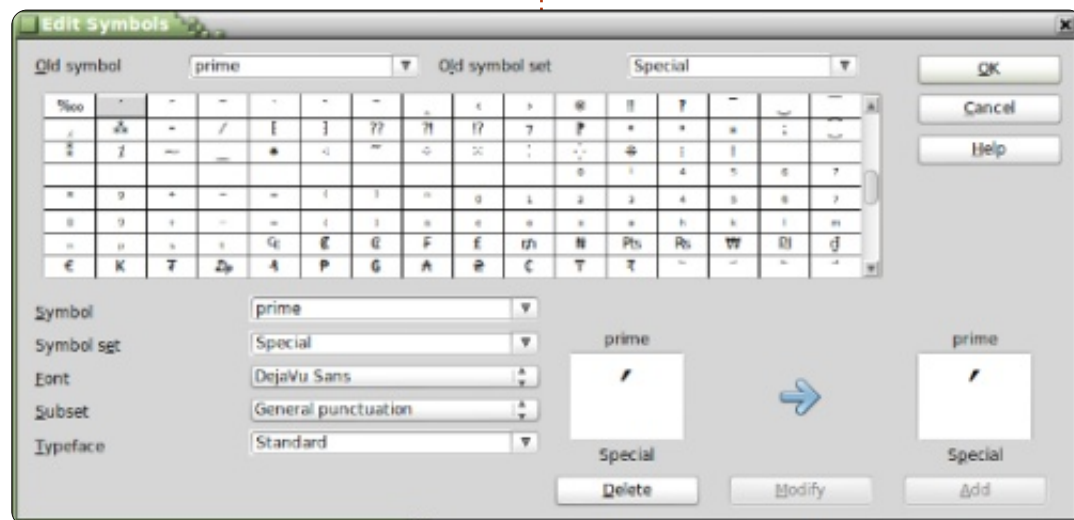
A Math segítségével dokumentumokba illeszthető képleteket készíthetünk. Háromféleképpen adhatunk meg képleteket a szerkesztőben: a képletelemek ablakon keresztül, a felbukkanó menü használatával vagy közvetlen bevitellel. Az első és a második módszer segít megtanulni, hogyan vihetünk be különböző képleteket, de ha egyszer tudjuk, hogy hogyan adhatóak meg az egyes elemek, akkor a harmadik módszer a leggyorsabb a

képletek létrehozására.

A következő LibreOffice cikkben megvizsgáljuk, hogyan formázhatjuk meg a képleteinket, hogy azok pontosan úgy nézzenek ki, ahogyan szeretnénk.

Elmer Perry eddigi működése tartalmaz egy Apple IIE-t, hozzáadva egy kis Amigát, egy nagy adag DOS-t és Windowst, egy jó adag Unixot, mindezt jól összeturmixolva Linuxszal és Ubuntuval.

2016-ban az okostelefonod már a "körmödön" is fog futni

cbourbou@googlemail.com

Feb-13

Modern idők

<http://orassicpark.blogspot.com/>

Ha érdekel a családfakutatás, de nem akarsz használni az összes „funkciót”, amelyet a legújabb programokban (mint például a Gramps) találsz, talán a Personal Ancestral File, PAF lesz a te legjobb választásod. A PAF bizonyára nagyszerű a kezdők számára – az egyszerű, letisztult felületének, a biztonságos adatkezelésének, és azon képességének köszönhetően, hogy tökéletesen exportál szinte bármilyen komoly családfakutató programba.

Miért akarok egy Windowsos programot eladni egy Ubuntu magazinban? Nos, a Gramps túl funkciógazdag sok kezdő vagy alkalmi kutató számára. A tízezer funkció és az adatok rögzítésére alkalmas helygazdagság úgy tűnik, hogy elnyeli a sok leendő felhasználót. Ők bizonyára túlszárnyalnak engem – én viszont a 90-es évek óta kutatom a család történetét. Viszont a túl nagy gazdagság a bővítményként hozzáadott alprogramokból származik, amelyek nem biztos, hogy a főprogrammal együtt frissülnek.

A PAF ingyen elérhető a Családkutató honlapról az Utolsó Napok

Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza, az LDS nagylelkűségének köszönhetően. Nem, a mormonok nem fognak megpróbálni áttéríteni téged vagy megzavarni a kutatásodat, ez valóban ingyenes. Nincs korlátozás. A PAF 5 szinte bármit megtesz, amire egy családtörténeti kutatónak szüksége van, és ezt jól is teszi. Azonkívül a PAF nem fogja közzétenni egy adatodat sem az Interneten. Szigorúan a számítógépeden fut, anélkül, hogy internetes kapcsolatot igényelne. De ez csak Windowsra elérhető, így először szükségünk van –

A Wine telepítésére

Ahogy mindig, a Linuxban több módszer van ennek megtételére:

- Nyisd meg a rendszered csomagkezelőjét – a Synaptic csomagkezelőt az Ubuntu-ban és származékai-ban – kattints a Frissítésre, hogy frissítsd az adatbázist, írd be a „wine”-t a keresőmezőbe, válaszd ki és telepítsd az alapértelmezett Wine metacsomagot. Lásd a „ttf-mscore-fonts-installer” csomagra vonatkozó megjegyzést.
- Ahhoz, hogy a Wine legfrissebb

verzióját közvetlenül a szerző honlapjáról telepítsd, nyiss meg egy böngészőt és navigálj el a <http://www.winehq.org/> címre, kattints a „Letöltésre”, válaszd ki a kiadásodnak megfelelő bináris állományt (a Linux Mint jól működik az Ubuntu bináris telepítőjével), és kövesd az utasításokat. Töltsd le, majd telepítsd a legfrissebb stabil verziót.

- Nyisd meg a kiadásod szoftverkezelőjét, szoftverközpontját, vagy akárhogy is hívják, keresd meg a Wine-t, majd válaszd ki és telepítsd az alapértelmezett Wine metacsomagot. Tapasztalatom szerint ez a döntés gyakran jelentős nehézséggel jár a „ttf-mscore-fonts-installer” csomag esetén, amely a Wine része.

- Valószínűleg nehézségeid lesznek a Wine telepítésekor, amikor elér a „ttf-mscore-fonts-installer” telepítéséhez. Az MS azt akarja tőled, hogy fogadd el a licencüket. Ez megnyit egy ablakot, amely választ kér tőled, amelyet talán nehezen láthatónak gondolsz. Ha már elfogadtad és az OK-ra kattintottál, a telepítő elvégzi a feladatát – menj és igyál egy kávét!

Biztosan át akarod majd nézni „a telepítési és beállítási útmutatót”, amikor készen vagy. A Wine telepíteni fog egy „Wine” bejegyzést a menüdben. A programok, amiket telepítettél, valószínűleg ott, vagy egy „Egyéb” menübejegyzésben találhatók.

Mellesleg ennek a legfrissebb verzióknak azt is engedélyezni kellene, hogy telepítse az Ancestral Quest-et és a Kindle olvasó Windowsos verzióját.

A PAF 5.2 telepítése

Nyiss meg egy böngészőt és navigálj a következő címre:

<http://www.familysearch.org/eng/paf/> Add meg a kért regisztrációs információt – az LDS nem fog levélszemetet küldeni – itt biztonságban vagy. Kattints, hogy le töltsd a nyelvedhez tartozó legfrissebb verziót – mentsd el a fájlt a Letöltések mappádba.

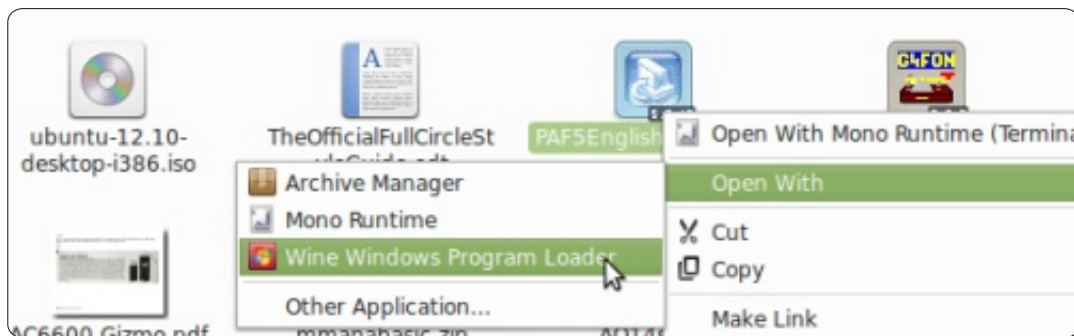
Telepítés a „hivatalos” módszerrel:

- Navigálj el a „Home > Letöltések” mappádba.
- Kattints jobb gombbal a „PAF5EnglishSetup.exe” fájlra.

- Válaszd ki az „Open With Wine Windows Program Loader”-t az „Open With” opcióból.
- Válaszd ki a telepítő alapértelmezett beállításait és a PAF 5 helyesen fog települni. Hagyd, hogy a telepítő elhelyezzen egy ikont az Asztalon, mert a Wine Menüben lévő link nem feltétlen működik jól!
- Talán ki akarod majd kapcsolni az „LDS adatok használata” blokkot, hacsak nem vagy mormon.

Telepítés más módszerrel:

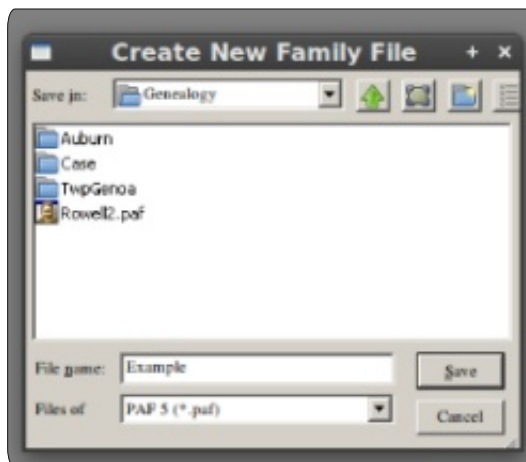
- Nyisd meg a „Letöltések” mappádat.
- Kattints jobb egérgombbal egy üres helyre és válaszd az „Open in Terminal” menüpontot. Ha nincs ilyen opció, nyiss egy terminált és navigálj el a „Letöltések” mappához.
- Írd be, hogy „wine PAF5” és nyomj [Tab]-ot. (A nagy- és kisbetűk itt fontosak.) A teljes fájlnev kitöltődik számodra. Nyomj [Enter]-t és készen vagy.
- Válaszd ki a telepítő alapértelmezett beállításait és a PAF 5 helyesen fog települni. Hagyd, hogy a telepítő elhelyezzen egy ikont az Asztalon, mert a Wine Menüben lévő link nem mindig működik jól!
- Talán ki akarod majd kapcsolni az „LDS adatok használata” blokkot, hacsak nem vagy mormon.

Munka a PAF-fal

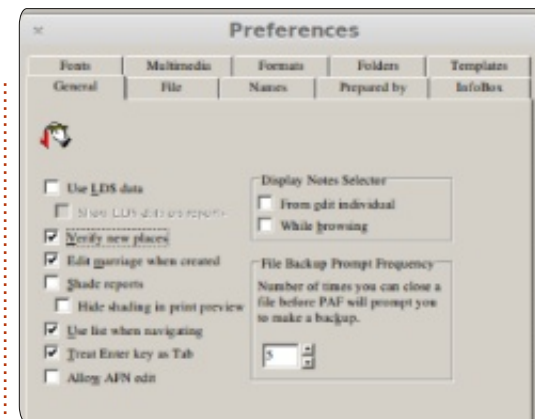
HA türelmes fajta vagy, a „Felhasználói útmutató” fájl többet fog neked segíteni, mint ez a rövid jegyzet. A PAF telepítése után a felhasználói útmutatót úgy találod meg, ha a Wine „A C: meghajtó taláozása” menüpontját használod, hogy elnavigálj a C:\Program Files\Family Search\PAF5 mappába. Az útmutató neve „paf5.pdf”.

A többieknek: kattints duplán az asztalon lévő ikonra és egy üres

PAF ablak fog megnyílni, majd röviden egy „Welcome” ablak nyílik meg, amelyet egy másik követ és választási lehetőségeket nyújt a felhasználóknak. A nyilvánvaló választásod itt a „New” menüpont. A „New” kiválasztása megnyitja a „New File” ablakot – ahol értelmes nevet kell adnod a fájlnek és ki kell választanod, hogy hol akarod tárolni.

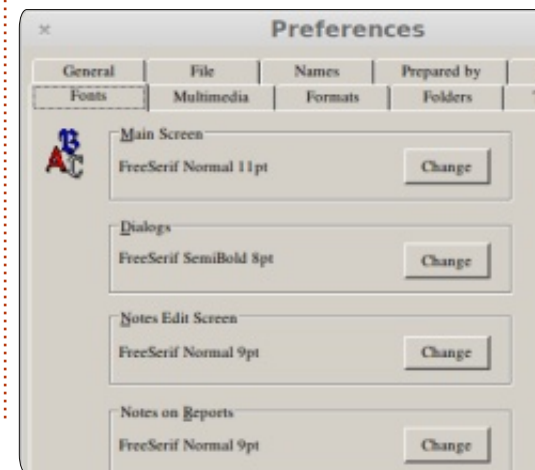
Gondolkodj el egy kicsit a tárolás helyén. Valószínűleg van egy létező Home/Genealogy mappád, de ez eléggé tele van, vagy lesz zsúfolva más információkkal. Talán jobb választás lenne az adatfájloknak, mentéseknek fenntartott Home/felhasználónév/PAF (z:\home\felhasználónév\PAF mappa a wine terminológiája szerint), és egy Média mappa. Nem javasolnám a Wine c:\ meghajtóját, mert nehéz megtalálni, hacsak a Wine nem aktív. A New File párbeszédablak lehetővé teszi számodra, hogy visszanavigálj a saját mappádhoz és létrehozod a

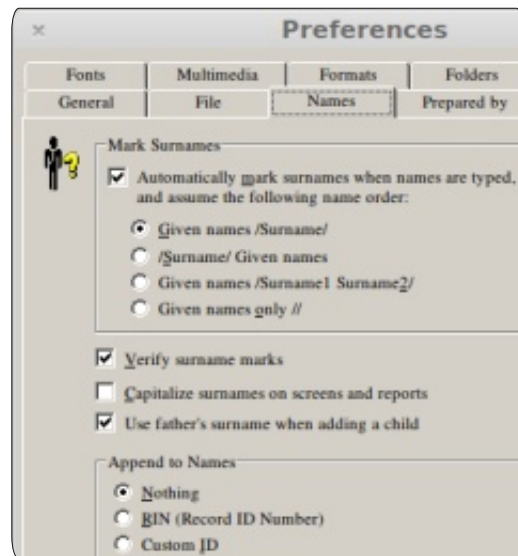

PAF mappát.

Az ablak át fog változni a kiválasztott fő „Individual” füllel megnyíló üres munkaképernyővé. Ennek tetején megnyílik a „Preferences”.

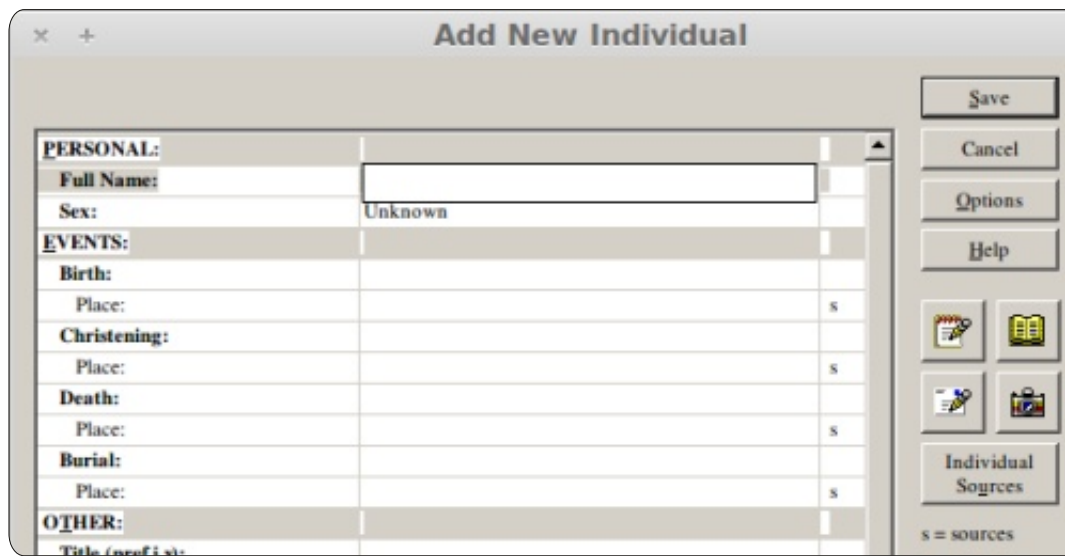
- Az első megnyitott fül az lesz, ahol beírod a tulajdonosi adataidat. Ezek az adatok elérhetőek lesznek a program számára, hogy megjelöljék az általa generált különböző je-

lentéseket. Most is kitölthetők.

- Válaszd ki a „General” fület és kapcsold be kiválasztott jelölőnégyzeteidet. Néhány javasolt választási lehetőséget kiválasztottam a példában.
- Ha a képernyő nem tiszta, válaszd ki a „Fonts” fület. Az általam kiválasztott fontok azok, amelyeket a különböző képernyőképeken használtam. Ez talán nem okoz gondot a gépeden.
- Válaszd ki a „Names” fület. A kiválasztott lehetőségeket javaslom.
- Bármikor visszatérhetsz a „Preferences ablakhoz”, ha kiválasztod a Tools>Preferences ikont a program eszköztárában. Néhány adatbeviteli képernyő is eléri ezt a képernyőt.
- Kattints az „OK”-ra, hogy kilépj a „Preferences” ablakból.

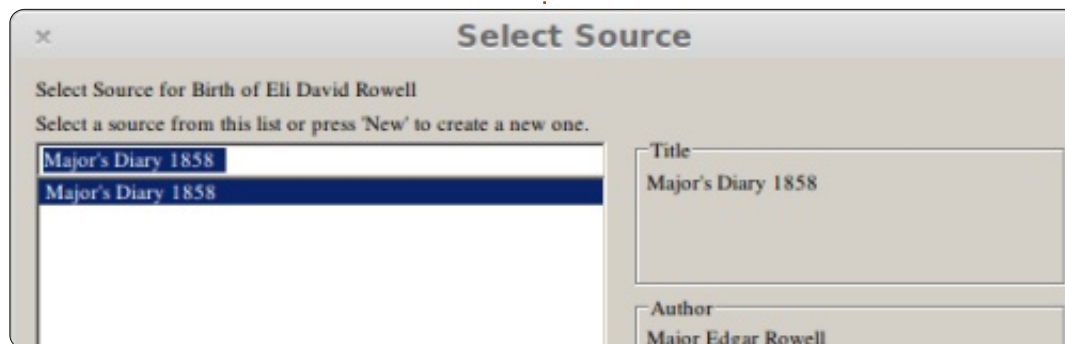

A PAF munkaablaka jelenik meg a kiválasztott fő „Individual” füllel. Vagy kattints jobb egérgombbal a név mezőbe, vagy kattints a program eszköztárában lévő „New Person” ikonra, és megnyílik az „Add New Individual” ablak.

Írd be az első személy nevét abban a sorrendben, ahogy kiválasztottad a beállítások párbeszédablakban. Egy kis ablak fog megnyílni, amely arra kér, hogy megerősítsd,

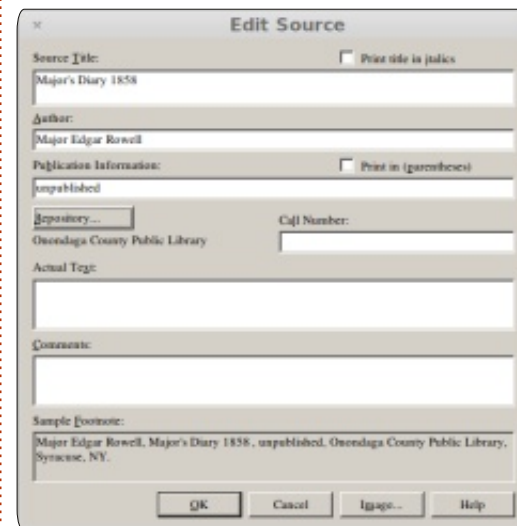
hogy a program „tudja” a helyes vezetéknévét – A vezetéknéveket // jellel jelöli. Általában úgy adom őket hozzá, ahogy haladok. Légy biztos abban, hogy a helyes nemet választod ki – bármelyik programban nehéz később kijavítani.

Adj hozzá dátumokat és helyeket, ahogy ennek az egyénnek megfelel. Kattints a jobbra található kis „S”-re, hogy beírd az esemény forrását.

Ahogy a programot használod és forrásokat adsz hozzá, itt felsorolja őket. Kiválaszthatasz egy felsorolt forrást vagy újat adhatsz hozzá. Válaszd ki a „New” forrást, írd be a forrás részleteit, majd kattints a „Select” gombra.

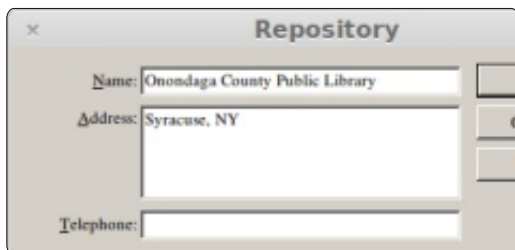
Megjelenik az „Edit Source” ablak, töltsd ki az adott forráshoz tartozó részleteket.

Gondolj úgy ennek az ablaknak a felső részére, mintha az egy bibliográfiai bejegyzés lenne, az alsóra pedig úgy, mint egy különleges idézetre. Középen van egy gomb arra, hogy hozzáadd a leőhelyet (könyvtár, weboldal ...), ahol a forrást ténylegesen megtaláltad. A bibliográfiai bejegyzés újrahaználható (gondolj egy könyvre), míg az idézet nagyon sajátos (gondolj az oldalszámra). Nem voltam na-

gyon szigorú ebben a példában. A bemutatotthoz hasonló forrásokhoz jó ötlet lenne a megadott helyen lévő „Actual Text” idézése.

Ezen a ponton kattints a „Repository” gombra és töltsd ki a helyet, ahol az idézett forrást találtad.

Elfogadtad, hogy lesz egy személyes fájlod, ahol néhány különleges dokumentumod megtalálható.

És a jobbra található öt ikon?

- Az egyik, amely úgy néz ki, mint egy notesz és egy ceruza, megnyitja a „Notes” ablakot, ahol tetszés szerinti információkat megadhatsz. Nagyszerű hely azoknak a helyeknek a rögzítésére, amelyeket a személy időnként bérelt – állások, oktatás, kutatási feljegyzések, tennivalók listái... Ha új sort kezdesz a megjegyzésekben szóközzel követett „~” jellel, akkor ez a megjegyzés priváttá válik. Szabályozhatod, hogy a megjegyzés GED fájlokban legyen vagy jelentésekben nyomtassuk ki.

- A könyvhöz hasonló ikon megengedi neked, hogy az egyénre hivat-

kozó összes forrást megvizsgáld.

- A levélborítékra hasonlító ikon megengedi, hogy kapcsolattartó információkat rögzíts ahhoz a személyhez.

- A kamera ikon lehetővé teszi, hogy multimédiát csatolj a személyhez. Itt jobban szeretem, ha létrehozok egy multimédia mappát ugyanabban a mappában, amelyben a fő PAF fájl is van. Az itt látható első kép lesz az alapértelmezett, ami sok képernyőn megjelenik. Az itteni másolat levágása és szerkesztése jobban ideillővé teszi a képet és nem rontja el az eredetit. A multimédiának nem kell képnek lennie – egy elem lehet például egy születési anyakönyvi kivonat szkennelt példánya.

- Az „Individual Sources” megnyitja a „Select Source” ablakot, amely megengedi, hogy inkább egyénhez adj hozzá forrást, mint esemé-

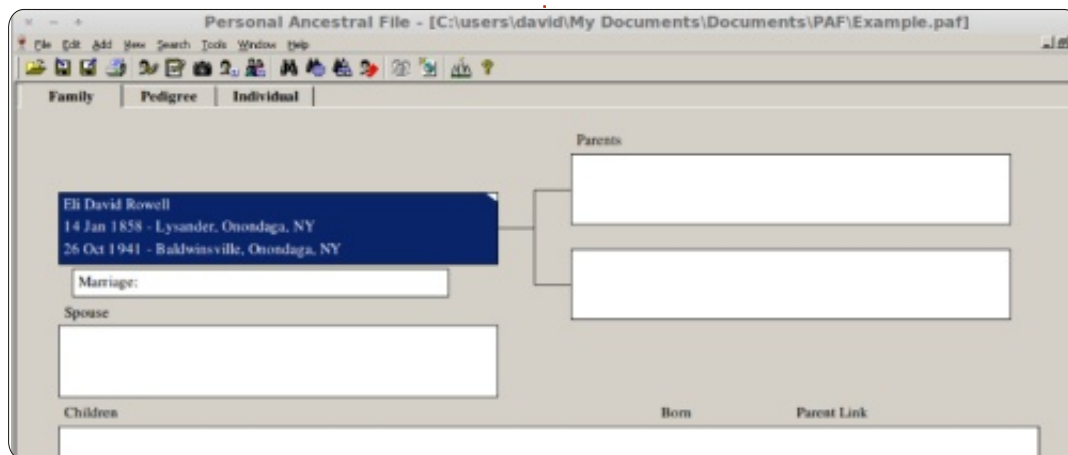
nyekhez.

Kattints a „Save” gombra, hogy tárold a személy adatait az adatbázisban és térj vissza a főablakhoz.

Válaszd ki a „Family” fület. Egy családi ablak nyílik meg ahhoz a személyhez tartozó adatokkal, akit éppen most rögzítettél és akit „kiválasztott” személyként kiemel.

Meg fogod látni, hogy a kék kiválasztás jobb felső sarka hiányzik. Ez azt jelzi, hogy az adott személynek forrásadatai vagy megjegyzései vannak. A multimédia fájlok jelenléte egy kis négyzetet produkál a sarokban.

Kattints arra a helyre, ahol a házastárs vagy bármely szülő található és megjelenik a „New Person” képernyő, amit már tudsz kezelni. Ha több házastárs lett hozzáadva,

akkor egy „Other Marriages” blokk fog megjelenni a házastárs blokk felett. Ha a nyílra kattintasz, megnyit egy ablakot, ahol megteheted, hogy cserélgeted a házastársakat (spice?). Ha a család, akiről többet szeretnél tudni, nem az, amelyik alapértelmezésben megjelenik, akkor használd az „Edit>Order Spouses” eszközt, hogy a megfelelő házastársra koncentrálhass, és ki tudd választani, melyik jelenjen meg.

Egy üres részre kattints a jobb egérgombbal a „Children” blokkban és kiválaszthatod az „Add Child” gombot és már tudod, hogyan kell kezelni a megnyíló ablakot. Ha nem életkor szerint adod meg a gyerekeket, akkor használd az „Edit>Order Children” eszközt, amivel a legidősebbtől legfiatalabbig sorrendet alakíthatod ki.

A jobb egérgombbal kattints a „Marriage” blokkra, majd kattints az „Add” gombra és ez megnyitja a „Edit Marriage” ablakot.

A dátumokat, helyeket, megjegyzéseket és a forrásokat ugyanúgy kell betáplálni, ahogy azt eddig is tetted. Érdemes megjegyezni, hogy van egy kis blokk a válásra. Egy házastárs hozzáadása meg fogja nyitni az „Edit Marriage” ablakot. Több házastárs esetén megjelenik egy dupla fejű nyíl a megfelelő név jobb oldalán.

A munkád közepette valamikor találkozni fogsz a GEDCOM fájljal, ami olyan adatokat tartalmaz, amiket hozzá szeretnél adni a meglévőkhöz. Ideális esetben belevegyíti az információid forrását az anyagba, MENTSD EL a fájldat, majd ezek után használd a „File>Import...” eszközt mindezek beépítéséhez. Azt javaslom, hogy zárd be a munkafájlt és nyiss egy újat és ebbe importáld a GEDCOM-ot. Tedd ezt meg, még mielőtt azon gondolkodsz, hogy ezt a fő fájldhoz add hozzá. Miután a GED-et egy meglévő fájlba importáltad, megnyílik egy ablak, ami segítséget ajánl fel az importált adatok és a meglévő adatbázis egyesítéséhez. Ennek elolvasása nagy segítséget fog nyújtani ahhoz, hogy elkerüld az eddigi kemény munka elvesztését. Legyél nagyon óvatos, amikor a két file információit egyesíted, mivel nem szokatlan, hogy egyes személyeknek hasonló vagy éppen ugyanaz a neve, egy időben és egy helyen. Onondaga megyében, NY, valóban két George Wellington Wilson van, és mindketten nagyjából ugyanabban az időben születtek.

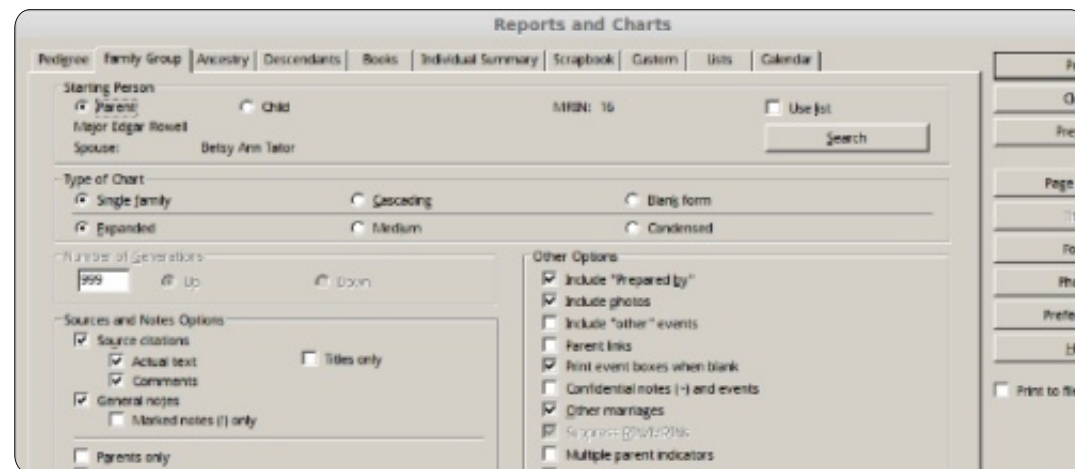
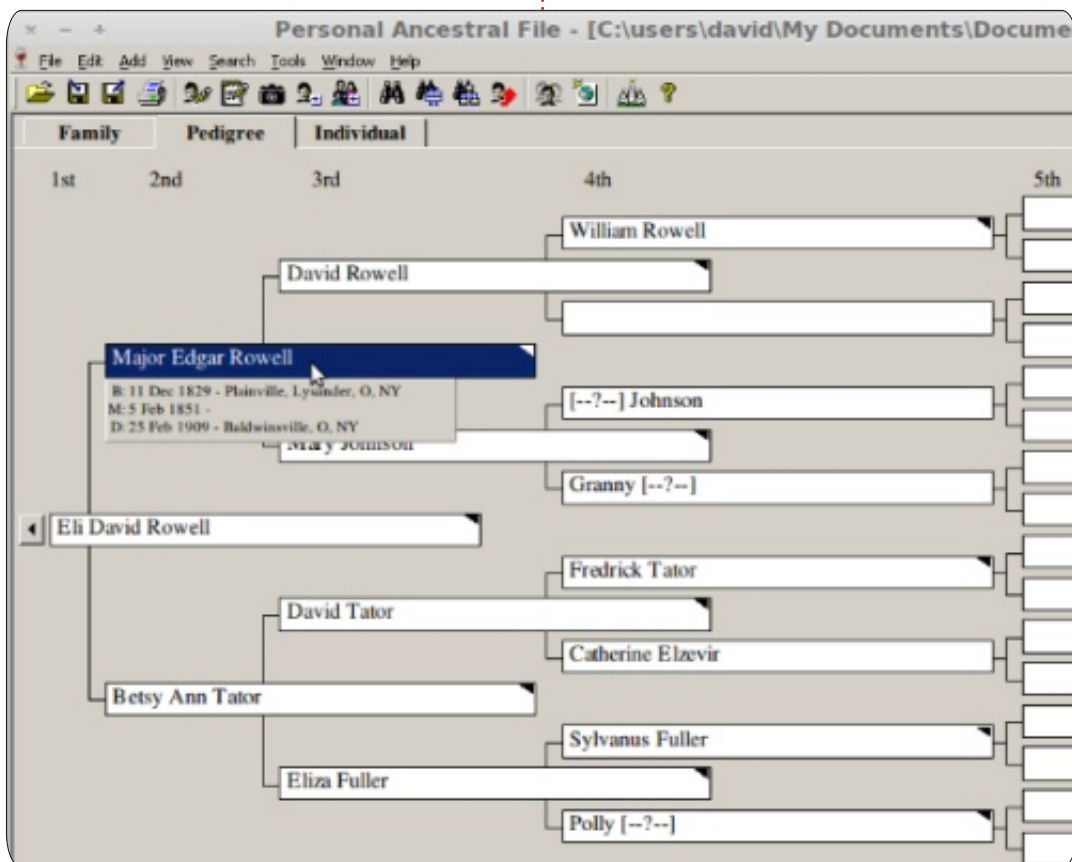
Válaszd ki a „Pedigree” fület. A PAF ki fog alakítani neked egy öt generációs családfát az előző lapon kijelölt személy részére.

Az ábra mutatja az általam a

példa adatbázisba bevitt adatokat. Vedd figyelembe, hogy ha a kurzort mozgatod, egy személyen belül akkor kapsz egy listát, ami sokkal teljesebb információt tartalmaz.

Arra bízatlak, hogy még teljesebben kutasd a fő eszköztáron belül rendelkezésre álló funkciókat.

- Látogasd meg a „File>Check/Repair” részt, főleg ha problémád merült fel egy egyesítés során.
- Én biztonsági másolatot készítenék a fájlról a „File>Backup...” esz-

közzel, miután jelentős munkát végeztem rajta és különösen akkor,

mielőtt bármit beimportálnék az adatbázisba. A PAF automatikusan biztonsági mentéseket készít a fájlról olyan gyakorisággal, amit beállítottál a „Preferences” menüben.

• A „File>Print Reports” megnyitja a „Reports and Charts” képernyőt, ahol nyomtatásra több különböző részletezettségű jelentést választhatsz ki az adataid alapján.

Az alapértelmezett nyomtatónak elérhetőnek kell lennie a Wine alatti használathoz. Telepítheted a Linuxos PDF Printer-t is a rendszerre, ennek is működnie kell. A PDF Printer elérhető a Szoftverkezelőből vagy a Csomagkezelőn keresztül. Javasolnám a telepítését.

• Javasolom, hogy tartsd karban minden egyes családhoz a „Family Group Sheets” jegyzeteit.

• A jelentések PDF-be „nyomtatása” nagyszerű módszer az információk e-mailben való megosztására.

Tipp – A PDF Printer a „Home/PDF” mappába teszi a kimenetet.

- Néha meg kellene látogatnod a „Lists” fület, hogy generálj egy listát a kapcsolat nélküli egyénekről (család nélküli emberek), a dupla egyénekről (itt légy óvatos), és a „Possible Problems”-ről.

A „Tools” fül sok hasznos eszközt tartalmaz:

- Egy GED fájl importálása után biztos használnád a „Match/Merge” eszközt a duplán szereplő emberek egyesítéséhez. Ha következetesen elírtad a szülővárosod nevét, a „Global Search and Replace” az az eszköz, amellyel kijavíthatod.
- A régi elnevezési konvenció az volt, hogy a vezetéknév minden betűjét nagygal írjuk. A „Change Names to Mixed Case” eszköz kijavítja ezt.
- És igen, legenerálhatod a weboldalhoz szükséges alapállományokat a „Create Web Page” eszközzel.
- Nem emlékszel, hogy az idős Sam a negyedik vagy a harmadik unokatestvéred volt, akit kétszer eltávolítottál? A „Relationship Calculator” emlékeztetni fog.
- A „Date Calculator” klassz eszköz, amely kiszámolja a születési dátumot egy sírkő 64 y 4 m 23 d felirataból. Máshogy is működik.

Családfakutatási tippek kezdőknek:

Mielőtt elkezdenéd rögzíteni a családtörténetedet, íme néhány tipp, amelyet a kutatók tapasztalataiból és tévedéseiből szereztünk.

- NE azzal kezd, hogy az interneten próbálsz megtalálni a családi adatokat.
- Kezdd azzal, hogy azt rögzíted, amit magadról tudsz – a születésszád dátumát és helyét. Hogyan tudtad meg ezt? Gyűjtsd össze a születési adatrekordod példányait, ha még nincs meg. Az USA-ban egy születési anyakönyvi kivonat általában csak minimális kivonatolt adatot tartalmaz. Próbáld meg másolatot szerezni a tényleges bírósági közlöny bejegyzéseiről.
- A dátumokat általában nap-hónap-év (08 Jun 2011) formátumban rögzítjük, hogy elkerüljük a tévesztést. Írj be annyi dátumot, amennyit csak tudsz. Néhány hasznos gyakori rövidítés a következő – cal - Számított, bef - Előtt, aft - Után, ca - Kb., abt - Kb., est - Becsült, bet - Között.
- A helyneveket általában a kicsitől-nagyig sorrendben írjuk – község, város, megye, állam, ország, például Lysander város, Onondaga megye, NY állam, USA. Fontos, hogy a neveket úgy vigyük be,

ahogy akkor léteztek, amikor az esemény történt. Ennek ismerete segíteni fog az elsődleges rekordok megtalálásában. Például a jelenlegi New York állambeli Oswego megye 1816-ban az Oneida és Onondaga megyékből alakult. Hinmansville-nek és rekordjainak 1810-ben Onondaga megyében kéne lennie, még ha most Oswego megyében is van. Nem fogsz Oswego megyére 1810-es népszámlálási adatot találni.

- Garantálom, hogy valamikor a jövőben újra meg akarod nézni a forrásadataidat. Az interneten található adatok valahonnan máshonnan származnak. Említsd meg a forrásaid forrását. Így van némi biztosíték arra, hogy megtalálsz az adatokat, még ha a weboldal meg is változik. Unalmas erőfeszítésnek tűnik, hogy megkeresd és rögzítsd az adataidhoz tartozó forrásinformációkat, de nem az. Csak tedd meg.
- Ha házasság vagy, a házastársad és gyermekeid adatait ugyanígy rögzítsd. Az összes ilyen információt egy „family group sheet”-ben rögzíted. A családfakutató programod elkészíti ezt számodra.
- Most itt az ideje, hogy a szüleid családtagjaként rögzítsd magad. Rögzítsd a testvéreidet is. Ismét helyezd biztonságba azokat a dokumentum-másolataidat, amelyek

igazolják az adataidat.

- A családfakutatás nemcsak dátumokról és számokról szól. Próbáld meg a tudásodat képekkel, felvételekkel, levelekkel, orvosi információkkal, értékes objektumokkal és interjúkkal megjeleníteni. Beszélj a szüleiddel azokról az eseményekről, amelyeknek különleges jelentőségük volt a számukra. Kérd meg, hogy azonosítsák a képeken lévő embereket és helyeket.
- Visszafelé dolgozva az időben rögzítsd a szüleidet a nagyszüleid családtagjaiként. Talán kezded úgy találni, hogy nehéz dokumentumot találni. Rögzítsd, amit tudsz és készíts teendőlistát az ismeretlen adatokhoz. Próbáld meg képeket találni és rávenni a nagyszüleidet, hogy beszéljenek az azokon lévő emberekről és helyekről.
- Ha nem tudod egy személy nevét, NE írd be ism-et vagy ismeretlent – ez garantáltan zavaró fog! Én [–?]–et írok és nem kérdés, hogy ez egy jel és nem egy név.
- Lépj kapcsolatba az unokatestvéreiddel, nagynénéiddel és nagybátyáiddal. Találd valamit a család történetéről „első kézből”, hogy úgy mondjam. Egy napon az unokatestvérem és én egymásra néztünk és észrevettem, hogy mi voltunk „az idősebb generáció”!
- Kezdj el valamilyen iratgyűjtő

rendszer létrehozni az összegyűjtött papírdokumentumok nyomónkövetéséhez. Néhány fájl személyenként, néhányat családonként. Néhányan jegyzetet használnak, mások mappákat használnak egy fájlban belül, a te döntésed. De tégy valamit, vagy azon kapod magad, hogy egy félig elfelejtett papírhalmra bámulsz! Fejlessz ki egy rendszert, hogy megőrizd a régi képeken azonosított neveket és helyeket. Általában hosszú fájlneveket használok.

- Hasznos megőrizni azokat a helyeket (könyvek, weboldalak ...), amelyeket felkutattál és amelyeket megtaláltál. A „semmi” az egy tökéletesen érvényes és hasznos tény! Ez a gyakorlat segít megelőzni, hogy ugyanazt az elemet ugyanazon a helyen keresd. Persze ez nem szigorúan véve igaz az interneten való keresés esetén, mivel az URL-ek és a tartalom időnként változhatnak. Egy bizonyos ponton, remélhetőleg azután, hogy rögzítettél némi adatot a nagyszüleidről, vagy akár a dédszüleidről, további információkat akarsz majd keresni az interneten. Tanulj meg kifejleszteni egy szkeptikus álláspontot aziránt, amit találsz – néhány „kutató” egyáltalán nem vigyáz arra, mit rögzít. Még a csalás ismert esetei is előfordultak. Sok szemét

és szemétmásolat található a világban. Vissza akarsz térni a kézzelfogható bizonyítékokhoz – az eredeti rekordokhoz, ha léteznek.

- A családfakutatásban kezdőként azt javasolnám, hogy látogasd meg a következő címet: <https://www.familysearch.org/learn/getting-started>, és nézz át néhány itt nyújtott útmutatót. A Családkutató oldalt az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza, azaz a mormonok biztosítják. Értem, hogy a családtörténet nagyon fontos az ő vallásukban. Az LDS elvállalt néhány nagyon nagy nemzetközi projektet azért, hogy digitalizálja az eredeti rekordokat – ezek közül a munkák közül sok ingyen elérhető a kutatásodhoz a Családkutató honlapon. Náluk van a Családkutatói Központok világméretű hálózata is. Ezekben a Központokban megnézheted ezeknek az eredeti rekordoknak a mikrofilmjeit és bizonyos fizetős honlapokat ingyen használhatsz a számítógépeiken. A Központban nem megtalált mikrofilmet nagyon méltányos áron kölcsönözheted a Salt Lake City-ben lévő főkönyvtárunkban. Nem, nem tértek itt, csak arról van szó, hogy az LDS bőkezűen, ingyen és korlátozás nélkül nyújtja ezeket a szolgáltatásokat, hogy használjuk.

- Valamikor szükséged lesz rá, hogy

meglátogasd a <http://www.roots-web.ancestry.com/> honlapot, hogy felvilágosítást kérj és regisztrálj a listáikra. Gazdag háttérinformációkat fogsz találni a RootsWeb-en. Az oldal az Ancestry szerveren van, de ingyenes és kereskedelmi befolyástól mentes maradt.

- Más erőforrások közé tartozik a www.worldgenweb.org, amely a www.usgenweb.org, a www.canadagenweb.org címekhez és más nemzeti weboldalakhoz kapcsolódik. Az itt talált információkat földrajzilag szervezik, valószínűleg tartalmaz a számodra szükséges információkat.

- Itt van egy útmutató és más hasznos súgó <http://paftutorial.byu.edu/introfh.htm>

- Itt van egy PAF5-USERS Csoport a <http://groups.yahoo.com/> címen sok segítőkész taggal, akik nem bánják, ha kezdőknek segítenek.
- A Silicon Valley Számítógépes Családfakutató Csoportnak van egy nagyon segítőkész, ingyenes letöltési szekciója és egy online boltja. Itt található: <http://www.svpa-fug.org/>

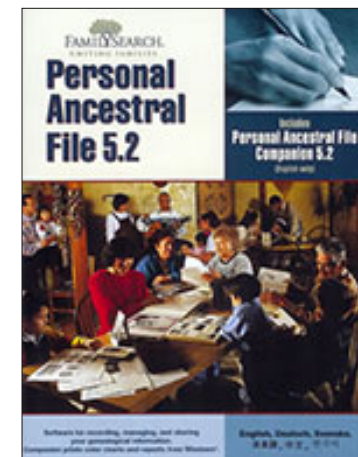
- Ha megengedheted magadnak, az www.ancestry.com tartalmazza talán a legteljesebb online digitális tartalmat. Ne felejtse el megnézni a „Mit gondolsz, ki vagy?” TV-sorozatot. Kereshetsz eseményeket,

neveket és helyeket, találhatsz és megnézheted eredeti és másodlagos forrásokat, illetve résztvehetsz online képzésen. Tekintve az Ancestry hatalmas mennyiségű tartalmát, az ár méltányos.

- A Google még a családfakutatásban is barátod!

Ezt nehezen észrevehetőnek találom – a Linux Mint-et használom OS-ként, de kényelmetlen a Gramps-et használni – az elsődleges rendszerem az Ancestral Quest (Wine-on) – de inkább a PAF 5-tel dolgozok, mint bármely másikkal.

Ez a rövid jegyzet biztosan rávehet arra, hogy jól indulj el azon az ösvényen, amelyen egy jól hangzó családtörténeti adatbázist tudsz felépíteni. Ne felejtse el azokat a forrásokat!

Hogyanok

Írta: Nicholas Kopakakis

A szerkezetek és az anyagok nagy fontossággal bírnak. Ezek nélkül, amit eddig készítettünk csak egy szürke hóember, szürke orral, szürke kezekkel és szürke kappal. Tehát ez nem nagyon reális, ugye? Nos, az anyagok és a szerkezetek hozzáadása a modelljeinkhez reális megjelenést adnak – például képeket és egyszerű színeket használva.

Szükség van egy anyagra, amire alkalmazod a szerkezetet (alapértelmezés alapján a Blender hozzárendel egy anyagot a céltárgyhoz, hogy láthassuk azok felületeit).

Tehát ebben a hónapban bemutatjuk a céltárgyakat – a szerkezeteket pedig a jövő hónapra hagyjuk, mivel egy cikkben bemutatni mindkettőt lehetetlen.

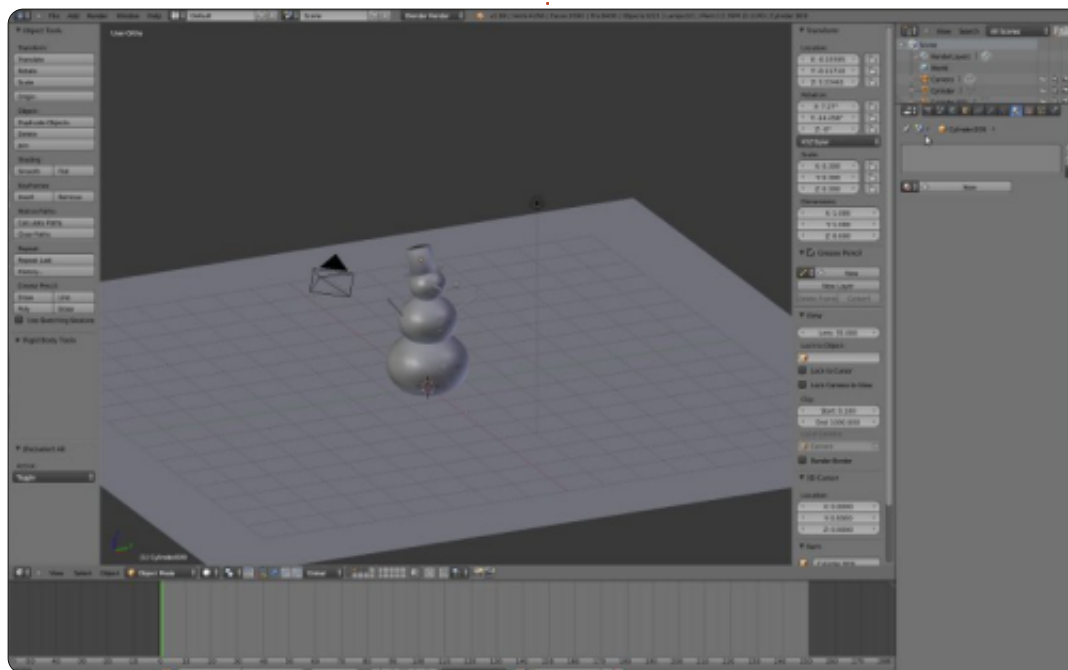
Mielőtt bármibe bele fognánk, frissítsük a Blendert. Az új kiadás (2.66a), amit megtalálhatsz a <http://www.blender.org/download/get-blender/> címen egy csomó új funkcióval és több mint 250 hibajavítással rendelkezik.

Töltsük be a múlt hónapban készített hóember blend-fájlt. Valahogy így fog kinézni objektum módban.

Figyeljük meg a 3D nézetben lévő ablakban a kis ikonokat a jobb oldalon. A negyedik ikon jobbra (kiemelve) az Anyag (Materials) fülecske.

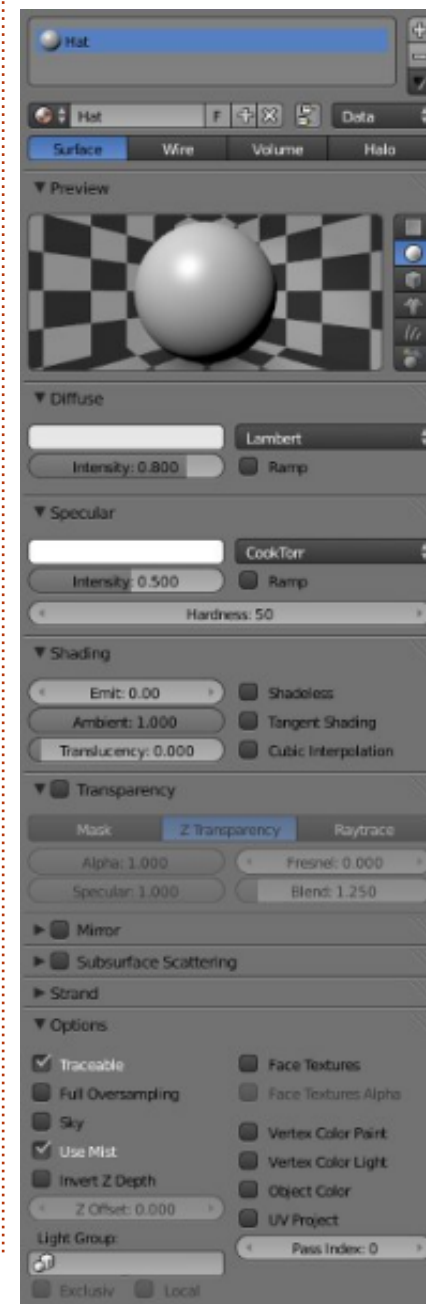
Válaszd ezt ki és kattints az Új (New) gombra.

Nevezd el az anyagodat „Kalap”-nak. Az anyag fülecskének valahogy így kell kinéznie:

Ahogy látható, nagyon sok olyan dolog van amivel elbabrálhatsz, de most az alapokat fogjuk kialakítani, hogy reális környezetet kapjunk (a cikksorozat későbbi szakaszaiban majd összpontosítunk az anyagokra és a szerkezetekre és ezeket részletesen elmagyarázom, de pillanatnyilag bátran kísérletezz az előbb elmondottakkal).

Blender – 4. rész

A Blender ad nekünk egy előnézeti ablakot, ahol ellenőrizhetjük az anyagunk színeit. A jobb oldalon meg tudjuk változtatni a céltárgyat, amit bemutatunk (ez egyáltalán nem befolyásolja a céltárgyat, de segít annak megértésében, hogy a színek hogy néznek ki, például a gömbökön vagy a dobozokban)

A Diffuze alatt van egy fehér csík. Nyomd meg a bal egérgombot (LMB, Left Mouse Button) a szín megváltoztatásához. Válaszd ki az általad alkalmas színt a színskálán, vagy használhatod a színkiválasztót, ami jól ismert a grafikus alkalmazások terén, vagy írd be a piros, zöld és kék értékeket kézzel, a színkiválasztó alá.

Használhatod az HSV gombot a szín kiválasztásához a Hue, Saturation és Value szerint, vagy használhatod a hexadecimális számokat, amelyeket gyakran használnak az internetes oldalakon a színek kiválasztásához. Én személy szerint csak az RGB-értékeket használom. Az értékek változhatnak 0-1-ig jelezve a szín százalékát ((például $0,2 = 20\%$)).

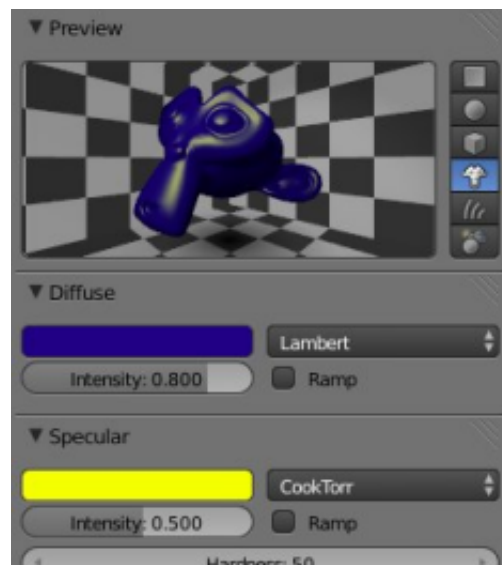
A kerék jobb oldalán van egy csúszka, ami a szín erősségét szá-

bályozza. Ha a maximumra csúsztatod, akkor egy tökéletes feketét kapsz. Szintén vedd figyelembe, hogy a piros, zöld és kék értékek mind 0-ra változnak.

A Specular alatt van egy fehér csík. Ebből a csillogó tárgyakon lévő tükröződő színeket választhatjuk ki. Például válaszd a tükröződést a Piros = 0,015, Zöld = 0, Kék = 0,24, valamint a tükröződő: Piros = 0,915, Zöld = 1, Kék = 0-ra.

Az előnézeti, ablakban változtasd meg az alapvető tárgyat majomra.

Úgy néz ki, mint az alábbi kép?

Megjegyzés: A Blender majma valóban egy csimpánz, akit Suzanne-nak hívnak. Ez a 3D üzemmód amit Willem-Paul van Over-

bruggen készített, úgy lett bevezetve a Blender-közösségbe, mint egy teszt modell az anyagok, szerkezetek és fényhatások használatára. A Suzanne díj (valami olyasmi mint az Oscar) kiosztása évente kerül megrendezésre a Blender művészek körében:

http://en.wikipedia.org/wiki/Suzanne_Award

Most térjünk vissza a hőemberünkhöz. Töltsd be újra a hőember.blend fájlt. Válaszd ki a talajként használt síkot, és nyomj LMB-t (bal egérgomb, ld. feljebb) az anyag fölön.

Nyomj az Új-ra, hogy létrehozhass egy új anyagot és nevezd át a „Material”-ról, „Ground”-ra.

A Diffuse alatt nyomd meg a fehér sávon az LMB-t és vidd be az értékeket: 0.5 a piros, a kék és a zöld egyaránt 0.8. A 3D nézet ablakában azt láthatjuk, hogy a „ground” színe zöldre változik.

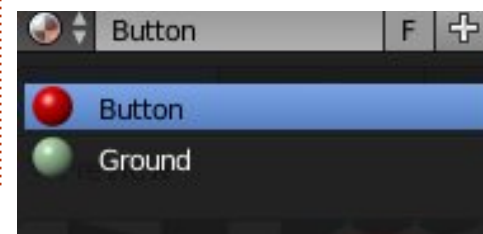
Válaszd ki a hőember egy gombját és nyomd meg az „Új” gombot az anyag fülecskén. Nevezd el Gombnak (Button) és a Diffuse alatt színezd pirosra (Most már tudnod kell, hogyan járj el, de ha mégsem akkor, állítsd be az R=1, G-t és B-t 0-ra).

Most az RMB-vel (jobb egérgomb, Right Mouse Button) válassz egy másik gombot a hőembereden. Az anyag fülecske alatt megtalálod az Új gombot, amit korábban már használtunk az új anyagok elkészítéséhez. Ezt kihagyva van egy másik ikon a Blenderben, ami hasonló az „anyagokhoz”.

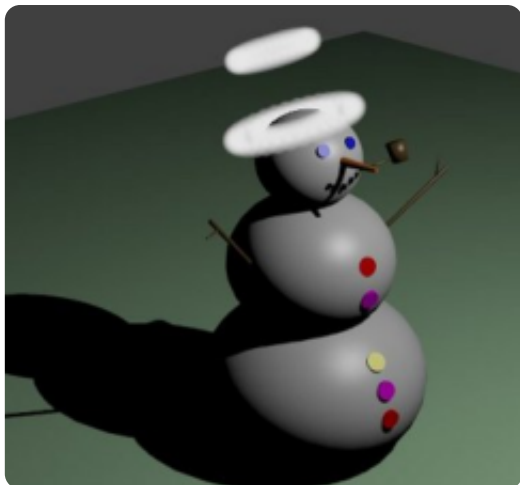

Nyomd meg ezt és válaszd ki a Button-t a listából:

Azok az anyagok, amiket létrehozunk, tárolva lesznek a .blend fájlban későbbi felhasználásra, és sok különféle tárgy megoszthatja ugyanazt az anyagot.

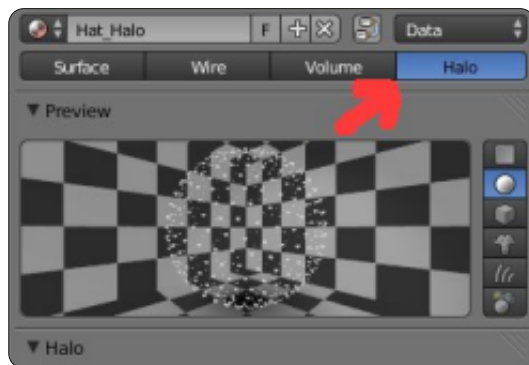
Ezt szem előtt tartva, készíts anyagokat a kezekre, a kalapra, az orra és a pipára. Szintén add hozzá a Button anyagokat a gombokhoz, vagy ha úgy gondolod, alakíts ki új anyagokat minden egyes gombhoz.

A kalap számára én Halo-val rendelkező anyagot hoztam létre – csak hogy kétglóriás Szent hóemberem legyen!!! Nagyon menő!

Kísérletezhetsz a másik két anyag-magatartással is: Háló (Wire) és Tömeg (Volume).

Azt javaslom ebben a hónapban, hogy tölts le és játssz egy játékot,

amit a Blenderben hoztak létre a Blender játékmotorral: Yo frankie!
<http://www.yofrankie.org/>

Megnézeteted a blenderguru.com.-ot is. Ez a Blendernek dedikált oldal, sok-sok útmutatóval rendelkezik a kezdők és haladók számára egyaránt. Andrew Price üzemelteti és hozta létre, aki egy nagyon tehetséges művésze a Blendernek. Jó szórakozást!
<http://www.blenderguru.com>

Nicholas Görögországban él és dolgozik. Egy utómunkálatokat végző cégnek dolgozik (hirdetések – filmek) sok éve. Három hónapja váltott Ubuntu-ra, mivel „gyorsabban renderel”. A Blender két éve találta meg őt.

16x16 SUDOKU

A 16x16-os hálót töltsd ki 0 és 9 közötti számokkal és A és F közötti betűkkel úgy, hogy minden sor, oszlop, valamint 4x4-es mezőben csak egyszer szerepeljenek a számok 0 és 9, valamint a betűk A és F között.

5	D				C	1			2	B		8			6
	2	3	0			4		C			F			D	7
		C	8	5	D	7		4					3	2	
F				8			0			3	5		E	4	
	C		2				B	5	3	E		4	F		
E			5	7	8	C				0			A		3
4				3			D	2		A			7	C	5
	B	F		0		A			C		6	E			
			6	4		8			9		2		1	E	
8	F	D			3		5	A			E				9
C		2			F				7	5	8	3			D
		E	4		2	9	C	B				5		A	
	4	B		2	7			E			3				A
	6	8					A		5	1	7	B	C		
9	5			C			8		B			7	2	6	
3			7		4	5			8	2				9	1

A megoldás a 41. oldalon van

A rejtvényt a **The Puzzle Club** - www.thepuzzleclub.com - bocsátotta rendelkezésünkre.

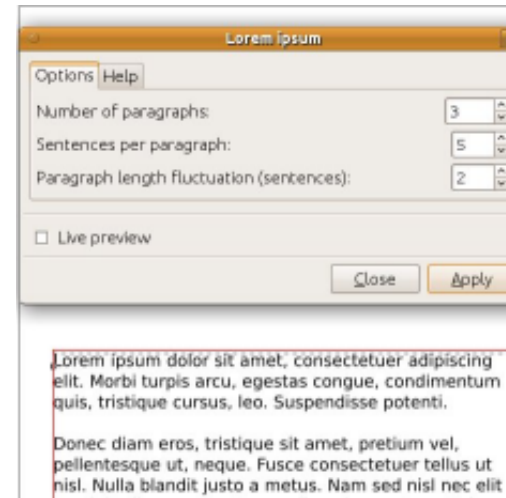
Ebben a részben folytatjuk az Inkscape szöveg-eszközeinek a megismerését. A múlt hónapban megtanultad, hogyan hozz létre SVG szöveget (ami megfelel az SVG 1.1 specifikációnak és a legtöbb alkalmazás támogatja), illetve több módon is megtanultuk a Tördelt szöveg (ami nem kompatibilis bármely SVG specifikációval sem, szóval csak Inkscape-pel használható) használatát. Bármelyik szövegtípust használsz, amikor a Szöveg eszköz van kiválasztva, ugyanazokat az eszközöket mutatja az Eszköz vezérlő. Legutóbb ennek az eszköztárnak a felét néztük meg, ahol a betű típusát, méretét, stílusát és elhelyezését lehet kiválasztani.

Ezeket a vezérlőket eddig a teljes blokknyi szöveg beállításainak a módosítására használtuk, de az Inkscape-pel lehetséges szavanként vagy betűnként is különböző beállításokat megadni egy szöveg objektumokon belül. Nyilvánvalóan ezt különálló szavak kiemelésére használhatod, például félkövérré és dőlté vagy csak dőlté módosítod a szót, vagy épp a szöveg többi részétől elkülönülő színnel látod el azt.

Kezdsnek szükséged lesz egy kis szövegre, amit alakítasz. Ha nem tudod hogy mit írsz, miért nem próbálsz ki a Lorem Ipsum kiegészítést, ami több bekezdésnyi klasszikusan értelmetlen latin szöveget generál neked. Menj a Kiterjesztések -> Szöveg -> Lorem Ipsum menüpontra, ha gondolsz módosítsd a megjelenő három beállítást majd kattints az Alkalmaz gombra. A Tördelt szöveg objektuma egy új rétegen lesz létrehozva és a mérete betéríti az egész oldalt. Ha változtatni akarsz az oldal méretét, kattints duplán a szövegen majd a kis gyémánt alakú vezérlőt mozgassd, vagy egyszerűen beletördelheted a szöveget az új objektumba a Szöveg -> Szövegtördelés keretbe menőponttal, amiről már szó volt.

A kiválasztott Szöveg eszközzel kattints a tördel szöveg azon részére ahova a szövegszerkesztő kurzort akarsz rakni (mostantól az egérkurzor kifejezést használom az (egér) kurzor és a kurzormozgató gombok megkülönböztetésére).

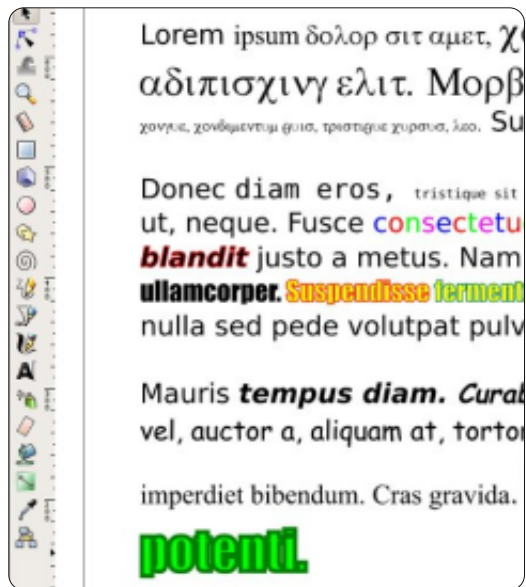
Esetleg, ha a Kiválasztás eszköz aktív, kattints kétszer a tördel szövegre hogy Szöveg eszköz legyen belőle.

Az egérkurzorral egyszerűen kiemelheted a szöveged közepét, amiben a kurzormozgató billentyűkkel már úgy mozoghatsz mint egy szövegszerkesztőben. Ha megnyomod a Home vagy End billentyűket, akkor a kurzor az aktuális sor elejére vagy végére ugrik, illetve ha közben nyomva tartod a Shift billentyűt akkor a mozgás közben ki is jelöli az útvába eső szöveget. Ez lehetséges az egérrel is: kattints

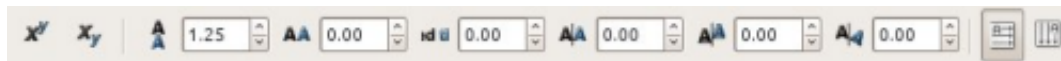
valahova és odaugrik a kurzor vagy nyomd le az egér gombját és mozgassd az egeret a folyamatos kijelöléshez. Dupla kattintással egy szót, tripla kattintással egy egész sort jelölhetsz ki.

Itt az ideje, hogy kijelölj egy szövegrészt és játszd a stílusokkal. Kezdjünk a kitöltéssel, hogy más legyen a szöveg színe, majd folytassd a körvonallal, ahol a betűk körvonala változik. Változtathatod a körvonal szélességét és a sarkainak típusát is, mindezt a Kitöltés és Körvonal dialógusban. Azonban a jelölők hozzáadásával nem történik semmi. A dialógus többi része azonban kicsit másképp használható: beállíthatod az alpha-szintet a kitöltésen vagy körvonalon, hogy legyen egy kis átlátszósága a szónak, de az átlátszóság módosításának nincs hatása. Ha elkenést, színátmeneteket vagy mintákat állítasz be, láthatod hogy a teljes szöveg objektumra lesz alkalmazva és nem a kijelölt részre. Ha vonalmintát állítasz be a körvonallal, akkor az szintén az egész szöveg objektumra alkalmazva lesz, annak ellenére hogy látszólag a többi szó nem változik.

A szövegvezérlő eszköztáron keresztül a kijelölt rész méretét, betűtípusát is változtathatod vagy használhatod a félkövér vagy dőlt stílust bekapcsoló gombokat. Az elhelyezés gombok a teljes szövegobjektumra működnek, nem csak a kiválasztott szövegrészre. Ez azt jelenti, hogy ha az egyik bekezdést jobbra igazítottá, a másikat pedig balra igazítottá akarod tenni, akkor szét kell őket választani két különböző szöveg objektummá. Mindemellett, a betűtípusokkal, kitöltésekkel és körvonalakkal könnyen létre tudsz hozni néhány igazán rettenetes szövegkinézetet.

Most, hogy eleget játszottunk a kijelölésekkel és a szöveg-változtatásokkal, itt az ideje hogy megnézzük a kevésbé használt ikonokat és

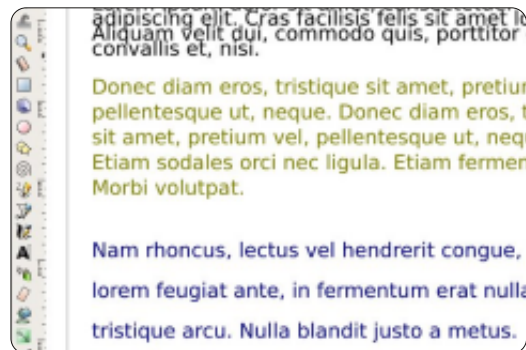
vezérlőket az eszköztár többi részén.

Az első beállítás, amit valószínűleg úgy ismertél fel mint Felső index és Alsó index. Habár akár a teljes szövegre is alkalmazhatod őket, akkor működnek a legjobban ha egyszerre csak néhány karaktert jelölsz ki. Ez a két beállítás csökkenti a kijelölt szöveg betűméretét és növelik vagy csökkentik a függőleges eltolást. A méret később változtatható az eszköztáron, de a pozíció módosítása nem lehetséges, ezért, habár ezek a gombok hasznosak egyszerű felső és alsó indexek készítésére, például egy kémiai képletnél, nem igazán hasznosak a szöveged aprólékos elhelyezésére.

Az aprólékos elhelyezésről a következő hat vezérlő fog gondoskodni. Az első három működik mind SVG szövegen mint Tördelt szövegen, ellenben az utolsó három nem használható Tördelt szöveg objektumokon. Felületesen vizsgálva, az összes vezérlő a különböző betűközöket állítja.

Az első a betűköz vezérlő a bekezdésen belüli sorközt állítja. A végső sorköz úgy készül, hogy az itt

beállított érték beszorzásra kerül a betű mérettel. Ezt az értéket egészen 0-ig csökkentheted, amikor a bekezdés összes sora egymás felett van, azonban nem lehet negatív értéket beállítani, szóval nem tudod így megoldani hogy a bekezdésed letről kezdődjön és az oldal tetején érjen véget. Normál bekezdéseknél ez az érték 1.25, persze ezt módosíthatod a lazább vagy szorosabb kinézetért. Ez a kép három bekezdésnyi Lorem Ipsum szöveget mutat, 0.75, 1.25 és 2.0 sorközzel.

A következő két vezérlőt a betűk közötti térköz beállítására használjuk. A gyorstippek szerint, mind a két érték pixelekből van megadva, de tapasztalatom szerint ha ide közvetlenül írsz értéket – annak ellenére ha a dokumentumodban beállítottad hogy az alapértelmezett egység a pixel legyen – va-

lami más egységre lesz konvertálva. A gyakorlatban ez nem túl nagy probléma, mivel ritkán kell különleges értékeket ide írni. Sűrűbben kell azonban növelni vagy csökkenteni az értékeket hogy szorosabb vagy lazább kinézetű legyen a szöveged. Ezek a beállítások megengedik negatív érték bevitelét, ha valóban visszafele futó szöveget akarsz írni.

Positive letter
and word spacing

rettel evitagen
!gnicaps drow dna

as emsa eht ton ei hoidW
tsejdo txeht gniortim

A következő vezérlővel az SVG szöveg vízszintes egalizálását lehet beállítani (a magyar Inkscape-ben „Vízszintes aláágás”-ként találkoz-hatsz vele – a ford.). Az egalizálás egy szakkifejezés arra, amikor két karakter közötti betűközt módosítunk. Az egalizálás növelésével csoportokba tudod rendezni a betűket, hogy a szövegnek elegánsabb és egy kicsit tetszetősebb kinézete legyen. A keskenyebb üres helyekkel látszólag fehér „folyam” jelenik meg a lapon. A beállítás használata olyan egyszerű mint amilyen könnyű az egeret két, egalizálandó be-

tűpár közé vinni és változtatni a betűköz értékét az eszköztáron. Legtöbbször a negatív értékeket használjuk, ezzel ösztökéljük a második karaktert hogy eltakarja az előző karakter és a közte lévő fehér területet. Persze pozitív érték is megadható, hogy a betűpár első tagja közeledjen a másodikhoz. Ez a kép az egalizálás hatását mutatja néhány betűpáron. A felső sorban az egalizálás nélküli, alul az egalizált változattal.

Ve To LT AV
Ve To LT AV

A vízszintes egalizálás után egy hasonló vezérlő következik, amivel a függőleges pozícióját (függőleges eltolás) állíthatod be a karaktereidnek. Ha egyszerűen csak a mozgatandó karakter elé kattintasz és változtatod az értéket, akkor a kurzortól jobbra lévő betűk kiemelkednek vagy lesüllyednek. Ha korlátozni szeretnéd a beállítás hatókörét akkor jelöld ki a változtandó karaktereket vagy szavakat. Ha a kiválasztott karakterek több mint egy sor távolságra kerülnek, akkor a viselkedésük egy kicsit váratlan lehet. Ha ide negatív értéket írsz akkor felfele, ha pozitívat akkor lefele lesz a kiválasztott rész

eltoltva. Ha emellett változtatod a betűk méretét is, akkor sokkal finomabban tudod a szöveg elhelyezését alakítani mint a Felső index vagy Alsó index gombokkal.

A csoport utolsó vezérlőjével forgatni lehet a különálló karaktereket (karakter-elforgatás). A beírt értékek szögfokként vannak értelmezve. A pozitív értékek az óramutató járásával megegyező, a negatív értékek pedig ellenkező irányú forgatásként vannak értelmezve. Kijelölt szöveg esetén a szöveg karakterei külön-külön vannak forgatva. Nem lehetséges megadni egy forgásközpontot, de Függőleges és Vertikális eltolásvezérlők használatával pótolható ez a hiányosság, ha szükséged lenne rá.

A gyakorlatban a vízszintes egalizálás, a függőleges eltolás és a karakterek forgatása legkönnyebben gyorsbillentyűkkel történik. Ha lenyomod az ALT gombot a kurzor mozgató billentyűkkel változtathatod az egalizálást és a függőleges eltolást, illetve az ALT-] és ALT-[kombinációval lehet a karaktereket forgatni. A Szöveg -> Kézi alávágások eltávolítása menüpont eltünteti az összes vízszintes egalizálást, függőleges eltolást és karakterforgatást a szövegobjektumban, de nem nyúl a sorok, betűk vagy sza-

vak közötti térköz beállításaihoz.

Az eszköztár utolsó két gombjával válthatsz, hogy függőleges vagy vízszintes szöveget akarsz létrehozni. Betűk esetén a különböző karakterek jó irányban vannak, de a szavak esetén függőlegesen lefele olvashatóak, pont fordítva mintha egyszerűen forgattad volna a szövegobjektumot majd a benne lévő karaktereket is.

Van egy nagy elefánt ebben a szobában ami említése nélkül nem mehetünk el, ha szövegről beszélünk az SVG állományokban: az SVG betűtípusok. Az SVG szabvány tartalmaz egy betűformátumot ahol a különálló betűképek SVG objektumokként vannak definiálva. Elméletben ezzel olyan betűtípusokat hozhatsz létre amik szint és animációt tartalmaznak és a böngészőben Javascript segítségével dinamikusan változtathatóak, miközben továbbra is a keresőmotorok által értelmezhető szöveget tartalmaznak.

Habár az Inkscape tartalmaz egy kizárólag SVG betűtípusok létrehozására szolgáló felületet a Szöveg -> SVG betűtípus szerkesztő menüpontban, több ok is van, amiért nem éri meg használni. Az első, hogy a Firefox fejlesztők kifejezet-

ten visszautasították azt az ötletet, hogy támogassák az SVG betűtípusokat, mert azok egy megadott elrendezéshez vannak kötve és a több nyelvcsalád támogatása elérhető más betűtípusokban is. A döntésük elfogadható az általános célú betűtípus-formátumokra, de úgy gondolom, hogy az SVG képben használt SVG betűtípusok tudnának olyan előnyt nyújtani, amit a többi formátum nem.

Ennél is nyomósabb ok, hogy ne használd az SVG betűtípusokat, írónikusan maga az Inkscape. Annak ellenére hogy van egy felülete ami segíti a létrehozásukat, nincs megoldás a létrehozásuk utáni használatukra. Éppen ezért, a Betűtípus szerkesztő csak akkor hasznos amikor az SVG betűtípusok létrehozása egy ideiglenes lépés a TrueType vagy Postscript betűtípusok létrehozásához a FontForge-hoz hasonló alkalmazásokban.

Mark Linuxot használ 1994 óta, és az Inkscape segítségével két webes képregény alkotója: „The Greys” és a „Monsters, Inked”. Mindkettő megtalálható a következő címen: <http://www.peppertop.com/>

Irányelvek

Az egyetlen szabály, hogy a cikknek **valahogy kapcsolódnia kell az Ubuntuhoz, vagy valamelyik változatához – Kubuntu, Xubuntu, Lubuntu, stb.**

Szabályok

- Nincs korlátozva a cikk terjedelme, de a hosszú cikkeket több részre bontva közöljük sorozatban.

- Segítségül olvasd el a **Hivatalos Full Circle Stílus Iránymutatást** a <http://url.fullcirclemagazine.org/75d471>

- A cikket bármilyen programmal írhatod, én ajánlom a LibreOffice-t, de a lényeg: **ELLENŐRIZD A HELYESÍRÁST ÉS A NYELVHELYESÉGET!**

- A cikkedben jelöld meg, hogy hová szeretnél elhelyezni képet, úgy, hogy egy új bekezdésbe írod a kép nevét, vagy ágyazd be a képet, ha ODT (OpenOffice) dokumentumot használsz.

- A képek JPG típusúak legyenek,

800 pixel szélességnél ne legyenek nagyobbak és alacsony tömörítést használj.

- Ne használj táblázatot vagy *dőlt, kövér* betűformázást.

Ha a „Fókuszban” rovathoz írsz, kövesd az itt látható irányelveket.

Ha kész vagy elküldeni a cikket, akkor ezt e-mailban tedd az: articles@fullcirclemagazine.org címre.

Fordítóknak

Ha szeretnéd saját anyanyelvredre lefordítani a magazint, küldj egy e-mailt a ronnie@fullcirclemagazine.org címre és adunk hozzáférést a nyers szövegekhez. Ha kész a PDF, akkor feltöltheted a Full Circle Magazin weboldalára.

Hogyan írjunk a Full Circle-be

FÓKUSZBAN

Játékok/Alkalmazások

Ha játékokról, alkalmazásokról írsz, légyszíves érthetően írd le a következőket:

- a játék nevét
- ki készítette a játékot
- ingyenes, vagy fizetni kell a letöltéséért?
- hol lehet beszerezni (letöltési-, vagy honlapcím)
- natív Linuxos program, vagy kell-e hozzá Wine?
- hogyan osztályoznád egy ötös skálán?
- összegzés a pozitív és negatív véleményről

Hardver

Ha hardverről írsz, világosan írd le:

- a hardver gyártója és típusa
- milyen kategóriába sorolnád
- a hardver használata közben fellépő hibákat
- könnyű működésre bírni Linux alatt?
- kell-e hozzá Windows driver?
- hogyan osztályoznád egy ötös skálán?
- összegzés a pozitív és negatív véleményről

Nem kell szakértőnek lenned, hogy cikket írj – írd azokról a játékokról, alkalmazásokról és hardverekről, amiket mindennap használsz.

Online
BACKUP

Secure
SYNC

Easy
SHARING

Whether you need to access a document you have stored on a remote server, synchronize data between a Mac, Windows or Linux device, share important business documents with your clients, or just rest easy knowing all of your data is safely, securely, and automatically backed up - SpiderOak's free online backup, online sync and online sharing solution can handle all your needs!

SpiderOak offers a different approach to online backup by combining a suite of services into one consolidated tool - free online backup, synchronization, sharing, remote access, and storage. This difference is further measured in our zero-knowledge privacy policy - the first one ever employed in this setting. Our flexible design allows you to handle data from any operating system (Mac, Windows and Linux) or location (external drives, network volumes, USB keys, etc...) using just one centralized account.

- ➔ Access all your data in one de-duplicated location
- ➔ Configurable multi-platform synchronization
- ➔ Preserve all historical versions & deleted files
- ➔ Share folders instantly in web ShareRooms w / RSS
- ➔ Retrieve files from any internet-connected device
- ➔ Comprehensive 'zero-knowledge' data encryption
- ➔ 2 GBs Free / \$10 per 100 GBs / Unlimited devices

<https://spideroak.com>

Download mobile clients
for **iOS & Android**

JOIN SPIDEROAK NOW
Get 2 Free GBs

Get 25% off any SpiderOak package
with the code: **FullcirclemagFans**

Kérdezd az új fiút

Írta: Copil Yáñez

Sziasztok, üdv mindenkinek! Köszöntök mindenkit a „Kérdezd az új fiút”-rovatban.

Ha van valamilyen – bármilyen – egyszerű kérdésed, és olyan választ akarsz, amihez nem kell beütnöd a jolly joker jelszót, akkor írd a copil.yanez@gmail.com címre.

A mai kérdés:

K: Az Ubuntu annyira komoly és összetett. Szinte gond nélkül működik. Tartogat egyáltalán bármiféle izgalmat?

V: Ájjájjáj, te kis eltévedt madár, aki ott a magasban unatkozol a fészken. Szóval neked a törpezsiráf, a felmelegíthető véccéülőke és az emberi láb formájú cipőd (ami mellesleg TÉNYLEG emberi lábból készült) már nem elég izgi? Ha esetleg Mark Shuttleworth minden egyes rendszerfrissítésnél látogatást tenne a Nemzetközi Űrállomáson, akkor tán jobban bírnád az élet fáradalmait?

Értem én, persze, hogy értem, hogy miről van szó. Ha hozzám ha-

sonlóan úgy közelíted meg az új oprendszert, mint egy szerepjátékos mágus a legelső összecsapását valami föld alatti kazamatában, ahogy próbálja kikutatni a rejtett sötét zugokat, kincseket keresgél, gyűjtögeti az XP-t (experience points, tapasztalat-pontok), és ahogy egyre több tapasztalatra és képességre tesz szert, úgy nő meg az önbizalma.

Végül leülsz egy tavernában, mézsört iszol, a söröskriglid eredetileg egy mélyföldi ork koponyájául szolgált, és ittasan morgolódsz, miközben valami mazsola épp tőled kérdegeti a legközelebbi sárkánytanya fellelhetőségét.

*„Nézd már, micsoda kófic”
dünnyögsz magad elé. „Fogadok, sosem támadta még meg a torokszipoly, és még sosem szimatolta egy döglött Jéggyík belsősegeit. Azt hiszed, ecsém, hogy megállod itt a helyed? No, hát nem, én már amondó vagyok”. Aztán előbb-utóbb valaki elrángat téged, hogy legyél a szállítója.*

Néha tényleg nem könnyű az iz-

galmak szinten tartása, főleg, amikor a dolgok olajozottan működnek. Ha például azt szeretnéd, hogy a laptopod érzékelje a vezeték nélküli routert, akkor elmész egy fórumra, ahol hozzád hasonló lelkes embereket találsz. Az ilyesmi mindig nagyon kellemes dolog és egy csomó új ismerőst is lehet találni. De amikor tényleg minden tökéletesen működik, végül is, az is izgalmas dolog, de persze nyilván nem ugyanúgy, mint az előző. És itt elsősorban a közösségre gondolok, a bajtársiasság és a jókedv egyik legjobb és legnagyszerűbb forrására, amellyel minden kezdő szembetalálja magát.

Aztán amikor az ember haladó felhasználó lesz, annak is megvannak a maga izgalmai. Ez azzal is jár, hogy egyre nagyobb és komolyabb kihívásokkal találod szembe magad. De ez a rovat a „Kérdezd az új fiút”, nem pedig a „Kérdezd már meg azt a csávót, aki annyira tolja a frankót”. Szóval, egy magamfajta átlagfelhasználónak mit nyújt még az Ubuntu? Mi az, amitől annyira izgalmas – már persze amellet, hogy flottul működik?

Hát, elég sok minden van!

A legtöbbet az új és az alkalmi felhasználóknak tudja nyújtani, legalábbis az elkövetkező néhány évben biztosan. Nemcsak arról van szó, hogy az Ubuntu minden egyes megjelenéssel egyre jobb és jobb lesz, hanem arról is, hogy a projekt néhány egészen izgalmas irányba is elkezdett terjeszkedni.

Lássuk, mi is tűnt fel az Ubuntu horizontján.

JÁTÉKOK

Hosszú ideje ez a legnagyobb problémája egy rakás felhasználónak, hogy azért nem akarnak végleg Ubuntura váltani, mert nincsenek hozzá játékok. Ez így sosem volt egészen igaz, mindig is volt jópár klassz játék Linuxhoz, az Ubuntu

Szoftverközponttal pedig már-már krimibe illően egyszerű dolog hozzáférni a legjobbakhoz.

Aztán ott van a Steam, egy nagyon népszerű digitális disztribúciós platform, melyen keresztül szintén rengeteg játékhoz lehet hozzájutni. Ráadásul nemrégiben jelent meg a linuxos verziója, a Szoftverközpontból le is lehet tölteni. A Steammel egy csomó játék közül válogathatsz, le is töltheted őket, meg is vásárolhatod őket, még olyanokat is, mint a Counter-Strike vagy a Runner2. És ez még csak a kezdet. A Valve cég, a Steam tervezője azt ígérte, hogy az elkövetkező pár hónapban meg fog jelenni a Left 4 Dead 2, további más, régóta várt játékkal együtt.

Úgyhogy hamarosan téged is utolér a horror Boomer, a felpüfödt zombi személyében, akinek fertőző a harapása, és esténként bebotorkál a szobádba, hogy jóéjtszupit adjon.

Páran persze állítják, hogy a Valve is csak olyan, mint a többi, hogy le akarja nyúzni a bőrt a Linux-felhasználókról, anélkül, hogy egyáltalán fogalmuk lenne arról, mit is jelent linuxosnak lenni. De ha eltekintünk attól, hogy a Valve az utóbbi időben mennyit támogatta a Linux-közösséget, akkor láthatjuk,

hogy ezekből az emberekből csak a 80-as szintű, cinikus mágus beszél. Én hiszek abban, hogy a Valve lépése jelzésértékű lesz a többi fejlesztő részére, akik ezek után elkészítik a népszerű, ingyenes játékaikat Linuxra, így egy egész közösségnyi új játékosra tehetnek szert.

A játék tehát nem vészett el, és a Linux sem. E kettő roppant jó társítás, sokkal jobb, mint Julie Andrews és Blake Edwards, vagy netán Kim Kardashian és Kris Humphries.

UBUNTU A TÁBLAGÉPEKEN

Nem is az volt a meglepetés, hogy az Ubuntu megjelent a táblagépeken is, hanem az, hogy a bemutatáskor már annyira cizellált volt, hogy szinte meg lehetett volna hivatalosan jelentetni. Egy ilyen szoftvernél, mint az Ubuntu, a korai

verziók kipróbálásakor még nagyon gyakori az elsötétülő képernyő, a lefagyás és a hibaüzenetek tömkelege, mely azt sugallja: „És akkor itt most csodára lesz szükségünk”. Nyilván nem egyszerű az Ubuntu fejlesztői verziójából egy végleges változatot csiholni, ami aztán a végfelhasználókhoz is eljuthat, de az eredmény önmagáért beszél. Nézzétek csak meg: <http://youtu.be/h384z7Ph0gU>

Aztán csak óvatosan. A videón láthatóak részletek Mark Shuttleworth mellszörzetéből, aztán egy 70-es évekbeli békejeles övcsat, továbbá az egészet áthatja valami furcsa, „segíts magadon”-jellegű vibrálás, amely talán felzaklathatja az egykori kult követőit és a gyógyulófélben lévő hippiket. Mark, te meg beszélj már gyorsabban! Mire.

Kimondod. A... Következő.... Szót.... Én..... már.....rég.....elfelejtetem..... hogy.....miről.....is.....van.....szó.

Szerénytelen véleményem szerint a táblagépek és az okostelefonok a jövő számítástechnikai eszközei. Legtöbbszörünknek nincs szüksé-

ge egy Cray Titan szuperszámítógépre ahhoz, hogy böngéssze a netet meg néha jegyzeteket írogasson. (De most komolyan, egyáltalán mi a fenének jegyzetelünk még mindig? Kinek kellenek ezek a jegyzetek?) Egy egyszerűbb táblagép, egy jobb billentyűzettel és széles sávú internet-hozzáféréssel gyakorlatilag lefedi a szükségleteink 99 %-át. Ez pont olyan, mint amikor az ember munkába hajt a kocsijával. Az átlagsebesség nem több 60 km-nél, ezért nincs szükségünk egy Ferrarira, ami 10 km-en zabál 2,5 l benzint, miközben Elon Musk Tesla motorral működő kocsijai is simán hozzák ezt a szintet, ráadásul környezetkímélő üzemmódban.

Szent Bimbam! Most jutott csak eszembe. Mi lenne, ha Elon Musk is beszállna a Linux-buliba, és egyszerre két szuperintelligens agytröszt versengene egymással, hogy olyan szoftvereket állítsanak elő, melyek már-már a mágia képességeivel vannak felruházva? Mintha két James Bond-filmből szalajtott rosszfiú csatázna egymással a parancssorokban! Tudhatna ennél többet egy mesterséges intelligenciával rendelkező mosogatógép vagy egy nanobot, amely aranyat csinál az emberi zsírszövetből? A válasz: nem. Nem hát.

UBUNTU TV

Ha szeretsz előre tudni olyan részleteket, hogy például a Downton Abbey 3. évadának utolsó részében Matthew meghal, akkor az Ubuntu TV-t neked találták ki. Az Ubuntu TV egy interaktív módja a tévénézésnek, melyben a közösség is komoly szerepet kap. Ha esetleg most a bekezdés elején Matthew halálával lelőttem volna a poént, akkor nézd sűrűbben az epizódokat. Különben is, a TiVo nem jogosít fel arra, hogy a FireFly utolsó részeit ne láthasd, és lányos zavarodban arra a következtetésre juss, hogy biztos lesz még belőle egy évad. Emberek! A felvevő előre programozása privilégium, nem pedig jog!

Képzeld el, hogy épp a Megatáncot nézed. Egyszer csak jön a reklámblokk valamiféle reggeliző-pehely-fájdalomcsillapító hibridről. Te pedig ahelyett, hogy egy rosszul megrajzolt, éneklő gerincoszlopot nézel, amint az arról énekel, hogy milyen mellékhatásai vannak a tej-jel kombinált Ibuprophen-O-nak, te átugrasz a Youtube-ra és megkérse az azt a videót, amiben Mary Murphy a Hot Tamale Train-re sikoltozik. Na, mit szólsz? Micsoda lehetőségek, igaz?

Ha ez nem dob fel, akkor gondold arra, hogy az Ubuntu TV egyszerre szolgáltatja a digitális videófelvevő és a közösségi hálózat élményét, emellett hozzáférést az összes médiafájlodhoz. Ez nem is annyira forradalmasítás, mint inkább a már piacon lévő okostévék evolúciója, melyet kereszteztek a kedvenc operációs rendszereddel. Lehetséges az is, hogy a Canonical nagymesterei már azon töprengenek, hogyan lehetne az összes digitális terméket egyetlen eszközbe összegyűjteni, amit aztán a lakás legkényelmesebb ülőhelyéből irányíthatsz. Ha egyébként látsz is ilyen ülőalkalmatosságot, mindenképpen az Ikeában vedd meg. Én szóltam.

Nézd meg ezt a videót: http://youtu.be/jg_WaOLjdyQ Ez bemutatja, hogy a digitális videófelvevőnek nem kell feltétlenül különálló eszköznek lennie, simán bele lehet ágyazni a TV-be. Raadásul a jövőnket úgyis az óriásnyuszik alakítják.

UBUNTU A TELEFONOKON

Állítom, hogy az Ubuntu-okostelefonoknak elsöprő hatásuk lesz. Emlékszem, a legelső okostelefonom teljesen átformálta az internethasználatról és az online szolgáltatásokról kialakított képemet. Ha pedig mindez a kedvenc operációs rendszerem alatt fut, mely természetesen az összes filozófiai és gya-

korlati tényezőt is magával hordozza, az hasonló hatást fejthet ki. Rám nézve legalábbis.

A telefonos oprendszer nagyjából hozza mindazt, amit az ember egy okostelefontól elvár. Amitől „ubuntusabb” lesz, az mindazon apró kis trükkök sokasága, amely az asztali oprendszerre is jellemző. Ilyen a lencse-alapú keresés vagy a személyre szabható oldalsávok, melyeken ott vannak a leggyakrabban használt alkalmazások ikonjai.

Az alkalmazásoknak ez az ökoszisztémája adja a sava-borsát ennek az oprendszernek. A legnépszerűbb fizetős alkalmazások aránylag hamar el fognak jutni itt is a felhasználókhoz, mert bizonyos finn szadomazo föld alatti kazamaták nem adják olcsón magukat – és ne próbáld nekem bemagyarázni, hogy fogalmad sincs, mit csinál a Rovio azzal a sok madárszerű hadizsákmánnyal. Bár a legtöbb érdekes alkalmazás egy Linux-fejlesztő szemében nem több szimpla csicsánál. Már alig várom, milyen újdonságokkal fognak előállni a Linux-mániások, ha végre beszabadulhatnak az okostelefonok világába. Aztán ha majd a SETI-Phone-Home lesz a világ legnépszerűbb Ubuntu-telefonos alkalmazása, és

Kérdezd az új fiút

Fel is fedezünk valami földönkívüli életformát, akkor én akarok a Kepler 22b nagykövete lenni. Végre-valahára kiejthetem a számon azt, hogy „Klaatu Barada Nikto”.

És hát persze az Ubuntu filozófiája nagyon is passzítható a kis képernyőkre. Ha már valaha volt olyan géped, amit mások már el akartak temetni, de az Ubuntu tökéletesen, precízen és megbízhatóan futott rajta, akkor valószínűleg örömmel veszed, ha a modern, menő okostelefonod a több generációval ezelőtti kihangosítót is felismeri.

A telefonos oprendszer egyik legérdekesebb része az, hogy valószínűleg sokan itt fognak először találkozni az Ubuntuval. És ha ezek az új felhasználók felfedezik, hogy ez az oprendszer milyen erős, stabil és biztonságos, akkor talán ki akarnak próbálni az otthoni gépeiken (esetleg a táblagépeiken, tévéiken is), ez pedig egy masszív Ubuntu-ternyerést is eredményezhet.

Nézd meg ezt a videót Mark Shuttleworth mellszórteréről:
<http://youtu.be/cpWHJDLsqTU>

Van egy olyan projekt is, hogy Ubuntu futtatnának Androidos készülékeken, így a telefon egy teljes

asztali gép kapacitásával rendelkezne, lehetne hozzacsatlakoztatni billentyűzetet és monitort is. Azzal én sem vagyok pontosan tisztában, hogyan akarják az átfedést az Ubuntu telefonos oprendszerével és az Ubuntu for Androiddal, netán az utóbbi dokkoló funkciója az előbbi részét képezi. De maga az ötlet, hogy egyetlen kis eszköz úgy működjön, mint egy Transformer, ráadásul közben nem szédülök el Michael Bay hipergyors vágásaitól, hát az azért nem semmi.

KONKLÚZIÓ

A fentebb felsorolt oprendszerek kulcsszava a hasonlóság. Bár-mely felhőszolgáltatás vagy felhőben tárolt fájl elérhetővé válik az összes eszközről, ugyanígy az alkalmazások, könyvjelzők és beállítá-

sok is. Emellett a már jól ismert funkciók, például az oldalpanelek hasonló módon működnek mindegyik felületen.

Mi áll ennek a lát-
szólag teljesen hibát-
lan Ubuntópiának az
útjába? Egészen biz-
tosan nem a szoft-
ver, mert pont az az

erőssége, hogy a felhasználó a kívánsága szerint alakíthatja. Még ha az oprendszerek legelső verziói csak halovány árnyai mindannak a temérdek lehetőségnek, annak a kölcsönös együttműködésnek, mely a Canonical és a felhasználók között fennáll, és ahol sikerül közös nevezőre hozni a különböző, egymással versengő érdekeket.

Az igazi kihívás a hardvergyártók és a szolgáltatók felől fog érkezni, mert őket gyakorlatilag csak a bevétel érdekli. (Hadd ne nevezem nevükön ama bizonyos mobilszolgáltatókat.) A frászt hozza rájuk a gondolat, hogy a telefonok, táblagépek és tévék világa megnyílik a magamfajta fontoskodó kockák számára is. Pedig pont ez lenne az egészben talán a legeslegizgalmasabb.

Tudom, tudom, ez most leginkább úgy hangzik, mint egy tizenéves kiscsaj rajongó vinnyogása. És nem, itt messze nem az Ubuntu-mániás hiphoposok jönnek a képbe – tudjátok, azok, akik füstös dublini kocsmákban osztják az észt arról, hogy milyen volt anno Ubuntu Warty Warthogot telepíteni a 90-es évek végén. Ők biztos nem fognak örülni ennek az új világnak, ahol az Ubuntu olyan népszerű lesz, mint a Happy Meal (habár sokkal egészségesebb is).

De mi, többiek örömmel fogadjuk ezt az új hadjáratot, új kincsekkel, miközben sárkányokat ölünk és orkokat mészárolunk az Egy Oprendszer Mind Fölött sauroni útját követve!

Sok sikert, kellemes Ubuntu-zást!

Copil egy Azték név kb annyit jelent „szükséged van a szívemre, már megint?” Az ő szerelme a női cipők után bővebben kifejtve a yaconfidential.blogspot.com-on található. Megnézheted továbbá a Twitteren (@copil) hogyan hozza magát zavarba.

Több éve mindenki a netbookokért bolondult. A Dell Inspiron Mini 10-esemet (1012) a netbook bumm csúcsán kaptam meg. Két napig próbáltam használni a Windows 7 Starter Editiont, amely a netbookkal jött, de miután eltávolítottam az összes junkware-t és mentést készítettem egy külső DVD-íróra, még mindig rendkívül lassúnak találtam a netbookot. Esélyt adtam a Windowsnak, nem működött, így kipróbáltam az USB-ről futó Ubuntu 10.04-et, és az élmény varázslatos volt. Az Ubuntu 10.04 nemcsak jelentősen gyorsabb volt, hanem azzal a szoftverrel jött, amit tényleg használok. Könnyű döntés volt a Windows 7 törlése és az Ubuntu telepítése.

Már volt egy noteszgépem, így azon kaptam magam, hogy nem igazán használok a netbookot. A kis billentyűzet egy kissé megnehezítette a gépelést (hosszú ujjakkal), és a lefelé nézés nem jó a nyaknak. Ezért úgy döntöttem, másra használok a netbookot: ez lett a családi médiacenterünk, miután hozzáadtam egy távirányítót, vevőt, pár USB-n és (korábban XBox Media Center néven ismert) XBMC-n ke-

resztül csatolt meghajtót. Pár évig szolgált ilyen célra, míg most le nem cseréltem egy asztali gépre. Amennyire nem szeretem lefelé nyújtani a nyakam, hogy a netbookot nézzem, ugyanannyira hiányozna a helyi Ubuntu hour találkozón, amit havonta tartok. A noteszgémem kissé nagy a szűk asztali területhez, amelyen a találkozókat tartjuk (az asztalt mindig étel teríti be).

Kezdetben az Ubuntu 12.10-et próbáltam ki a netbookon. Futott rajta, de csak éppen hogy. A teljesítmény olyan rossz volt, ha nem rosszabb, mint a Windows 7 Starter

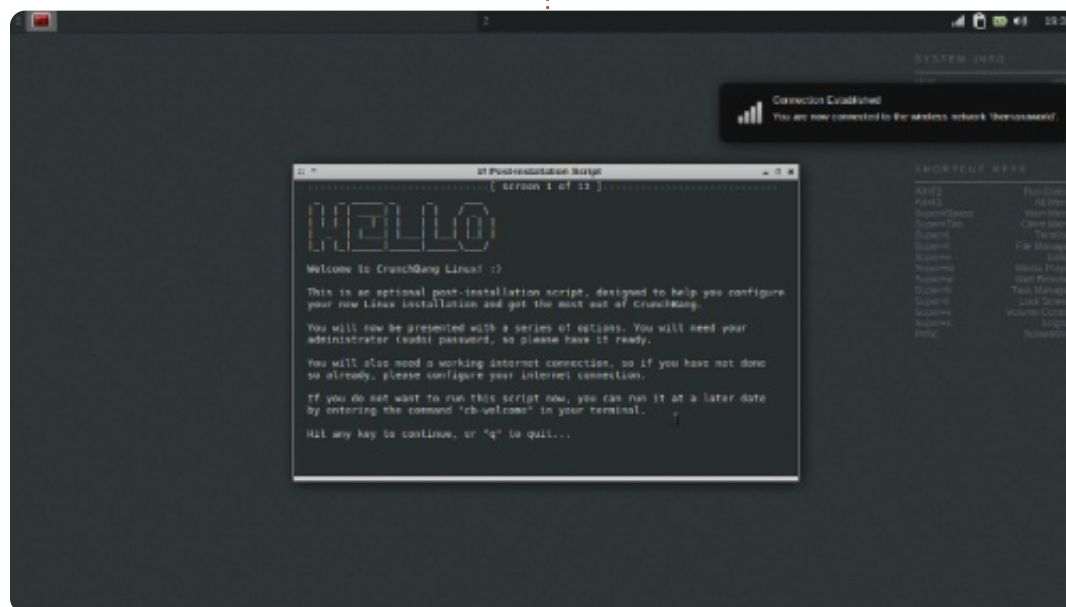
Editionnal. Kipróbálhattam volna a Xubuntut vagy a Lubuntut, amelyek mindegyike könnyebben fut, mint az Ubuntu 12.10, de egy barát azt javasolta, hogy próbáljam ki a Crunchbanget.

A Crunchbang Debian-alapú, így osztozik az Ubuntu gyökerein. Ennek USB-kulcsra való telepítése nem volt olyan egyszerű, mint más Ubuntu-alapú terjesztéseké, amiket telepítettem. Normálisan a usb-creator-gtk alkalmazást használok a kiadások USB-kulcsra telepítéséhez, de a Crunchbang elakadt a rendszerbetöltő telepítési fázisánál. Végül leválasztottam az USB-

kulcsot, futtattam az mkfs.vfat-et a kulcs formázásához, kihúztam és unetbootin-nal telepítettem. Az Inspiron Mini 10 64 bites Atom processzort használ, így a Crunchbang 64 bites verzióját telepítettem.

Ha már kitaláltam, hogyan jutassam a Crunchbang-et az USB-kulcsra, a telepítés maradék része nagyon hasonló volt egy grafikus Ubuntu-telepítéshez. A Crunchbang az Openbox ablakkezelőt használja, így nagyon könnyűsúlyú. A kezdeti telepítés egy maréknyi asztali programot telepít: az Abiword, Gnumeric, Gimp, VLC, gFTP, XFBurn, Transmission és XChat tartoznak a megszokottabb programok közé.

Hogy a dolgok hatékonyak maradjanak, a Crunchbang nem tartalmazza a LibreOffice-t, de a LibreOffice telepítése a firstboot program egyik opciója, amely terminálban betöltődik, amikor a Crunchbang először elindul. A firstboot program megkérdezi, akarod-e frissíteni a rendszert, telepíteni a fejlesztési csomagokat, az OpenSSH szervert, egy LAMP-ot (Linux Apache MySQL PHP), illetve telepíteni a LibreOffice-t. Mivel ez na-

gyon fejlesztő-orientáltak tűnik, még mindig a sebessége miatt szeretem a Crunchbanget.

Az egyik Openbox-szal szembeni igény az, hogy végtelenül konfigurálható legyen. Ez igaznak tűnik, de a konfigurálás messze nem olyan egyszerű, mint azokon a napokon, amikor a Gnome 2-t aktívan fejlesztették. Az Openbox konfiguráció egyik része a Beállítások > Openbox > GUI Beállító Eszköz, míg a másik része a Beállítások > Felhasználói Interfészbeállítások útvonalon található. Ha a háttér akarod beállítani, a harmadik menüpontot, a Beállítások > Háttérkép kiválasztását kell használnod, míg ha saját háttérképet akarsz használni, a Nitrogen (háttérképválasztó program) UI-jában lévő Beállítások gombra kell kattintanod, hogy hozzáadd a hozzáadni kívánt háttérkép elérési útvonalát. Feltételezem, hogy ez a UNIX filozófiát követi – egy eszköz egy dolgot csinál igazán jól, de mindhárom tevékenység végzésére alkalmas egyetlen eszköz lenne szép az új Linux felhasználók számára. A Nitrogent hibásnak találtam, úgy tűnt, hogy elfelejtette a hozzáadott elérési útvonalat, amikor következő alkalommal elindítottam. Az elérési útvonal megmaradt a beállításokban, de a képek nem jelentek meg a Nit-

rogen háttérképválasztásánál. A különböző Beállításokat átnézve látni fogod, hogy nagyszámú konfigurálási opció van, amelyek szinte mindegyike igényli bizonyos konfigurációs állomány formátumának ismeretét. Míg a konfigurációs fájlok jól dokumentáltak (és némileg egyértelműek), ez kissé sok lehet olyannak, aki új a Linuxhoz.

Sok gyorsbillentyű, amely működik a Gnome 2-ben, például a munkaterületek közötti váltásra való Ctrl+Alt+nyíl, működik az Openbox ablakkezelőben is. Amikor a Crunchbang először betöltődik, betölt egy Conky fájlt is, amely megmutat néhány gyorsbillentyűt olyan műveletek végzésére, mint a VLC elindítása, hang vezérlése, Ge-

any szövegszerkesztő megnyitása, vagy a futtatási párbeszédablak elindítása. A superbillentyű (Windows billentyű)-alapú programok általában gyakran használt programok, mint a webböngésző, a terminál, a VLC és a szövegszerkesztő, ráadásként a Kijelentkezéshez és egy pár menüponthoz.

Olyan ember szemszögéből, aki nem bántja, ha .config fájlt kell szerkesztenie, valóban szeretem a Crunchbanget. A Crunchbang gyors, a szuper gyorsbillentyűk egyszerűvé teszik a legtöbb gyakori feladat elvégzését, Debian-alapú, és minden külön beállítás nélkül működik nekem a telepítés után (a vezeték nélküli hálózatot is beleértve).

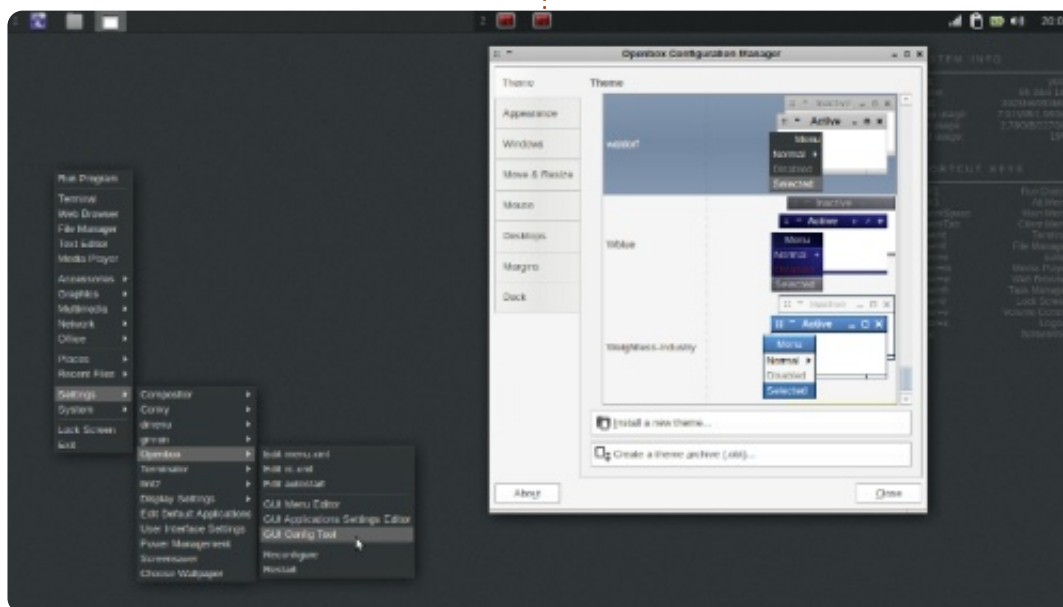
Nem vagyok teljesen biztos abban, hogy a Crunchbang mindenkinek tetszeni fog, de ha nem bánod, ha kis szerkesztést végezned kell és imádod a rendszered gyorsaságát, akkor a Crunchbang talán neked való.

Utóirat: ha szereted a conkyt, az általam használt .conkyrc fájlt itt találhatod meg: <http://charlesmccolm.com/2011/07/10/conky-modded-for-my-notebook/>

Charles mostohaapa, férj és Linux rajongó, aki non-profit számítógépjavító projektet menedzsel. Amikor nem hardvert/szervereket bont szét, akkor blogot üzemeltet a következő címen:

<http://www.charlesmccolm.com/>

Az én történetem

Írta: Amichai Rotman

Teljesen véletlenül akadtam rá a szabad szoftverek világára. 1999 környékén történt. Több lakótársam volt akkoriban, és az egyikük egy szoftverfejlesztő kurzust vett fel a főiskolán. Windows 98-at használtam a PC-men, és egy analóg TV Capture kártyával, ami akkor sem volt hajlandó teljes képernyős módban működni, ha az összes legfrissebb drivert telepítettem.

Egyik nap észrevettem, hogy a szobatársam egy vadonatúj operációs rendszerrel szórakozik a számítógépén: a Red Hat Linux-szal. Sokat használta a parancssort és gépelt a fekete-zöld képernyőn – de engem akkor is lenyűgözött. Egyszerűnek tűnt a használata, és a szobatársam azt állította, hogy rögtön használható: nem kellene hozzá driverek. Megkérdeztem, hogy kipróbálhatom-e a saját gépem. Akkor elárulta, hogy ez ingyen van és nincs szükség hozzá licensz kulcsra – ezzel végképp levett a lábamról. Nem kell többet azzal szenvednem, hogy egyáltalán elinduljon a gépem, és ne omoljon össze minden 5-10 percben.

Kiírt nekem egy másolatot CD-re. Ez még a 14.4 Kbps-os betárcsá-

zós modemek időszakában volt, így a program letöltése még egy-két nap késedelmet jelentett volna. A Windows 98 mellé telepítettem fel, és kipróbáltam, minden működik-e. És működött. Vagyis a modemem kivételével, ami egy Winmodem volt. De ezt könnyen lehetett orvosolni némi szörfölgetéssel az interneten az AltaVista Search segítségével, mert ez még a Google előtti időkben történt.

A számítógépekkel 13 éves koromban kerültem kapcsolatba, a 80-as évek közepén egy Commodore 64 segítségével. Persze nagyrészt játékra használtam, de megkíséréltem egy kis BASIC-et programozni vele. Utána PC-re váltottam DOS 1.0-e használva, majd jött sorban a Windows 3.1, a Windows 95 (még a Windows Millennium Editionnal is volt egy kis kalandom!), így nem volt ismeretlen számomra a parancssor. Mindig is érdekelt, hogyan működnek a dolgok belül, így rögtön otthon éreztem magam az új Linux-alapú masinámmal. Két hét

elteltével – ami alatt meggyőződtem róla, hogy minden működik, még a TV Capture kártyám is jobban muzsikált Linux alatt – lementtem a fájljaimat, leformáztam az egész merevlemezt, és átléptem a szabad szoftver világba – és vissza sem néztem. Az első Ubuntu, amit feltelepítettem a 5.04-es

volt, még 2005-ben. Sokat olvastam róla a Linux híroldalakon, és addigra már elegendő volt a KDE-ből, valami újat akartam kipróbálni. Azóta sem hagytam el az Ubuntut. Egyszer-egyszer kipróbáltam a Fedora LiveCD

verzióját, de egyik sem volt olyan használható és stabil, mint az Ubuntu. Azt is szerettem, hogy az új alkalmazások először Ubuntu klienssel jelennek meg (pl. a Steam a Valve-tól), és hogy rögtön használható: a legnépszerűbb alkalmazásokkal jön valamennyi kategóriában, valamint hogy az elsődleges felhasználó kénytelen a „sudo” parancsot használnia, és nem léphet be automatikusan, mint rendszergazda. Szerintem ez a megoldás na-

gyon sok bosszúságtól kíméli meg a tapasztalatlan felhasználókat. A másik dolog, amit szeretek az Ubuntu-ban, bár kissé ellentmondásos, az a Unity interfész. Kell némi idő, hogy hozzászokjon az ember, főleg ha tapasztalt Linux felhasználó, de ha már egyszer megszokta, akkor már gyerekjáték használni és megakadályozza, hogy zűrzavar keletkezzen az asztalon. Tapasztaltam szerint a számítógépekben teljesen járatlan emberek is könnyebben megértik, ha néhány perc alatt elmagyarázom nekik az alap dolgokat. Annyira hozzászoktak már a rosszul megtervezett felhasználói felületekhez, hogy kell nekik néhány perc, mire rájönnek, hogy az Ubuntu/Unity mennyivel egyszerűbb...

Amichai 13 éve foglalkozik számítógépes szolgáltatás és megoldás nyújtással. Elsősorban Szabad és Nyílt Forráskódú megoldásokat ajánl háztartásoknak és kisvállalkozásoknak a szülővárosában. Bármilyen Ubuntu-val/Linuxszal kapcsolatos kérdést feltehetsz neki a következő email címen: support@penguincsc.co.il.

Ahogy ezt a cikket pötyögöm az én régi, de megbízható HP Pavilion DM1-emen, valamiféle nosztalgiát érzek... és iróniát is, igen.

Emlékszem, amikor évekkal ez előtt elkezdtem számítógépekkel foglalkozni. Ilyesmi gépekkel kezdtem, mint ez itt előttem. Akkoriban még házilag barkácsolt, bézs gépházak voltak, a gépeken meg a mai operációs rendszerek elődje (vagy ha jobban tetszik, ősatya) futott. Az utóbbi néhány évben kezdtem el a redmondiak által preferált operációs rendszer helyett azt használni, amely Cupertino-ban látta meg a napvilágot. Úgy egy éve azonban teljesen át is álltam a „pingvines” rendszerre. Akik most esetleg elvesztették a fonalat és nem értik, mi ez az összefüggéstelen szöveg, azoknak elárulom, én voltaképpen mindig azt az operációs rendszert használtam, amely épp megfelel az adott céljaimnak. Hol Androidot, hol iOS-t, hol Windowst, hol OSX-et, hol Linuxot. Most éppen újból Windowst használok. Az új Windows 8 Metro felülete mondjuk egyáltalán nem az a fajta volt, ami csak úgy fogta magát, és besompolygott az éjsza-

ka leple alatt. A sajtóban óriási beharangozók voltak arról, mennyire „más” lesz ez, mint a Windows 7. A redmondiaknak amúgy sem volt egyszerű az utóbbi időben. A „Vista-katasztrófa” egyértelműen visszavetette őket, és még ha a Windows 7-tel sikerült nagyrészt lemosni magukról a korábbi fiasco nyomait, az innováció őrangyalai nem éppen Ballmer pártján álltak. Nagyon úgy tűnt, hogy a Windows a Blackberry sorsára jut. Vagy mégsem?

A Windows 8 az egységesített „metro” felülettel érkezett. Ez már egy radikális változtatás volt a korábbiakhoz képest. Nemcsak PC-verziója volt, hanem megcsinálták a mobiltelefonos és a táblagépes változatot is. A stratégiát, noha egyszerűnek tűnik, nem is annyira egyszerű elmagyarázni. Hamarosan megérkezett a Windows 8 Pro, az RT és a Phone, még az is a levegőben lógott, hogy lesz egy oreo-ízű oprendszer is, talán még ebben az évben.

Komolyra fordítva a szót, a Windows 8 itt van közöttünk, én pedig úgy döntöttem, hogy beleásom magam és telepítem az egyik laptopomra. Virtuális gépre raktam fel először, Linux alatt, és miután jobbról-balról megvizsgáltam, úgy döntöttem, hogy eléggé megismertem annyira (jobban mondván, volt bennem elég mersz hozzá), hogy egy teljes telepítést végrehajthassak. És meg kell, hogy mondjam, le vagyok nyűgözve. Radikálisan különbözik minden eddigitől, amit a Microsoft eddig csinált. Emberek, ez MŰKÖDIK! A Metro-felületet persze meg kell szokni. Mindenütt azt látom, hogy a felhasználók tippeket adnak egymásnak, hogyan lehet visszaállítani a régi Start menüt... Én viszont azt mondom: mély levegő és fejesugrás bele az ismeretlenbe. Legalább pár napig próbálgassuk és adjunk időt az agyunknak (ami az évek hosszú sora alatt teljesen ráállt a Start menüre), hogy megszokja. Mert ha eltekintünk a szájbarágós Start menütől, a rendszer gyors és hagyja, hogy az ember azt csináljon, amit akar. Én, mint szenvedélyes Linux/Mac-felhasználó, ki

merem jelteni, hogy nekem tetszik a Windows 8. És el is mondom, hogy miért.

A Windows 8-nak van egy tulajdonsága, ami NAGYON fontos minden operációs rendszer esetében. Nevezetesen az, hogy észrevehetetlen. Amikor teljes képernyőn futtatunk egy alkalmazást, észre sem vesszük, hogy alatta ott fut az operációs rendszer. Ha SZÜKSÉG VAN RÁ, akkor csak megnyomja az ember a Windows-gombot, hogy előjöjjön a menü, vagy csak megbőki az egérrel a képernyő oldalát. A többi meg megy magától, ahogy mondani szokás. A többplatformos alkalmazásoknál, mint például a Chrome-nál, a Firefoxnál vagy a Thunderbirdnél észre sem lehet venni, hogy nem OSX vagy Linux fut alatta.

Akkor miért van körülötte akkor a felhajtás?

Az emberiség genetikailag van arra programozva, hogy kiszúrjon magának valakit vagy valamit, amit (vagy akit) aztán egy emberként szidalmaz vagy kinevet. A Microsoft szidása már olyan régtől való, hogy az első jeleit talán már bele is vették pár ország alkotmányába. Könnyű a Microsoftot szidni. Min-

dig is szidtuk, hát akkor most miért ne? Ezzel a hozzáállással csak az a baj (meg általában mindennel, amit azért szidunk, mert „más”), hogy ez valahol mind előítéleteken alapszik. Az előítélet pedig a személyes szabadság önkézzel való csonkítása. Az ember eldönti, hogy mostantól valakit (vagy valamit) utálni fog anélkül, hogy megpróbálná megismerni.

A legtöbb előítélet a változástól való félelmen alapszik. A nagy felhördülés, amikor a Canonical a Unity felületére váltott, még mindig nem csendesedett le. A Microsoft-ellenes kirohanások – a Metro-felület miatt – is biztosan sokáig fognak visszhangzani. Mi ennek az oka? Félünk a változástól. Mi az a generáció vagyunk, akik még végigcsináltuk az átállást a „klasszikus oprendszerrel” (a mozaikszerűen álló ablakokkal – nem windowsos ablakokkal!), majd később a Start menüről. Ezeket mind meg lehet találni a legelső Xerox-OS-barlangrajzokon, meg több, korábbi Windows- és Linux-rendszeren. De ez a vonat már elment. Alkalmazkodnunk kell és meg kell tanulnunk másképp állni a számítógépeinkhez. A „látható” operációs rendszer napja leáldozott, a „teljes képernyős alkalmazások” kora elkezdő-

dött, ennek pedig egyértelműen az az üzenete, hogy az oprendszer immár nem cél, legfeljebb eszköz.

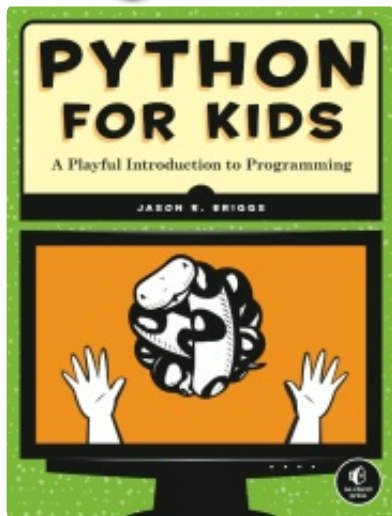
Úgyhogy tegye le szépen mindenki a vasvillát, határolja el magát a feldühödött tömegektől és vizsgálja meg alaposan a Windows 8-at. Ez egy nagyon „rég” cég terméke, mely cég vette a bátorságot, hogy fejlesszen és változtasson. Hogy picra dobjon egy terméket, mely nem tökéletes (megvannak a magagyengeségei), de MÁS, mint a többi. A gazdasági válság idején pedig ehhez azért kell kurázsi.

És mielőtt bárki karóba akarna húzni engem, amiért ilyen eretnek vagyok, engedjétek meg, hogy befejezzem. A számítógép RÓLAD kell, hogy szóljon. Ők a te digitális energiád megnyilvánulása. Rajtuk van egy oprendszer-bevonat, ami megkönnyíti a kommunikációt közted és az alkalmazások között. Az alkalmazásaid a te eszköztárad, melyekkel az adataidat tudod rendezni... és a személyes céljaid határozzák meg, hogy mit csinálsz az adataiddal. Soha, sehol, semmi ne tartson vissza attól, hogy valamilyen megalapozatlan dolog miatt elhatárolod magad X vagy Y használatától. A számítógép RÓLAD szól, nem magáról a számítógépről.

Hadd oszlassak el még egy tévhitet. Akár a Macbook Air-et használom (amin Ubuntu fut), vagy a Macbook Pro-mat (melyen Mountain Lion van), vagy kapok egy hívatást az LG Nexus 4-emre (Android) vagy tovább olvasok egy könyvet az iPad-emre... nem csinálom belőle ügyet. Neked sem kellene. Lehet, hogy a Windows 8-at neked találták ki, de lehet, hogy nem (azért egy próbát megérne). Az én véleményem az, hogy megvan az a tulajdonsága, ami egy jó operációs rendszert jellemez: láthatatlan. Végül talán azt is elfelejtem, hogy milyen oprendszer fut az egyes eszközökön, hiszen úgysem ez a lényeg.

Knightwise egy blogger és podcast-szerkesztő, a knightwise.com podcastjának a szerkesztője. A honlapján tippek és trükkök találhatók olyanoknak, akik egyszerre több platformot használnak. Knightwise maga is több platformot használ, többek közt Linuxot, Windowst, OSX-et, iOS-t és Androidot.

Kiadó: No Starch Press

Oldalszám: 318

Ajánlott: Mindenkinek, akit érdekel a programozás. Előzetes tudás nem szükséges.

Nem lehet egyszerű könyvet írni a programozásról oktatási célzattal. Legtöbbször azt gondoljuk, tudjuk mivel jár a programozás. Az ember beír egy rakás fura kódot, ebből a gép megérti, hogy mit akarunk, aztán csiribi-csiribá, máris Skyrim! Mi ebben a nehéz?

A helyzet az, hogy baromi nehéz. Még a legalapvetőbb programozási fogalmak (például a függvények) is olyan alapos magyarázatot igényelnek, melyek úgy pasz-

szolnak egymásba, mint a kódra írt Matryoska-babák. Ha csak egy baba is kimarad és a sor tagjai nem paszszolnak egymáshoz, az pont olyan, mint egy program, ami nem működik.

Na, most képzeljük el, hogy ezt a nagyon komplex dolgot egy gyereknek próbáljuk elmagyarázni. Mondjuk a sajátunknak. De úgy, hogy meg is értsé. Ez fényekkel bonyolultabb még annál is, ha valakit csak simán meg akarunk tanítani kódolni. Mert nemcsak simán elmagyaráz az ember egy rakás elvont dolgot, hanem ezt még szórakoztató módon is kell magyaráznia. Ez olyan, mint a bohócnak öltöző gyerekorvos, aki azt próbálja elkerülni, hogy a kis beteget a szuri legelső említésétől zokova szaladjon hetedhét határon túlra.

Azoknak a gyerekeknek, akik hajlamosak a fogszuvasodásra, ott van Dr. Vicces Fog. Azoknak pedig, akiket érdekel a programozás, ott van a Ne Stresszelj. A „Python gyerekeknek” szórakoztató módon találja a programozás összetettségét. Nem bonyolítja agyon a dolgokat, ugyanakkor megtanít arra, hogyan kell működő programot írni.

Egyértelműen az én generációmnak találták ki ezt a könyvet. Nem vagyok már gyerek, de még mindig úgy zabálok, mint egy tinédzser, szóval, ez elég érv mellette. Ráadásul semmit nem tudok a programozásról, és az angol nyelvvel is leginkább csak haverkodni szoktam. Szóval, ha a „Python gyerekeknek”-ből megtanulok programozni, akkor a könyvet egészen nyilvánvalóan egy varázsló írta.

Az első, amit ebből a könyvből megtudtam, az az, hogy a Pythont a Monty Python nevű angol humoristacsapatról nevezték el. Ha másért nem, hát ezért már megérte, mert IMÁDOM a Monty Pythont. De aztán mást is megtudtam, főleg azért, mert a könyv jó, leköti az ember figyelmét és tele van egyszerű kifejezésekkel a magamfajta egyszerű emberek számára.

A Python telepítése a könyv segítségével aránylag egyszerűnek tűnik. Direkt mondom, hogy „tűnik”, mert a Python már eleve előre telepítve van az Ubuntura. Atyaég, akkor én máris programozó vagyok!

Akinek nem Ubuntu-platformja van, annak a könyv érthetően elmagyarázza a telepítési instrukciókat,

képernyőképekkel. Ami pedig a „Ne Stresszelj” mellett szól, az az, hogy a képernyőképek pont úgy néznek ki a könyvben, mint amit én is látok a saját képernyőmön. Ez apróságnak tűnhet, de nagyon tudom utálni, amikor folyton vissza kell keresnem, hogy mit szúrtam el, mert a képernyőn egészen mást látok, mint a könyvbeli képen.

Telepítenem kellett továbbá az Idle-t (ezzel lehet a Python-programokat futtatni), ez kb. 3 mp-ig tartott. Ne már, gyerekek, ennél komolyabbra számítottam!

Telepítettem az Idle-t, aztán átfutottam az első pár fejezetet. Az első, „Helló, világ”-témakört öt perc alatt kivégeztem. Nem rossz, pláne ha belegondolunk, hogy egy átlag kölyök mennyi ideig tud egy dologra koncentrálni. Nagyjából addig, amíg az ajtó gombjára. Van két gyerekem, szóval tudom, miről beszélek.

Ahogy haladtam a könyvben, megtanultam, mit jelent a hívás, a függvény, a sztring, a lista és a hurok. Amikor valami új téma került szóba, mindig be kellett írnom egy rövid kis kódot és el is magyarázták, hogy ez micsoda és hogy mű-

ködik. Egyetlen egy alkalommal nem működött úgy a dolog, ahogy az a könyvben meg volt írva, de akkor én írtam be rosszul a kódot. Mivel a kód maga rövid volt és egyszerű, könnyen vissza tudtam keresni a probléma forrását.

Ezen a ponton hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy világba kiált-hassam a programozásról szóló könyvekkel kapcsolatos szívfájdalmam. Mi a lótúróért nem lehet ezeket a könyveket spirálkötéssel kiadni?! Azért, hogy nehogy kényelmesen tudjam őket lapozgatni, miközben A BILLENTYŰZETEN GÉPELEK?!

/hiszti

Egy órával a könyv kinyitása után már kockákat rajzolgattam teknős-módban (ebben a módban nyomot hagyok magam után, bár szerintem a csiga- vagy a csavargó- elnevezés jobban passzolna rá, bár elképzelhető, hogy van ilyen is, csak még nem hallottam róla).

Minden fejezet az előzőre épül, a fejezetek végén lévő feladványokkal meg gyakorolni lehet. Ezeket nem úgy kell elképzelni, hogy a korábban végrehajtott feladatok egyszerű átiratait, hanem a meglévő fogalmak kiterjesztései, így tehát mindenki próbára teheti a meg-

szerzett tudását. Helyenként kicsit meg is izzadtam, mire túljutottam rajtuk, tisztára olyan volt, mint valami középiskolai röpdolgozat. Hál- istennek a megoldókulcs megtalál- ható a <http://nostarch.com/python-forkids> oldalon.

Általában azt szeretem a kezdő programozóknak írott könyvekben, hogy nagyon jól meg lehet ismerni belőlük a játékok evolúcióját. Ahogy az osztályok és objektumok alkotásáról olvastam, meg megta- nultam, hogy milyen az, amikor a függvények arra kérik a felhasználót, hogy írjon be információkat (életkor, számok, irányok, stb.), tisztára úgy éreztem magam, mint- ha bepillantást nyernék a legkoráb-

bi, szövegalapú, földalattikazama- ta-felderítő játékbba, amivel kö- lyökkoromban annyit játszottam. A mai gyerekek a Facetube-jukkal meg YouBook-jaikkal, meg az X-Wii- kkel nyilván nem fognak így nosz- talgiázni, mint én, de a szüleik talán igen.

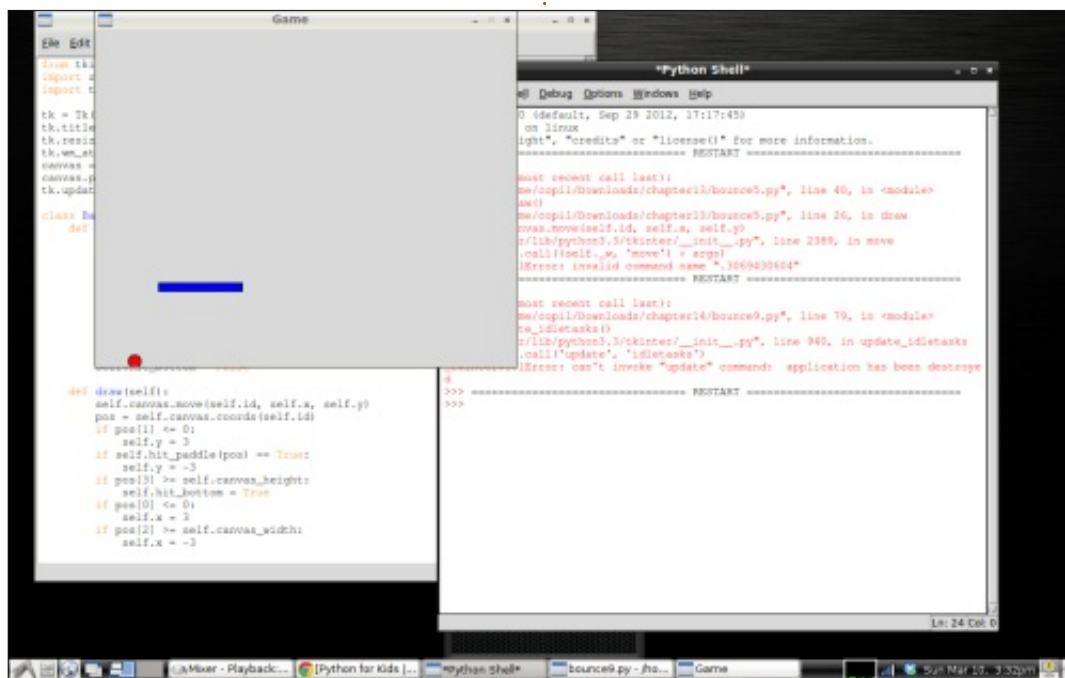
A könyv vége felé lett egy jópo- fa kis játékom, amiben egy labdát lehet ütügetni egy ütővel. Műkö- dött. Ráadásul megértettem azo- kat az alapvető összetevőket, amik- kel egy ilyen program működtethe- tő. Nyilván most nem fog azonnal csörögni a telefonom, hogy a Rock- star Games velem akarja megcsinál- tatni a Grand Theft Auto VI: Life in Sing-Sing-et, de a könyvet akkor is

jó szívvel tudom ajánlani az érdek- lődő gyerekeknek, és ezek után én is bátrabban veszek olyan könyvet, ami kezdő programozóknak szól. Semmihez sem fogható az az érzés, amikor az egyszerű kódok egyszer csak összeállnak a képernyőn, az ember pedig tudja, hogy ez hogyan és miként jöhetett létre.

Elenyészően kevés azon dolgok száma, ami miatt panaszkodhatnék, és egyikük sem akkora horderejű, hogy miatta ne akarjam ajánlani ezt a könyvet. Talán azért mégis meg- említeném őket, hogy az olvasók tudják, mire számítsanak.

Először is, a játékok, amiket ma- gunk programozhatunk, mint pél- dául ez a labdajáték, a 190. oldalon jelennek csak meg. A korábbi feje- zetekben is minden magyarázat a játék programozásáról szól, ennek ellenére én úgy érzem, maga a já- ték kicsit későn bukkan fel. Akinek ez esetleg problémát jelentene, az töltsse le a játék végső változatát (letölthető ingyen a kiadó honlap-járól), futtassa, aztán nézzen bele a kódba. Először teljesen érthetet- lennek fog látszani, de ahogy az ember halad előre a könyvben, lát- hatja, hogy használhatók a modu- lok és függvények a játék elkészí- téséhez.

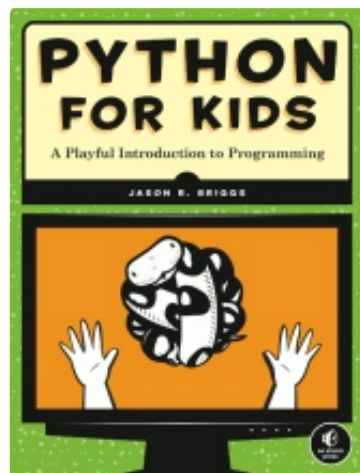
Másodszor, a könyv elvileg gye- rekeknek szól, azt mégis el kell ma-

gyarázni az ifjú olvasóknak, hogy mit lehet ezzel a könyvvel és mit nem. Amikor megmutattam a hét-éves fiamnak, ő egyből egy hosszú listát nyomott a kezembe különböző játékevekkel, hogy akkor most ezt én csináljam meg neki mind. Na most, ezek közül egyik sem sikerült (talán a „Konyhai tanácsadó: A ginsu-támadás” kivételével – igen, tudom, hogy fura kölykeim vannak). Ha a célközönséget tényleg érdekli a programozás és megérti, hogy a végeredmény mindenképpen kezdetleges lesz, még a legegyszerűbb iPad-alkalmazásokhoz képest is, akkor akár a legfiatalabbaknak is oda lehet adni ezt a könyvet. De ha kivetelhetetlen elképzeléseik vannak és/vagy rövid ideig tudnak csak koncentrálni, akkor nem fogják tudni végigolvasni ezt a könyvet anélkül, hogy elunná vagy frusztrálnak ne éreznék magukat a végére.

Egy mellékes megjegyzés a végére: ha bárki hajlandó fizetni nekem azért, hogy írjak egy könyvet programozásról kezdőknek, az „Egy ropi naplója” felhasználásával (olcsó poénok + gyengécske rajzok), akkor tudjátok, hol érhettek el. Szuper fingós poénjaim vannak, amivel elmagyarázhatnám az örökzöld kategóriákat.

Amíg a spirálkiadású könyvem nem kerül a New York Times best-seller-listájának élére, addig a „Python gyermekeknek” a legjobb pótszer!

Értékelés: 4/5

Copil egy Azték név kb annyit jelent „szükség van a szívemre, már megint?” Az ő szerelme a női cipők után bővebben kifejtve a yaconfidential.blogspot.com-on található. Megnézheted továbbá a Twitteren (@copil) hogyan hozza magát zavarba.

16x16 SUDOKU

5	D	4	E	A	C	1	3	7	2	B	9	8	0	F	6
6	2	3	0	E	B	4	9	C	A	8	F	1	5	D	7
1	A	C	8	5	D	7	F	4	E	6	0	9	3	2	B
F	7	9	B	8	6	2	0	1	D	3	5	A	E	4	C
A	C	7	2	9	1	6	B	5	3	E	D	4	F	8	0
E	1	6	5	7	8	C	2	9	F	0	4	D	A	B	3
4	8	0	9	3	E	F	D	2	1	A	B	6	7	C	5
D	B	F	3	0	5	A	4	8	C	7	6	E	9	1	2
B	0	5	6	4	A	8	7	3	9	D	2	C	1	E	F
8	F	D	1	6	3	0	5	A	4	C	E	2	B	7	9
C	9	2	A	1	F	B	E	6	7	5	8	3	4	0	D
7	3	E	4	D	2	9	C	B	0	F	1	5	6	A	8
0	4	B	C	2	7	D	1	E	6	9	3	F	8	5	A
2	6	8	D	F	9	E	A	0	5	1	7	B	C	3	4
9	5	1	F	C	0	3	8	D	B	4	A	7	2	6	E
3	E	A	7	B	4	5	6	F	8	2	C	0	D	9	1

MEGOLDÁS

A személyi számítógépek esetében, amennyiben operációs rendszerről beszélünk, a választék kimerül a Windowsban, az Apple-ben és a Linuxban. A táblagépek iOS-szel, Androiddal vagy RT-vel működnek. De a Google évek óta csendben tevékenykedik a háttérben, folyamatosan polírozva Linux/Android hibridjét, a Chrome OS-t.

A „túlzás” enyhe kifejezés arra a 600 dolláros Chromebook laptopra, amiben van egy vészna, 16 GB-os flash drive, egy olyan gyenge ARM processzor, amit leginkább táblagépekbe szoktak belerakni, és mindehhez egy 12"-os képernyő járt. Akik ezt nem engedhették meg maguknak, azok maradtak a 300 dollárnál némileg többbe kerülő Chromebooknál. Az asztala nagyjából úgy nézett ki, mint egy Mac Mini. A flash drive itt sem volt sokkal erősebb, ráadásul a monitort, a billentyűzetet és az egeret külön kellett hozzá megvenni.

Addig nem is történt semmi különös, amíg az Acer piacra nem dobta a 200 dolláros C7 Chromebookot 2012 végén. Ebbe már végre egy erősebb (bár előítéletektől hemzsegő) Intel Sandy Bridge Celeron processzor került egy 320 GB-os merevlemezrel. Ez már így egé-

szen más volt, bár a képernyője továbbra is 12"-os maradt.

Az Acer eladási mutatói ezennel az egekbe szöktek, másikat találni meg egyáltalán nem könnyű (aki akar, ráuglizhat, még mindig ugyanilyen áron kínálgatják a gépeiket szemben a 40-50 dolláros árréssel, amit máshol láttam). Én a sajátomat a hagyományos úton szereztem – megkaptam egy srácét, aki vett egy másikat, aztán kaptam egyet karácsonyra is. De szeretem a kiadásokat!

De vajon tényleg van benne annyi anyag, ami megmagyarázza a körülötte lévő felhajtást? Lehet-e a Chrome OS a következő szuper operációs rendszer? Jelenthet-e komoly fenyegetést a nagyfiúknak?

Mielőtt megválaszolnánk a kérdést, nézzük át röviden a Chrome OS történetét, valamint nyújtsunk némi háttérinformációt ehhez a majdnem 200 dolláros laptopoz.

Először is kétféle változatot találunk. Mindkettőt a legutolsó Google-keresés eredménye hozta fel. A bétatesztek melegágya a Chromium OS, ezt bárki futtathatja és/vagy telepítheti a gépére. (Sok sikert, működni nemigen szokott.) Mindennap megjelenik egy új kiadása, de ez nem jelenti azt, hogy mind-

egyik működik is és van is hozzá támogatás. Akik mindenáron ki akarják próbálni a Chromium OS-t, kattintsanak a <http://chromeos.hexxeh.net/> linkre, ott le tudják tölteni, és leírást is találnak.

A Chrome OS a megjelentetett verzió. Nyilvánosan nem is hozzáférhető, hacsak be nem ruház az ember egy 200-600 dolláros laptopra. A Chrome OS-hez napi szinten vannak frissítések (a Chromium esetében az van, hogy amit letölt az ember, az soha nem frissül), továbbá biztonsági beállítások, úgymint adattitkosítás, bejelentkezés megerősítése és homokozó.

Ami a számítógépet illeti, nem különbözik a milliószor látott klaszikus Acer netbooktól. Sztenderd 11.6"-os képernyője van (valami különös okból kifolyólag egyelen Chromebook sem rendelkezik ennél nagyobb), 3 USB-portja, optikai meghajtója nincs, van viszont HDMI kivezetése, vezeték nélküli csatlakozása (de van ethernetkábellel-bemenete is) és az obligát SD-kártya slot. Az egyetlen, ami a Chrome-ra utal, az a gép fedelén lévő logo, egyébként meg semmiben sem különbözik a Windows 7-et vagy 8-at futtató gépektől, amik mellel 100 dollárral kerülnek

többre ennél.

De azt hiszem, most inkább az operációs rendszerre kellene koncentrálnunk.

Hallgassatok most rám jól, kedves Microsoft-, Apple- és Linux-felhasználók (ti is, kedves Androidosok, akkor is, ha a Google titeket már elnyelt), jöjjön most nektek egy lecke, amit jegyezzetek meg jól. Csak 3 pontból áll.

1. Kapcsold be a gépet.

2. Keresd ki a vezeték nélküli net jelét vagy csatlakoztasd a gépet kábelrel az internethez.

3. Írd be a Gmail-címed és jelszavad, vagy ha nincs Gmailed, válaszd a Guest Mode-ot.

Ennyi. Az egész tart kb. két percig. Ennek egy része elment arra, hogy a vezeték nélküli nettel szöszöltem. Még számolj rá egy-két percre, amíg a Chrome szinkronizálja a rendszert a Gmail-fiókkal, de tokkal-vonóval nem tart tovább az egész tíz percnél.

Mi a helyzet azokkal a leírásokkal, amelyek szerint a Chrome 10 mp alatt bootol? Ez igaz, de csak azokon a gépeken, amiken flash drive van. A sztenderd merevlemezű gépeken ez az idő megkétszereződik, de a 20 mp még mindig

semmi ahhoz képest, hogy az amúgy agyonszeretgetett OS X hogy tud futni flash drive-on.

Roppant lenyűgöző, hogy milyen gyorsan éled fel a rendszer felüggesztett üzemmódból (ugyan úgy, mint minden más laptopon, ez úgy érhető el, hogy bekapcsolt állapotban lecsukjuk a fedelet, majd újra kinyitjuk), ez egy másodpercen belül megtörtént! Akiket érdekel, azoknak elárulom, a kikapcsolás sem tart tovább 2 mp-nél.

Hogy lehet az, hogy ez a gép ennyire gyors? Először is, az operációs rendszer nem foglal el többet 250 MB-nál, amivel a Puppy Linuxsal együtt a lepkesúlyú kategória indulója. Másodsor, a BIOS zárt, ezzel lehetetlenné teszi más operációs rendszerek hozzáadását. Nyomhatja az ember az F12-t bootoláskor, mint süket a csengőt, de nem történik semmi. (Normál operációs rendszereknél F12-re előjön az oldal elemeinek összes információja.) Harmadszor, ezen nem futnak programok, ezen legfeljebb alkalmazások vannak, erről majd később.

Azért is bootol ilyen gyorsan, mert amit bootolás után látunk, az egy „leegyszerűsített” asztali környezet, semmi másból nem áll, mint egy háttérképből meg két eszköztárból a képernyő alján. A bal oldali az alkalmazásindító, ezen vannak az ikonok. A másikon van a vezetékek nélküli hálózat ikonja, az

akkumulátor állapota és az idő. Ezen kívül még ott látható az a kép, amit a felhasználó maga választott ki avatárnak, egyúttal ez funkcionál beállítási menüként, amennyiben rákattintunk.

Az alkalmazásindítóhoz lehet további ikonokat adni, de a jobb oldali eszköztár esetén maximum a helyét lehet megváltoztatni vagy be lehet állítani, hogy automatikusan eltűnjön, de mást nem lehet vele csinálni, mint ahogyan a másikkal sem.

Itt a felhasználó észreveheti, hogy a Chrome OS egyáltalán nem arról kapta a nevét, hogy az őt futtató laptopnak fémes a bevonata. A névadó maga a Chrome böngésző. Ennek megfelelően minden egyes hozzáadott alkalmazás a böngészőn belül fut.

Nyissuk meg a Chrome-ot (a legelső alkalommal egy üres oldal jelenik meg) és kattintsunk a jobb alsó sarokban lévő linkre, ami a webáruházba vezet. Itt a legkülönbözőbb alkalmazásokat találhatjuk. Kattintsunk a nekünk leginkább megfelelőkre, egyből meg is jelenik az „Add to Chrome”-opció. Rákattintunk és máris telepíti magát. Ennyi az egész.

Igazából nem. Az Androidos táblagépeken az alkalmazások vagy előre vannak telepítve, vagy a felhőben vannak. A Chrome OS esetében ezek csupán ikonok, melyek a megfelelő weboldalakra vezetik a

felhasználót. Fizikailag semmi sincs telepítve a gépre, csak ikonok vannak, amelyek linkekre mutatnak. Aki ragaszkodik a telepített programokhoz, mint a MS Office, a Quicken vagy a Skype, az csalódní fog. Az egyetlen program, ami fut a gépen, az maga a Chrome. Vannak persze trükkök bizonyos programokhoz, erről hamarosan szó lesz.

Ez mindenesetre megmagyarázza, hogy miért nem tapasztaltam egyszer sem azt, hogy a merevlemezem tárhelye összemenne.

Hasonlókat tapasztalhatunk a perifériák esetében is. Bármiféle pendrive vagy merevlemez tökéletesen működik a géppel, ugyanígy néhány (nem az összes) DVD-lejátszó és egér, de a sztenderd printerekre keresztet vethet az egyszeri felhasználó, akárcsak a DVD-írókra – nincs hozzájuk meghajtó, tehát telepíteni sem lehet őket.

De vannak más érdekességek is:

- Az alkalmazások az Apps mappában vannak, telepítési sorrendben, tehát nem alfabetikusan. Több száz név után ez már egyáltalán nem tűnik viccesnek, úgyhogy muszáj voltam egy újabb alkalmazást telepíteni (Simple Launcher), hogy rendbe rakhassam őket. (Ez egyúttal jelzés a Google felé is, hogy csináljanak valamit ezzel a problémával.) Továbbá az Apple-, Microsoft- és Li-

nux-rendszereken futó Chrome böngészőtől eltérően ez a verzió nem listázza a telepített alkalmazásokat, ha új fület nyitunk. Minden az Apps-mappába kerül. Ha látunk olyan képernyőképeket, ahol az alkalmazások ikonjai a böngészőn kívül, az asztalon vannak, akkor az a Chrome OS egy korábbi verziója, amit egy idő után nem fejlesztettek tovább – gyaníthatóan azért, mert le kellett tenni ikonállapotba a böngészőt, hogy láthatóak legyenek az alkalmazások ikonjai.

- A Google javaslata az, hogy csináljunk egy flash meghajtót kifejezetten a helyreállításhoz (egy 2 GB-os pendrive tökéletesen megfelel a célnak), és nem véletlenül javasolja. Ha a Chrome OS neadjisten összeomlana, az egyetlen másik módja a helyreállításnak az, ha az ember online próbálkozik, ami valljuk be, nehéz, ha a Chromebook már bootolni sem hajlandó, és nincs kéznél másik számítógép. DVD-t venni nincs értelme, másnak a pendrive-ját sem javasolt kölcsönkérni, mivel minden helyreállító fájl különböző, ugyanúgy, ahogy minden operációs rendszer más és más. Öröm az örömben, hogy a Google örömmel rendelkezésre bocsát egy példányt későbbi használatra.

- A beépített Chrome böngésző gyakorlatilag ugyanaz, ami pillanat-

nyilván a gépünkön fut, persze van néhány apróbb eltérés. Itt nem működik az, hogy a tabokat jobb egérgombbal lekicsinyítjük egynegyedükre és úgy is hagyjuk őket, míg eszünkbe nem jut újra kinagyítani. A lekicsinyítés még megy, de a következő bootolásnál csak a hűlt helyük marad (a Google állítólag ezen már dolgozik). A nagyítás/ikonállapot/bezárás gombok sem léteznek itt, legalábbis nem egymás mellett. A nagyítás gombnak több funkciója is van, de ezt ránézéssel nem lehet megállapítani. Egyetlen módon lehet ezt kideríteni: egérrel fölé navigálunk, amíg fel nem tűnik a teljes választék (ablak jobbra-balra mozgatható, ikon állapot, visszaállítás és visszalépés).

- Ha valaki megszerette a Lomtár/Kuka-funkciót más gépeken, akkor itt most számíthat némi eltérésre. Maga a Chrome OS nem tartalmaz lomtárat, a lomtár ugyanis maga az online Google Drive. Ezzel kapcsolatban már rengeteg panaszt olvastam, hogy képtelenség a Google Drive-ból visszakeresni a törölt fájlokat, de itt leginkább az a helyzet, hogy ezek a felhasználók rossz helyen keresik a dolgokat. Mindenestre kissé szokatlan, hogy ezek az állományok nem a gépen vannak, hanem a felhőben.

- A webáruházban több ezer alkal-

mazás között válogathatunk, de közülük nagyon sok nem több egy korábbi alkalmazás lemásolásánál. Ez más, alkalmazásokat kínáló áruháza is igaz. Nincs semmilyen tudományos alapom, de bármibe lefogadnám, hogy ezen alkalmazások legalább egyharmada egy korábbi alkalmazás másolata, csak épp más nevet kapott. Más alkalmazások meg újabb és újabb weboldalakra vezetnek, ahol még további alkalmazásokat találhatunk.

- Az ember hajlamos azt gondolni, hogy ha valami megtalálható a webáruházban, akkor az automatikusan működik majd Chrome OS alatt. Ez messze nem ilyen egyszerű. Nagyjából ugyanaz a helyzet ezzel is, mint a Linuxszal vagy az Androiddal: nem minden az, aminek látszik.

- A frissítés a háttérben zajlik, akár csak a Windowsnál, a procedura viszont jelentősen lelassíthatja a gépet. Mivel nincs figyelmeztetés a háttérben zajló folyamatokról, egyből arra gondolhatunk, hogy biztos már megint a net lassult be, pedig egyáltalán nem ez a helyzet. Ritkán fordul elő az ilyesmi, de ha megtörténik, roppant bosszantó tud lenni.

Ha már minden a felhőben történik, ez egyúttal azt is jelenti, hogy a Chromebook nem több egy tálcánál, ha épp nincs a közelben in-

ternet-hozzáférés?

A korábbi értékelésekkel ellentétben, amiket idáig olvastam, ez messze nem így van. Kattintsunk a https://chrome.google.com/webstore/category/collection/offline_enabled?utm_source=chrome-ntp-icon linkre és találunk is egyből legalább 500 alkalmazást, amit nyugodtan futtathatunk internethozzáférés nélkül is (persze a letöltésükhöz először mindenképpen szükségünk lesz rá...).

Ha tehát nem tudunk a gépen programokat futtatni és csak alkalmazásokra vagyunk szorítkozva, hogyan lehet alapvető irodai tevékenységeket végezni rajta, teszem azt, megírni egy szöveget?

Menjünk be a Google Drive-ba. Ez a szegény ember MS Office-a. Akik új Chrome OS-szel futó gépet vesznek, azok ingyen kapnak 100 GB tárhelyet 2 évre (egyébként havi 5 dollárt kellene érte fizetni, ez nagyjából 120 dollár megtakarítást jelent), ezzel pedig együtt jár egy sor online program (vagy ki tudja, azok is inkább alkalmazások?) az irodai funkciók ellátásához. Ez magában foglalja a Google Docs-t, Sheets-t, Slides-t, Forms-t és a Drawings-t, mindegyik esetében a név önmagáért beszél. Igazán senki sem panaszkodhat, hogy a Google egy csomó pénzt és energiát ölne a programok elnevezésére.

A LibreOffice-nak mindenesetre

simán lehetne a versenytársa. Tartalmazza a legtöbb alapfunkciót, az egyetlen komolyabb eltérés a fájlok mentésénél található. A szokásos .doc kiterjesztés helyett itt .gdoc-nak menti el a fájlokat, de ha letöltjük őket, akkor simán át lehet őket írni .docx-nek, .txt-nek, .rtf-nek, sőt, akár .odt-nek is (a nyílt forráskódú dokumentumok alapértelmezett formátuma, mint a LibreOffice dokumentumaié).

Egyvalamit azért érdemes megjegyezni. A Google Drive irodai alkalmazásai nem tudják megnyitni az .odt fájlokat. Erre én is akkor jöttem rá, amikor csináltam a Docsban egy leírást, letöltöttem .odt-ként, aztán rájöttem, hogy szerkesztem kell még rajta. És amikor visszatöltöttem és meg akartam nyitni, akkor láttam, hogy a Docs nem tud mit kezdeni a kiterjesztéssel.

Az viszont mindenképpen a Google Drive mellett szól, hogy be lehet állítani a paramétereket offline üzemmódhoz, a változások pedig a legközelebbi internetcsatlakozáskor lépnek életbe. Az talán kicsit zavaró lehet, hogy a táblázatokat és rajzokat csak olvasni lehet, szerkeszteni nem, viszont a dokumentumokat és prezentációkat lehet szerkeszteni.

Akik mindenáron ragaszkodnak a LibreOffice-hoz, azoknak van egy rollApp nevű alkalmazás, mely egy

link a www.rollapp.com weboldala (ezt bármilyen operációs rendszer-ről el lehet érni). Megéri megnézni, megtalálható rajta szinte az összes olyan program, ami az Ubuntu és a variánsai alatt fut. Még játékokat is lehet találni, de fizetni is kell értük. Mivel ezek ténylegesen programok, és mivel Chrome OS alatt minden csak böngészőablakban tud futni, így előfordulhat lag (a kurzor néha kicsit lemaradt, ahogy gépeltem), de ezt meg lehet szokni.

Mi a helyzet a zenékkal és videókkal? Van a Play Movies és a Play Music funkció. Mindkettő olyan egyszerű, mint egy szelet vajás kenyér, mindkettő instant (kattintás és lejátszás közt kb. 2 mp telik el) és mindkettő kitűnően érti a dolgot, akkor is, ha max. a hangerőt lehet rajtuk szabályozni, lehet előre- és visszatekerni, elindítani és megállítani. Egyetlenegy alkalommal tapasztaltam bakit, nem tudott lejátszani egy .flv-fájlt, de ezeket simán át lehet konvertálni mp3-ba vagy mp4-be és akkor máris működik minden.

Ha sokáig keresgélünk a webáruházban, akkor jó eséllyel találunk valamit, ami helyettesítheti a kedvenc programjainkat. A Facebook és a Skype helyettesítésére ott van az imo messenger (így, csupa kisbetűvel), a Quicken vagy az MS Money helyett pedig a Fi-

nance41 alkalmazás, akik pedig csekkfüzetet használnak, azok találhatnak a Google Drive Sheets szekciójában szép sablonokat.

Mindenhol a minimalizmust részesítik előnyben. A Chrome OS fájlkezelőjének egyszerűen Files a neve, de nem ez az egyetlen név, amely mentes minden sallangtól. Ha megnyitjuk a Filest, a felhasználó egy szürke dobozzal találja magát szemben. Ebben van 2 azaz két db. mappa, egyik a Downloads, másik a Google Drive.

Mi a helyzet akkor a Képek, Dokumentumok, Videók mappával, meg a többivel? Sajnos nekik nincs semmiféle mappa, még a Filesba sem lehet az ilyesmiket közvetlenül elmenteni. Az egyetlen lehetőség az, ha a Downloadsban vagy a Google Drive-ban csinálunk almappákat, vagy csatlakoztatunk egy pendrive-ot, esetleg memóriakártyát, ahová mappákat telepíthetünk.

A lényeg az, hogy ha bármit le akarunk menteni, az egyből a Downloadsba megy, függetlenül attól, hogy pendrive-ra, memóriakártyára vagy a gépre akarjuk lementeni. Ha valamit a felhőbe szeretnénk menteni, az egyből megy a Google Drive-ba. Természetesen lehet használni Dropboxot, Spidero-akot, bármit. Ennyi.

Most pedig jöjjön a bizarrabbik része, a nyomtatás. A Chrome OS a Google Cloud Print funkciót hasz-

nálja – ez eltér minden más vezeték, vezeték nélküli vagy hálózati nyomtatási formátumtól. A Google Cloud Print elküldi a nyomtatandót egy szerverre, mely végül csatlakozik a vezeték nélküli, felhőfelismerő nyomtatónkhoz és bevégzi a feladatot.

Itt a „végül” a kulcsszó. Két dokumentummal teszteltem ezt a funkciót (mindkettő csak egy-egy mondatot tartalmazott). Az egyiket 5 perc alatt tudtam kinyomtatni, a másiknak közel egy óra kellett, mire a kezemből lett. Amikor utána néztem, találtam olyan panaszokat is, hogy közel egy napig (!) kellett várakozni egy-egy nyomtatásra. Nos, Isten hozott a szerveralapú nyomtatás világában, ahol egy Timbaktu mélyén rejlő szerver kezelőjének könyörületére vagyunk hagyatkozva mindannyian.

A rendszer elég finnyásan viselkedik azokkal a nyomtatókkal is, amelyek amúgy kompatibilisek lennének vele. Ha elmegyünk a <http://www.google.com/cloudprint/learn/printers.html#> oldalra, ott találunk listát a támogatott nyomtatókról, noha a lista nagyon rövid. Hacsak nincs kéznél legalább egy a felsoroltak közül, akkor maximum egy másik, Windowst, Apple-t vagy Linuxot futtató gépre hagyatkozhatunk, melyen megtalálható a Chrome böngésző. Ebben az esetben hozzá tudunk férni a Chrome

OS-es dokumentumainkhoz és ki tudjuk őket nyomtatni (ez azért messze nem olyan bonyolult, mint ahogy le van írva).

Végül, de nem utolsósorban, mi a helyzet az Ubuntu 12.04-gyel, ami állítólag simán tud futni ezen az eszközön? Ez így is van, de tartsuk szem előtt a korlátokat.

Mindent egybevetve, ehhez nagyjából 3 órára van szükség, ennek a java része azzal fog telni, hogy letölti az ember az Ubuntu direkt erre a célra létrehozott változatát és végigolvassa az alábbi ismertetőt: <http://liliputing.com/2012/11/how-to-installing-ubuntu-12-04-on-the-199-acer-c7-chromebook.html>

Ha minden jól megy, a végeredmény a ChrUbuntu lesz, az Ubuntu egy varánsa, melynél a felhasználónév és jelszó „user”-nek van beállítva. Ettől eltekintve az egyetlen komolyabb különbséget a telepítés menete jelenti. Mivel Chrome OS alatt nem lehet sem pendrive-ról, sem optikai meghajtóról bootolni, így az egyetlen járható út a „letölt és egyből telepít” lesz.

A másik korlátozás a zárt BIOS miatt van. A dual boot rendszer pont emiatt lehetetlen, így a felhasználónak azonnal el kell döntenie, melyik operációs rendszert óhajtja, és újraindítás nélkül nem is tud átváltani másik rendszerre. Valójában ez úgy működik, hogy ha az ember át

akar váltani egyik rendszerről a másra, akkor be kell írnia egy kódot a kilépés előtt. Ez csak egy sor, de mégsem olyan könnyű, mintha teszem azt, rákattintanék arra, hogy „switch to ChrUbuntu” (l. a fenti weboldalt).

Mi ebben a jó? Az, hogy az Ubuntu Chromebookon sokkal gyorsabban fut, mint a kétfagos i3-on, ami ráadásul 8 GB RAM-mal van felturbózva. Most már lehetnek programjaink is, így az online hozzáférés messze nem olyan életbevágó. Továbbá a gépnek nincs specifikus hardvere, csupán általános, így minden (hang, videó, stb.) kitűnően működik.

Mi a rossz oldala? Minden egyes bootnál be kell ütni a Ctrl+D-t, hogy túljussunk a Chrome OS ellenőrző pontján. Ha pedig vissza akarunk térni a Chrome OS-hez, akkor jó eséllyel elszáll az Ubuntu-partíció. Ha valamiért elfelejtjük beütni a Ctrl+D-t, akkor további 25 mp időt vesz igénybe, míg a Chrome OS megpróbálja megtalálni a bootlási sorrendet, aztán feladja és felajánlja az Ubuntut.

Mi a végső konklúzió?

Amennyiben bármi jelenthet komoly fenyegetést az Apple-nek, a Microsoftnak és a Linuxnak, akkor ez mindenképpen az.

Először is, lesz egy 200 dolláros laptopunk, kellő felszereltséggel, bármikor tudunk további elemeket

hozzáadni. Ha ez nem felel meg, akkor nem tudom, mi lenne az ennél is megfelelőbb. Ennyiért még egy táblagépet sem vágnak az ember után, ha pedig extra billentyűzetet akarunk, az még többbe kerül.

Másodszor, gyors. Gyorsan bootol, gyorsan működik, még ha az alkalmazások csak annyira jók, amennyire az őket megjelentető weboldalak. Amikor a Windows 8 RT-s táblagépet teszteltem, nemcsak a gép műveleteinek csigalassúsága lombozott le, hanem a gép 600 dolláros ára is. Ilyen tekintetben a Chrome OS maga a mennyország.

Harmadszor, a Google Drive irodai alkalmazásai komoly fenyegetést jelenthetnek, és én már látom is lelki szemeimmel azt a napot, amikor a Microsoft Office-t lekörözi – különösen azért, mert ingyenes.

Olyan pletykákat is lehet hallani, hogy a Google további egymillió (vagy ekörüli) alkalmazás előtt nyitná meg az Androidot. A gyümölcsös hasonlatoknál maradván, ettől egészen biztosan kiborulna az almás kosár.

Azért messze nem minden rózsás a Chrome OS körül. Tény, hogy gyors és aránylag könnyű a használata (a szomszédom sokáig szidta a Windows 8-at, aztán rákapott a Chrome OS-re), de programokat nem tud futtatni és sokaknak gondot okozhat az, hogy offline módban

gyakorlatilag használhatatlan. Ehhez még az jön, hogy virtuális gépekkel sem tud mit kezdeni. Hacsak nem veszünk egy mély levegőt és telepítjük az Ubuntut, akkor nagyjából az van, amit kapunk. Nem lehet próbálgatni, nem lehet tesztelni. Pont.

Ehhez még az jön, hogy a Google átvette azt a pozíciót, amit én magamban úgy hívok, hogy „Atari”. Akik még emlékeznek az eredeti Atari-játékok rendszerére a 80-as évekből, azok tudják, hogy az lett a cég veszte, hogy a rendszert ugyan megcsinálták, de nem törődtek azokkal, akik a játékokat írták. A minőség sok játéknál komoly problémát jelentett, több közülük szabályos hulladék volt. Itt pedig az van, hogy az alkalmazások ugyan teszik a dolgukat, de a Google-t elsősorban az oprendszer érdekli, nem pedig az, ami az alkalmazás weboldalán található. Ez pedig a minőség rovására megy. Akárcsak az Androidnál, a legtöbb alkalmazás a jótól a kitűnőig terjed, de a rosszabbak teljesen tönkreteszhetik az ember kedvét. Nem egy például szabályosan lefagyasztotta az eszöközt.

Ez így azt jelenti, hogy nem valószínű, hogy ki tud váltani egy sztenderd számítógépet, de hamar eljuthat erre a szintre. Emlékezünk csak, hányan nevték ki a pre-Google Androidot, aztán ezek

az emberek csak kapkodták a fejüket, amikor az Android szabályosan lemosta a MS Metro UI-t. Elképzelhető, hogy a Chrome OS lesz a következő nagy áttörés.

Ritkán szoktam számítógépeket ajánlani, legtöbbször az operációs rendszerre koncentrálok. Most viszont nem látom okát, hogy ne ajánljam ezt az olcsó gépet. Ha bárki talál bármilyen más 200 dolláros laptopot, ami nem valami hulladékból összerakott, számítógépnek csúfolt ócskavasrakás, az azonnal szóljon.

Összességében 5 pontból 4-et adok a Chrome OS-t futtató Acer C7-re.

Chrome OS

Levelek

Minden hónapban közléseinknek néhányat azokból az e-mailekből, amelyeket töletek kapunk. Ha szeretné, hogy leveled nyilvánosságra kerüljön, amely lehet köszönet vagy reklamáció, akkor küldd az alábbi címre: letters@fullcirclemagazine.org.
FONTOS: terjedelmi okokból a levelek szerkesztésre kerülhetnek.

Hová tűnt a szabad szoftver?

Mindenhol alkalmazásokat lehet venni. Ott a Google Play, az Apple App Store-ja, ott van az Ubuntu Szoftverközpontja. Semmi kifogásom az ellen, hogy egy jó minőségű szoftverért fizessék, tudom, hogy mennyi időt és energiát jelent egy program megalkotása. De van egy csomó alkalmazás, amiért egy fillért sem lenne szabad fizetni. Ha az ember benéz az Ubuntu Szoftverközpontba, láthat egy csomó alkalmazást, amelyek fizetősök és amelyek csak az utóbbi egy évben tűntek fel. A javaslatom a fejlesztőknek, akik jó programokat akarnak írni Ubuntura és a hamarosan hozzáférhető Ubuntu telefonra: legyen szabad és legyen nyílt! Aztán majd az emberek más eszközökön is használják az Ubuntu-t.

Chris Love

CRON + GUI

Olvastam Jeremy Boden érdekes cikkét a cronról, egy hasznos és

sokszor alábecsült eszközről. Akik jobban szeretik a GUI szerkesztőt, mint a vit vagy a nano-t, azoknak most elárulnám, hogy ez hogy működik. Ahogy Jeremy írta, a cront az alábbi módon lehet szerkeszteni:

```
crontab -e
```

Persze a GUI alapértelmezett szerkesztőjét is meg lehet változtatni:

```
VISUAL=gedit crontab -e
```

A gedit helyett lehet leafpadot is írni, vagy bármi mást, attól függően, hogy melyik a kedvenc szerkesztőnk. Vagy akár be lehet állítani a VISUAL-t a .bashrc fájlban állandóra, és akkor nem kell folyton újra begépelni.

A két alábbi parancssort is lehet egyszerűsíteni úgy, hogy nem írjuk be az -exec opciót.

```
find ~/.thumbnails -type f -atime +7 -delete
find ~/.thumbnails -type f -atime +7 -ls | more
```

A „-print”-et lehet „-ls”-el helyettesíteni a második parancsban, attól függően, melyik kimenetet

részesítjük előnyben. Bizonyos esetekben a fenti parancsok biztonságosabbak, mint az eredetiek, bár ilyesmi ritkán fordul elő a thumbnail-mappában.

Paddy Landau

SolydXK

A múltkor láttam a Facebookon a bejegyzést a „SolydK”-ról, le is töltöttem, hogy kipróbáljam.

Nem vagyok egy Linux-guru, de szeretem kipróbálni az új disztrókat. Az utóbbi három évben különböző disztribúciókat használtam (megsúgom, nem volt köztük egy Windows se). Nekem a Solyd nagyon tetszett. Most a live-verziót használom az itthoni asztali gépem, de már kipróbáltam a Toshiba laptopomon (kitűnően működött).

Annyira tetszik, hogy valószínűleg telepítem a Zorin 6 mellé. Az utóbbi amúgy sem hagyott bennem mély nyomot. Sokban nem különbözik az 5-től, ezért is akartam valami mást találni.

Csatlakozz:

goo.gl/FRTMI

facebook.com/fullcirclemagazine

twitter.com/#!/fullcirclemag

linkedin.com/company/full-circle-magazine

ubuntuforums.org/forumdisplay.php?f=270

A FULL CIRCLE-NEK SZÜKSÉGE VAN RÁD!

Olvasói tartalom nélkül a **Full Circle** egy üres pdf fájl lenne (amit szerintem nem túl sokan találnának érdekesnek). Mindig várunk cikkeket, termékbemutatókat, teszteket, vagy bármit. Még az olyan egyszerű dolgok, mint egy levél, vagy egy képernyőkép is segít megöltetni a magazint.

Az irányelveinkről a [28. oldalon](#) olvashattok. Ha betartjátok ezeket, garantált a siker.

Az [utolsó oldalon](#) találjátok, hogy hova kell küldeni a cikkeket.

Ami főleg tetszik, az az, hogy amikor egy fájl fölé navigálok, akkor sokkal több infó tűnik fel, mint bármely más Ubuntu-verziónál.

Hat olyan merevlemezem van, ami tele van zenével, meg Windows-vírussal. A zenét mindenképpen meg akarom tartani. Korábban a recovery disk-et használtam – a fájlokat megmentettem, de túl sok infót nem tudtam kihámozni belőlük. Egészen mostanáig. A Solyddal ez is olajozottan működik.

Épp ma olvastam, hogy a SolydK-nak új verziója jelenik meg március 1-jén. Addig bőven elleszek a live-verzióval, ha pedig kijön az új, akkor telepítem a gépemre a Zorin 6 mellé. Aztán remélhetőleg már csak azt fogom használni. Nem akarok rosszat mondani egyetlen Linux disztróról sem, de a SolydXK-val kapcsolatban nagy reményeim vannak.

Dennis McClellan

Ronnie megjegyzése: *a következő havi FCM-ben lesz egy teljes cikk a SolydXK-ról, régi szerzőnktől, Art Schreckengosttól.*

TARTALOMJEGYZÉK

Évek óta vagyok olvasója a magazinnak, a régi számokat itt őriz-

getem a laptopomon. Előfordul, hogy egy-egy korábbi cikket újra el szeretnék olvasni, de hihetetlenül fárasztó utánuk keresgélgni, ráadásul rengeteg időt vesz igénybe.

Eszembe jutott, hogy mi lenne, ha mondjuk évente megjelenne egy gyűjtemény, amelyben benne van az adott évben megjelent összes cikk. Lehetne témák szerint összegyűjteni a cikkeket, ezzel sokkal egyszerűbb lenne megtalálni az adott számot, amely a cikket tartalmazza.

Gilles Tournier

Ronnie megjegyzése: *jó ötlet, de az a helyzet, hogy ezt már sikerült megoldani. Az FCM honlapján ott a „Table of Contents” (Tartalomjegyzék - a ford.) gomb, mely az alábbi linkre mutat: <https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/FullIssue-Index>*

Nem mondom, hogy minden percben frissül, de azért elég jól tartjuk a tempót! Gordanak is van egy Google Docs-fájlja, amiben felsorolja az összes cikket, sőt, az összes kérdést, amit feltettek a szerkesztőségnek, a legelejétől fogva: <http://goo.gl/C6Jil>

Az Ubuntu Podcast lefedi a legfrissebb híreket és kiadásokat amik általában érdekelhetik az Ubuntu Linux felhasználókat és a szabadszoftver rajongókat. A műsor felkelti a legújabb felhasználók és a legöregebb fejlesztők érdeklődését is. A beszélgetésekben szó van az Ubuntu fejlesztéséről, de nem túlzottan technikai. Szerencsések vagyunk, hogy gyakran vannak vendégeink, így első kézből értesülünk a legújabb fejlesztésekről, ráadásul olyan módon ahogyan mindenki megérti! Beszélünk továbbá az Ubuntu közösségről is, és a benne zajló dolgokról is.

A műsort a nagy-britanniai Ubuntu közösség tagjai szerkesztik. Mivel az Ubuntu viselkedési kódexnek megfelelően készítik, bárki meghallgathatja.

A műsor minden második hét keddjén élőben hallgatható (brit idő szerint), másnap pedig letölthető.

podcast.ubuntu-uk.org

Full Circle Podcast 33. rész, plusz lóerővel

Házigazdáid:

- Les Pounder
- Tony Hughes
- Jon Chamberlain
- Oliver Clark és Freaky Clown

a blackpooli (UK) Linux Felhasználói Csoporttól
<http://blackpool.lug.org.uk>

Ebben az epizódban csatlakozott hozzánk Freaky Clown, beszélünk az Ubuntu telefon megjelenéséről, Linux perifériákról és aktuális eseményekről.

Letöltés

K Van valamilyen Ubuntu-kézikönyv UEFI-alaplaphoz?

V Persze: <https://help.ubuntu.com/community/UEFI> Hozzá kell tenniük, hogy a kézikönyv abból indul ki, hogy 64 bites Ubuntu van, a verziószáma pedig 12.10 vagy 12.04.2 – és itt pont a 2-es nagyon fontos.

K Tudom futtatni a legújabb Adobe Flash plugint, ha a gépemben egy régi Athlon XP proci van?

V (köszönet a válaszáért **Troon2**-nek az Ubuntu Forums-ról): Nem, nem tudod. Ennek a pluginnek a rendszerkövetelményei közé tartozik az, hogy a processzornak legyen egy SSE2 kiterjesztése, melyet az Athlon XP nem tartalmaz. Ha viszont a plugin 10.2-es verziója még elérhető, akkor annak működnie kell a te gépeden is.

K Hogy tudnám letölteni úgy az Ubuntu Desktop Manual-t, hogy ki is lehessen nyomtatni?

V (köszönet a válaszáért **dead-flowr**-nek az Ubuntu Forums-ról): Használd az Ubuntu Manual nyomtatás opcióját: <http://ubuntu-manual.org/downloads>

K Van egy hálózatunk, és az ebben lévő gépeken Mint 12 és 13, valamint Windows XP és Win 7 fut. A Mint 12-őt futtató számítógépre van kötve a nyomtató. Hogyan tudunk rajta nyomtatni a többi gépről?

V Van ehhez egy szuper leírás a közösségi dokumentumokban: <https://help.ubuntu.com/community/NetworkPrintingWithUbuntu> Én végigolvastam, csak annyit jegyeznék meg, hogy nekem a megosztott nyomtató megjelenik Windows alatt is egy pár mp elteltével, „Nyomtató hozzáadása” párbeszédpanel kíséretében. A dokumentum szerzője szerint ez maga a csoda!

K Nagy teljesítményű számítógépet akarok összeállítani, mekkora méretű SSD-re van hozzá szükségem?

V Ha merevlemezt is teszel bele, akkor 120 GB-ig elég lesz. Még ha dual-boot rendszert is akarsz Windowsszal, akkor is vidáman ellesz 80 GB-tal. 40 GB-ot használj a /-hez, a /home mappát a merevlemezre helyezd. Ha nem akarsz merevlemez, akkor azt gondold végig, hogy nagyjából mekkora adag médiát (képeket, zenét, videókat) szeretnél. Gyanítom, hogy jó sokat, nekem például a Zene és Képek mappám egyenként vagy 15 GB. De a Videók mappám, beleértve az összes almappját is, több, mint 200 GB.

K Hogyan tudom futtatni az Ubuntu pendrive-ról úgy, hogy ne legyen benne a Shopping Lens? Próbáltam már „állandó” pendrive-ot csinálni, de nagyon lassú.

V Telepítsd az Ubuntu pendrive-ra, a formázd EXT2-re. Valószínűleg a „noatime”-re is szükséged lesz, itt találsz róla leírást: <http://tldp.org/LDP/solrhe/Securing-Optimizing-Linux-RH-Edition-v1.3/chap6sec73.html>

Aztán már kikapcsolhatod a Shopping Lens-t az alábbi paranccsal: `sudo apt-get remove unity-lens-shopping`.

K Szeretném telepíteni az eredeti Tomb Raider játékot. Megvan CD-n és gond nélkül futott Windows 95 és MS-DOS alatt is. Próbáltam Wine alatt, de egyből összeomlott.

V (köszönet a válaszáért **ibjsb4**-nek az Ubuntu Forums-ról): Régi DOS-os játékokhoz a DOSbox-ot használd, benne van a Szoftverközpontban.

K ClamAV-t használok, Linux Mint 14 alatt. Próbáltam megnyitni pár régi fájlt, amik még Windows MS Word-del készültek. A ClamAV vírust talált 3 fájlban. Felajánlotta, hogy karanténba zárja vagy törli őket, de nem akarja őket megjavítani. A kérdésem az, hogy vannak-e olyan Linuxos vírusok, amelyek aggodalmat okozhatnak?

V Pár számmal ezelőtt a hírekben említés volt egy linuxos trójairól, volt is hozzá leírás, hogyan lehet megbizonyosodni arról, hogy nincs telepítve a rendszerünkre (FCM 67, KáVé).

A ClamAV kifejezetten Windowsos kártevőket keres, így legalább attól megkíméled magad, hogy a barátaid számítógépeit megfertőzd. Emellett rengetegen futtatnak linuxos mail szervereket Windowsos klienssel. Legjobb tudomásom szerint Word-ös vírusok nem tudnak linuxos rendszereket megfertőzni.

A Javával kapcsolatban vegyessék a lehetőségek. Nem vagyok szakértő, de ha jól tudom, a Java természeténél fogva nem biztonságos. Sokan javasolják is, hogy ha lehet, távolítsuk el a gépünkről. De ha eltávolítjuk, akkor nagyon sok weboldalt nem fogunk tudni megnézni. Nekem rajta van a gépemen és rendszeresen látogatok olyan honlapokat, amelyek Javával működnek. Azt azért remélem, tudja mindenki, hogy a Java nem ugyanaz, mint a Javascript.

Meggyőződésesem egyébként, hogy a legnagyobb veszélyt az je-

lenti, amikor valaki kamu e-mailekre válaszol. Ha kapsz egy váratlan e-mailet, melyben ráadásul valamilyen link is található, az a link sosem oda vezet, mint ahová az ember gondolná és ahogy azt az e-mail állítja.

K **Hogy tudok Shrew Soft VPN klienst futtatni Ubuntu 12.10 alatt?**

V Nézd meg ennek a témának a 4. posztját: <http://ubuntuforums.org/showthread.php?t=2078420>

K **Hogy tudom terminálban megnézni a billentyűzet vagy az egér szériaszámát?**

V Egy bölcs mondta ezt valamikor: „a billentyűzetek soha nem tárják fel önmagukat a számítógépnek”. Az egerekkel meg még ennél is rosszabb a helyzet.

K **Ti mit használtok, ha automatikus biztonsági mentést szeretnétek a gépeteken?**

V Jó kérdés! Én nem használok automatikus biztonsági mentést. Van itt valahol egy 250 GB-os

merevlemezem, arra rakom az összes olyan dolgot, amit meg akarok őrizni. A letöltött videókról eleve nem csinálok biztonsági mentést, ha eltűnnek, akkor legfeljebb csak legyintek. Dropboxba szoktam menteni azokat a dolgokat, amiken éppen akkor dolgozom, ezáltal bármilyen számítógépről hozzáférék a munkámhoz.

A Dropbox negatív oldala pedig az, hogy ha valamit törölök belőle, az az összes gépemen törlődik.

Tippek és technikák

Oly könnyű

2 006 környékén muszáj volt vennem egy Lexmark X1240 multifunkciós nyomtató-szkennert. Kb. 60 (kanadai) dolláromba került. Hozzácsatlakoztattam az XP-s géphez és működött. Persze megvoltak a szokásos problémák, folyton kiürült a tintapatron, pedig alig nyomtattam vele. 2009-től már csak szkennelésre használtam és vettem egy Brother lézerprintert, amihez NEM KELL TINTAPATRON.

Nem sokkal a Lexmark vásárlása után váltottam Ubuntu-ra. Aztán amikor a feleségem gépén frissítettem Windows 7-re, nem találtam a

Lexmark telepítő CD-jét. No sebjaj, irány a honlap, de ott sem találtam a megfelelő meghajtót. (Később láttam, hogy nemcsak a meghajtó nem található, de a komplett szoftverkészlet sem, amit a multifunkciós eszközzel együtt adtak - de ez többszöri próbálkozásomba került.)

Ma akartam volna szkennelni, úgyhogy megint megpróbálkoztam a Lexmarkkal. Csatlakoztattam a számítógépemhez, bekapcsoltam, a Linux közölte is velem, hogy „Lexmark 1200 series kapcsolódva”. A tintapatron már évekkkel azelőtt kiszáradt, úgyhogy tesztelni nem tudtam, de az „egyszerű szkennelés” funkciót futtatva be tudtam szkennelni mindent, amit akartam. Összesen ha fél percet vett igénybe, csak annyi volt, hogy csatlakoztattam a konnektorba, meg az USB-kábelt a gépbe.

A Lexmark szoftverének van egy OCR-opciója, melyet az Egyszerű Szkennelés nem tartalmaz. De ha képből szöveges fájlt szeretnék csinálni, ahhoz eleve a rendelkezésemre áll pár program.

Bárcsak minden ilyen egyszerűen működne.

Azt hiszem abban egyetértünk, hogy a legtöbb játékhoz szükségeltetik bizonyos fokú ügyesség és precizitás, de a KRUNCH egy olyan játék, amihez mindkettőből több kell egy vagy két... vagy inkább három fokkal. A KRUNCH a LeGrudge & Rugged bemutatkozó játéka, amiben az a feladatod, hogy halálos akadályok között lavírozva megtaláld a kijáratot olyan gyorsan, amilyen gyorsan csak lehet. Egyre nehezebb és frusztrálóbb lesz, ahogy előre haladsz, de mindig megéri eljutni a következő szintre. A KRUNCH-hoz természetesen kell precizitás és gyorsaság, de türelem nélkül nagyon gyorsan félbevágva vagy halálos áramütés áldozataként találsz magad.

Óh, ha már az időről beszélünk,

az életerő szinted fokozatosan csökken, így mindig szorít az idő. Megnövelheted a sebességedet, hogy meglójj az ellenségeid előtt, de ezzel gyorsabban fogy az életerőd, és csak egy ideig működik, mert az életerőd egy részét csak az egészséged fenntartására használhatod fel. A legtöbb szinten a szörnyek ritkán zavarnek be, és csak lassan ölnek meg, ellentétben a hirtelen halált jelentő egyéb akadályokkal.

Sose legyél benne teljesen biztos, hogy sértetlenül megúsztal egy szintet. Néha érhetnek kellemetlen meglepetések. És ne is próbáld meg elbújni egy biztonságos helyen, mert olyan nincs a KRUNCH-ban. Mindig legyél résen, csak a megfelelő időzítés, a precizi-

tás és a gyors gondolkodás segíthet túlélni egy szintet. De a halál biztosan utolér ebben a játékban, és szívбай nélkül emlékeztet is rá. Mindig, amikor meghalsz, akkor a képernyőn megjelenik egy statisztika, hogy hányszor haltál meg egy adott idő alatt és milyen módokon.

Az irányítás egyszerű és könnyen megtanulható, de mivel tulajdonképpen lebegsz, ezért a mozgás egy új elemmel bővül. A szókőz billentyű túlzott használata könnyen életveszélybe sodorhat. Nagyon kevés hely van a mozgásra, így a legkisebb mozdulattal is beütközhetsz egy tüskés falba. Szerencsére a játék támogatja a játékvezérlő eszközöket, amelyekkel sokkal gördülékenyebb az irányítás, és tökéletesen jól működött az én Afterglow vezérlőmmel és a Xpadderrel is.

A KRUNCH kinézete eszméletlenül kifinomult és kidolgozott. Remek retro grafikája van, de nekem legjobban a hangja tetszett. A számok a különböző részeknél megadják azt az intenzitást és feszültséget, hogy lendületben maradjon a játék. A zene és a hangok sosem zavaróak vagy idegesítőek és mindig

illeszkednek a szint hangulatához.

Összességében a KRUNCH nagyon lebilincselő, gyors ütemű és élvezetes – még akkor is, ha számtalanszor meghalsz. A több mint száz szinttel, a legyőzendő fő gonoszokkal és ranglistákkal nagyon sok mindent beleraktak ebbe a játékba, hogy többször is újra lehessen játszani. A KRUNCH elérhető Windowson, Mac-en és Linuxon ezen a linken:

<http://krunchgame.com/>. Mindössze 9.99 dollárért megvásárolhatod a játékot vagy tiéd lehet a játék és a zene 13.99 dollárért.

Előnyök: Kihívásokkal teli, mégis élvezetes; remek zene

Hátrányok: érzékeny irányítás
Összes pontszám: 4/5

Jennifer képzőművészetet tanul, Chicago környékéről. Figyelemmel kísérelheted a Twitteren @missjendie néven vagy a blogján: missjendie.com.

Ismerjük be, ha rosszul csinálja az ember, akkor a tanulás nagyon unalmas tud lenni. Az én motiválatlan tanulókartyás technikám eddig is lassította a fejlődésemet, és a múlt hónapban rettenetes csikorgás közepette meg is állította. A cikkem ezért hiányzott a FCM 70. kiadásából. Ahogy ez lenni szokott, ez már önmagában is ironikus. Eredetileg azért döntöttem úgy, hogy havonta írok egy cikket, hogy ezzel fegyelmezzem magam és haladjak az anyaggal, hogy legyen miről beszámolnom. Mondanom sem kell, hogy a terv kudarcot vallott, de ugyanakkor rákényszerített arra, hogy újragondoljam a tanulással kapcsolatos álláspontomat. És megszületett egy kísérleti megoldás, „Linux a semmiből” néven.

Bátorság

Röviden összefoglalva, ahogyan a név is utal rá, a „Linux a semmiből” (Linux from Scratch – LFS), egy útmutató ahhoz, hogyan alkossd meg az alapoktól kezdve a saját Linux disztribúciót. Rájöttem, hogy ami szexi, az motivál is (igen, egy

operációs rendszer megalkotása szexi). Ahogy a bölcs mondás tartja: „Ha hajót akarsz építeni, akkor ne az embereket trombitáld össze, hogy fát gyűjtsenek, ne oszd fel a munkát és osztogass parancsokat. Inkább tanítsd meg őket, hogy a hatalmas és vég nélküli tenger után vágyakozzanak.”

Mielőtt nekifoghatnál a saját LFS operációs rendszered megalkotásához, csinálnod kell egy nagyjából 10-15GB-os partíciót.*

Ez a feladat nagyon sok LPIC-hez (Linux Professional Institute Certification) kapcsolódó tanulást igényelt. Megtanultam, hogyan használjam a fdisk és a parted parancsokat, és hogyan értelmezzem a kimenet-értelmezéshez legalább alapszinten érteni kell a fájlrendszer működését. A particionálási feladat fókuszálta az

érdeklődési körömet, és itt az LPIC-hez kapcsolódó szövegek hasznosak. Rengeteg háttérinformációval szolgálnak és világosan megmagyarázzák a parancsot és az opcióit. Van egy másik áttörési pont is. A megszokott, mindennapi Ubuntu használat közben (email olvasás, sakkozás, internetezés, FCM olvasás, filmnézés) sosem particionálnék egy merevlemezt. Egyszerűen nem kerülne a látóterembe, és csak úgy magamtól felfedezni a particionálás rejtelseit elvontnak és meszterkéntnek tűnik. Ráadásul, ha sikeresen particionálok a merevlemezemet a saját operációs rendszerem számára, akkor enyém a siker öröme. Röviden: az LPIC célja, hogy rendszer-adminisztrátorokat képezzen – ez egy szakmai képesítés. Ameddig parancssori LPIC gyakorlatok vannak, addig az LFS használ-

lata a particionálás és fájlrendszer megtanulásához egy logikus választás.

*Még nem sikerült partíciót létrehoznom. Amikor az Ubuntu 12.04 LTS-t telepítettem, akkor csináltam egy hatalmas ext4 partíciót (110GB), és egy csere partíciót (10GB). Sosem gondoltam, hogy még további partíciókat is létre kell hoznom. Még egy tanulság.

**Linux
Professional
Institute**

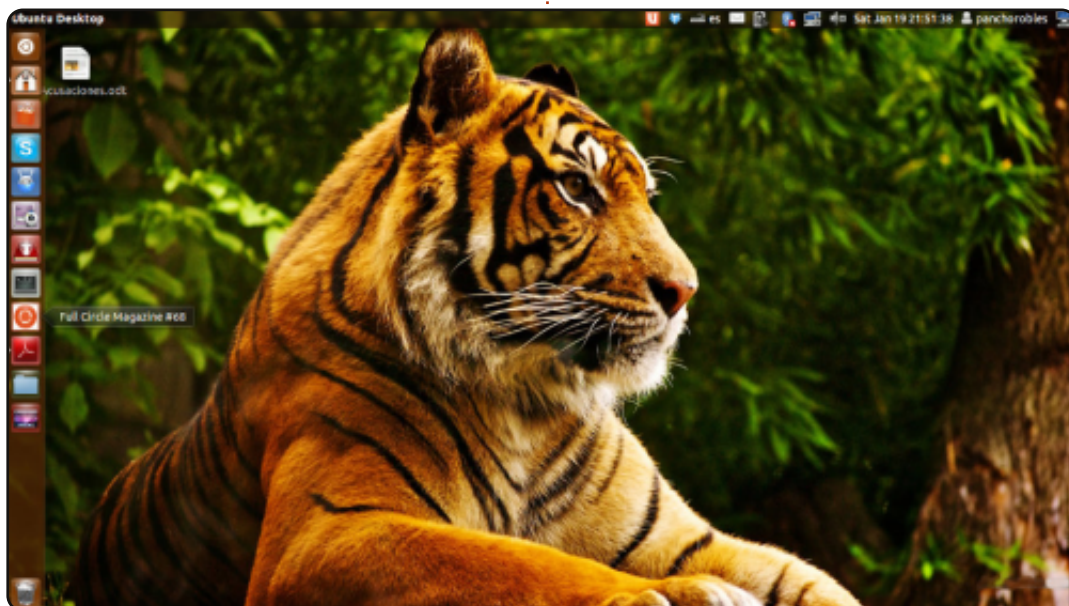
Richard Philip Witt vagyok, 30 éves, Svájcban lakom. Nagyjából két éve használom Ubuntut az asztali gépemén és a szerveremen. De csak az alap feladatokra. Most szeretném felfedezni a benne rejlő lehetőségeket. Akadnak itt esetleg mentorok? Küldj emailt: chilledwinston2@hotmail.com.

Az én asztalom

Itt az alkalom, hogy megmutasd a világnak az asztalodat (desktop) vagy a PC-d. Küldj képernyőképeket és fényképeket a misc@fullcirclemagazine.org e-mail címre! Kérlek, mellékelj egy rövid szöveges leírást az asztalodról, a saját gépedről vagy az asztalod illetve a PC-d bármely egyéb érdekességeiről.

Üdv Ecuadorból!

Kezdő linuxos vagyok. Szeptember óta van Linuxom, Ubuntu 12.04 LTS (Precise Pangolin), miután a Windows 7 összeomlott. Egyelőre tanulgatom az alapokat, de őszintén megmondom, nagyon meg vagyok elégedve. Sokkal gyorsabb lett a laptopom a korábbiakhoz képest.

Az én kicsikém:

Laptop: Dell Inspiron Unity-vel

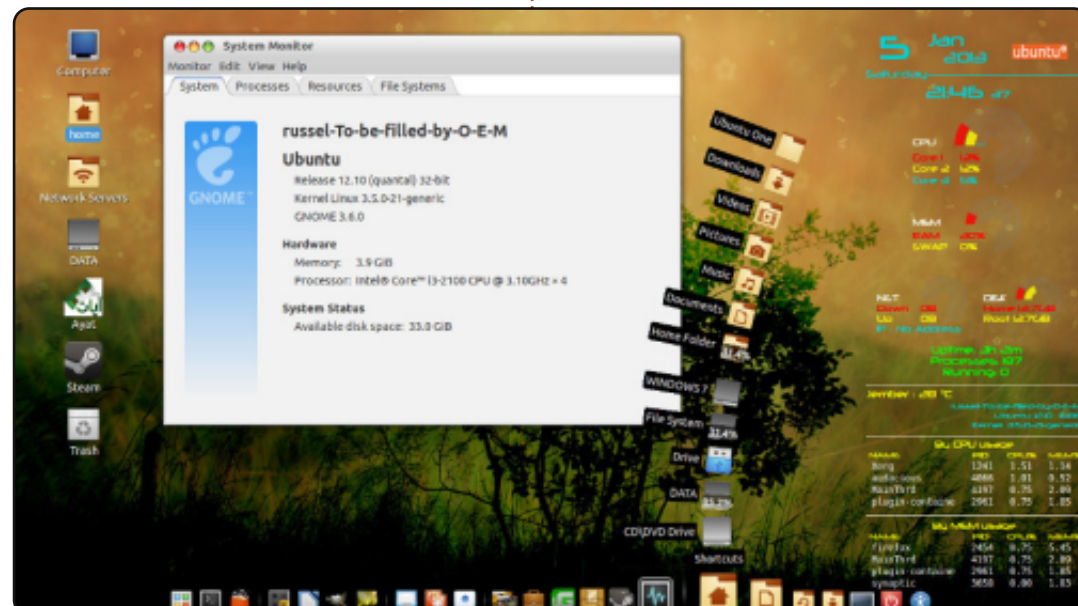
Memória: 2 GB

Processzor: Intel Core i3 CPU M 380 (2x2,53 GHz)

Videókártya: Intel Ironlake Mobile

HDD: 313,1 GB

Francisco J. Robles

Ez egy képernyőkép az asztalomról. Lehet látni, hogy alul Cairo Dock-ot használok, a jobb oldalon pedig Conkyt.

Oprendszer: Ubuntu 12.10 (quantal) 32 bites kernellel
(Linux 3.5.0-21 generic)

GNOME 3.6.0

Processzor: Intel Core i3-2100 CPU (2x3,10 GHz)

Memória: 3,9 GB

Téma: Mac-os-x-theme

Kurzortéma: Macbuntu-Xii-Cursor

Ikontéma: Matrilineare

GTK+ téma: Mac-os-x-theme

Halidi Doank

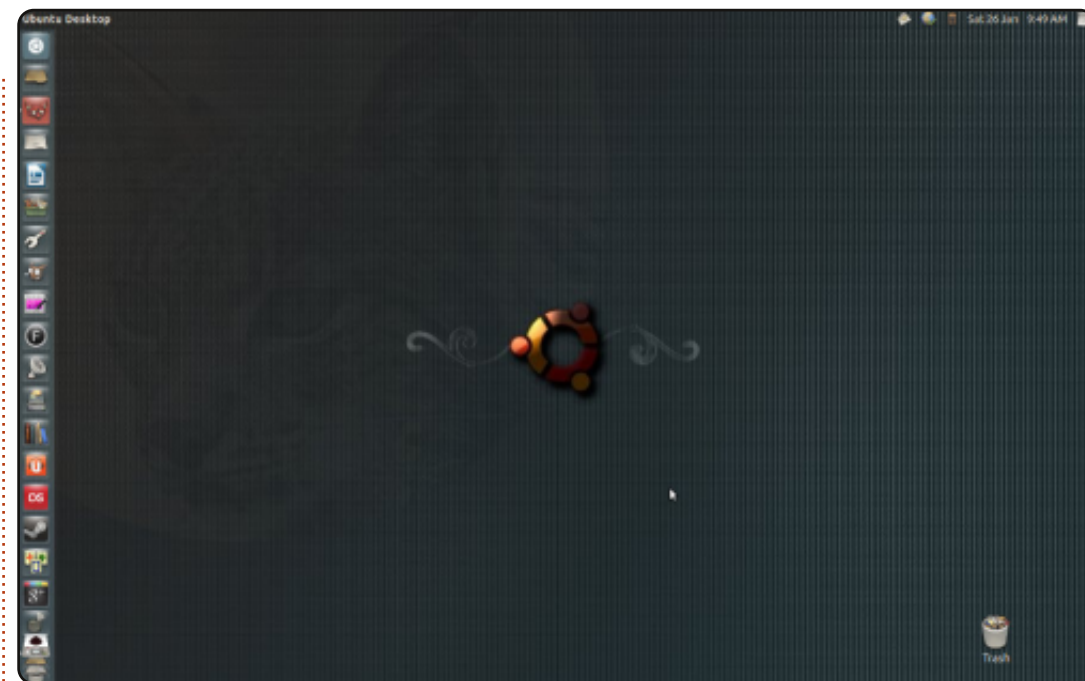

Ubuntu 12.04-et használok egy ASUS A42N laptopon. LXDE asztali környezettel és Metacity fájlkezelővel. Hogy miért pont Metacity? Mert szerintem „színesebb”, mint az Openbox, az LXDE alapértelmezett fájlkezelője.

gtk téma: Ambiance
Metacity: Ambiance Squared
Ikonok: Faenza

Husni Amri

Régóta vagyok olvasója a magazinnak, de most írok először a szerkesztőségnek.

A 7.04-es verzió volt az első Ubuntu, amit használtam. Tettem egy rövid kitérőt aztán a Bodhi felé (nagyon szerettem, de több időt kellett rá fordítani annál, amit én megengedhettem magamnak), de gyakorlatilag azóta is megszakítás nélkül használom az Ubuntu-t.

Szinte azóta használom a BUUF ikongyűjteményt. Gyönyörű, ráadásul a Unity így kevésbé „gyári”, sokkal „otthonosabb”. A hátteret a DeviantArt-on találtam, azóta is ezt használom, pedig eredetileg a Lucid Lynx-hez csinálták, én meg már a 12.10-es verziót használom. Nagyon tetszik a textúrája és az Ubuntu-kör is ezen néz ki a legklasszabbul.

Lehet, hogy nem nagy szám, de mégiscsak az én asztalom és nekem tökéletesen megfelel.

Peter Mason

Közreműködnél?

A FULL CIRCLE-nek szüksége van rád!

Egy magazin, ahogy a Full Circle is, nem magazin cikkek nélkül. Szükségünk van játékok, programok és hardverek áttekintő leírására, ezenkívül bármire, amit elmondanátok a *buntu felhasználóknak. A cikkeiteket küldjétek a következő címre: articles@fullcirclemagazine.org

Folyamatosan keressük a cikkeket a magazinba. Segítségül nézzétek meg a **Hivatalos Full Circle Stílus Útmutatót**: <http://url.fullcirclemagazine.org/75d471>

Véleményed és Linuxos tapasztalataidat a letters@fullcirclemagazine.org címre, Hardver és szoftver **elemzéseket** a reviews@fullcirclemagazine.org címre, **Kérdéseket** a „Kávét” rovatba a questions@fullcirclemagazine.org címre, **Képernyőképeket** a misc@fullcirclemagazine.org címre küldhetsz, ... vagy látogasd meg a **fórumunkat** a fullcirclemagazine.org címen.

FCM 72. szám

Lapzártá:

2013. április 7-e, vasárnap

Kiadás:

2013. április 26-a, péntek

A Full Circle Csapat

Szerkesztő – Ronnie Tucker
ronnie@fullcirclemagazine.org

Webmester – Rob Kerfia
admin@fullcirclemagazine.org

Podcast – Les Pounder & Co.
podcast@fullcirclemagazine.org

Szerkesztők és Korrektorok

Mike Kennedy, Lucas Westermann,
Gord Campbell, Robert Orsino,
Josh Hertel, Bert Jerred

Köszönet a Canonical-nek, a fordító-csapatoknak a világban és **Thorsten Wilms**-nek az FCM logóért.

A Full Circle Magazin beszerezhető:

EPUB - Az utóbbi kiadások megtalálhatók epub formátumban a letöltési oldalon. Ha bármilyen problémád lenne az epub fájljal, küldj e-mailt a mobile@fullcirclemagazine.org címre.

Google Currents - Telepítsd a Google Currents programot az Android/Apple eszközödre, keresd rá a „full circle”-re (a programon belül) és hozzáadhatod az 55., vagy újabb kiadásokat. Vagy letöltheted az FCM letöltési oldaláról.

Ubuntu Szoftver Központ - Megszerezheted a magazint az Ubuntu Szoftver Központból is <https://apps.ubuntu.com/cat/>. Keresd rá a „full circle”-re, válassz egy kiadást és kattints a letöltés gombra.

Issuu - Olvashatod a Full Circle Magazint online az Issuu-n: <http://issuu.com/fullcirclemagazine>. Oszd meg és értékelj a magazint, hogy minél többen tudjanak a magazinról és az Ubuntu Linuxról.

Ubuntu One - Letöltheted a kiadásokat a saját Ubuntu One tárhelyedre, ha rákattintasz a „Send to Ubuntu One” gombra, ami elérhető az 51. kiadástól.

Full Circle Magazin Magyar Fordítócsapat

Koordinátor:
Pércsy Kornél

Fordítók:

Dorozsmai Ágnes
Nagypál Ildikó
Palotás Anna

Csikós Donát
Kiss Gábor
Takács László

Lektor:
Balogh Péter

Szerkesztő:
Pércsy Kornél

Korrektor:
Heim Tibor